

The real cosmology on base our knowledge of physics

By:

Vörös Imre Flórián

Cosmos itself the Aether

Igaz paradoxon:

Az abszolút mozgás és egyszeres kitöltés állapotban létező kozmosz bármely lokális határ- és kiterjesztés helyzete - egyidejűleg akár valamennyi - a kozmosz középpontjában lehet (van). Abból következően, hogy a lokális abszolút határállapotok is ugyanott vannak (lehetnek). Hibahatár "mindössze" ± 1 lokális térfogat kvantum kiterjedés bármely irányban. Ezen ok miatt összegezhet tudatunk az "univerzumban", tetszése szerint látva abban „objektum” entitásokat. A lokális kiterjesztés határoló helyzetek egyben a halmaz teljesség külső rövidke határ szakaszai minden irányból és mindig ugyanabban az időpillanatokban. A megoldás kulcsa Newton egyetemes érvényű állapotváltozás törvénye a létezés rendszeroldal bárminemű egyszeres kitöltésére is érvényesen.



VÖRÖS IMRE FLÓRIÁN

***THE REAL COSMOLOGY
ON BASE OUR KNOWLEDGE
OF PHYSICS***

A KOZMOSZ MAGA AZ ÉTER

Az elméleti fizika - benne az ősrobbanás elmélet,
továbbá más - tévedései feltárása

(1982 – 2016)

Info: It is legible the Dissertation in English language from the 71st side.

Tisztelet a gondolkodó embernek

Előszó

Az ember kezdetben azt gondolta, hogy Isten teremtette a Földet és az eget. Klaudiosz Ptolemaiosz kevésbé időszerűségünk kezdete után az *Almagest* című művében foglalta össze az akkor elterjedt uralkodó világnézetet a geocentrikus, a Földközpontú világról. Ez az elképzelés még további közel ezeröttszáz évig uralta a gondolkozást. Akkor, ezeröttszáz körül Nikolausz Kopernikusz felújította és megalapozta a heliocentrikus, Napközpontú világképet, amelyben elveszett a Föld központi szerepe. A távcső feltalálásával kitágult látóterünk. Felismertük a Napunkhoz hasonló távoli csillagokat.

A XX. Század új fordulatot hozott világszemléletünkben. A kezdetet nevezném egy új felvilágosodásnak, amikor Edwin Hubble 1924-ben bebizonyította a Tejútrendszerünkön kívüli galaxisok létezését. Ezen túlmenően 1929-ben felfedezte a távoli galaxisok színeke távolságukkal arányos vöröseltolódását. Felismerte a Kozmosz táguló folyamatát. Nyolcvan évnek kellett eltelnie napjainkig annak igazolására, hogy a Kozmosz lineárisan gyorsuló sebességgel ma is tágul.

Nyolcvan évvel ezelőtt a tudósok arra a kézenfekvő következtetésre jutottak, hogy a galaxisok anyaga valaha egy központi objektumban tömörülhetett a végtelen nagy gravitáció hatására. És ez a központi objektum aztán valami okból felrobbant, anyaga térben ma is érzékelhetően kiterjeszkedik. Ez az ősrobbanás elmélet és a szétterjedő anyag közötti kölcsönható változások felderítése uralja ma az Elméleti Fizika tudományágát. Sok tudós kapott Nobel-díjat egy-egy részlet magyarázatáért. Ám a részletek nem vittek közelebb minket az alapkérdések megértéséhez, megoldásához. Ellenkezően. Korunk tudósai számára éppúgy nincs válasz a létezés egyetlen fontos kérdésére sem, mint volt száz évvel ezelőtt.

Miért van ez így?

Mert a tudósok közössége makacs módon ragaszkodik az elvhez, hogy semmiből nem lesz anyag. Más híján marad az isteni teremtés elmélet. Illetve a bolyongás az ősrobbanás elmélet kiüttalan rengetegében. Munkám során jutottam arra az alternatív megoldásra, amely szerint van mód és lehetőség újragondolni a tudatunk alkotta világképet egy új alapelv bevezetésével. Aminek a lényege, hogy a Kozmosz, létezésünk halmaza minden egyes pillanatban a keletkezés kezdet- és határállapotában van a kiterjeszkedés szükségszerű

okozatával. Éppen azért tapasztaljuk a változás folyamatot, mert abban bizonyos alapvető okokból nem alakulhat ki szuperszimmetria állapot.

Elemző vizsgálatom során kerestem és meg is találtam azokat az alapvető okokat, amelyek miatt ez így történik. Tudósaink számára képtelenségnek tűnik ez a speciális, tudatunkkal érzékelt létezés állapot.

A Kozmosz megoldás alapja a relativitáselv főszabály önmagára nézve is megkerülhetetlen törvénye. Mihez képest van határral létező rendszeroldala? Az emberek általában kijelentik, hogy semminek sem kellene lenni. Semmi rendszeroldal csak akkor (nem) létezhet, ha azon kívül mindent kitölt egy egyszeres létezés rendszeroldal. Önmagában egy változatlan határok nélküli semminek nincs sem elvi, sem gyakorlati realitása.

Az alapvető okokról és azoknak az új alapelv kimondás lehetőségére gyakorolt hatásáról röviden. Áttörést értem el, amikor hosszas eredménytelen térfogat kitöltés elemzést követően áttértem a létezés rendszerben ugyancsak tapasztalható mozgás összetevők vizsgálatára. Különösen annak felismerésével, hogy önmagam valamennyi lokális belső részecskéjében hordozom mindazt a lokális mozgás vektorfolyam vektorszakasz készlet tartalmát, ami az adott időpillanatban az egyetlen és egyszeres kitöltésű Kozmosz összetett mozgásrendszerében az én tartózkodási helyemben van.

A megfigyelők alapvető tévedése, hogy megfeledeknek erről a főszabályról. Leköti vizsgáló figyelmüket a közeli objektumok közötti lokális relatív mozgások követése.

Ebben a pillanatban értettem meg az egyik, Newton 1. axiomájában lefektetett tény jelentőségét a kiterjeszkedés következtetések levonásában. Lényege, hogy önmagától nem történhet fizikai állapotváltozás.

Ezt követően vizsgáltam a legmélyebb lokális kölcsönhatás kialakulás körülményeket. Következett a második alapok felismerés a rendszer folyamat tartalomban. Tudjuk, hogy az anyag jelenség érzékelés tudatunkban és műszereinkben egyaránt kölcsönható kapcsolat által keletkezik. Objektumokat látunk, tapasztalunk, dolgozunk velük, holott azok csak kiragadott térbeli jelenségek a mindenséget kitöltő folyamatban. Igen ám, de mi tölti ki az egyszeres ugyanazon minőség kitöltéssel bíró Kozmosz relatív rendszeroldalt, amiben eredetileg nem lehet teremtett „anyag”?

Felmerült a létezés rendszeroldal kitöltés vizsgálata.

Miután jól ismerjük az elektromágneses sugárzás távoli objektumok képét hozzánk hézagmentesen eljuttató természetét, ezért gyanúba került maga a „foton” jelensége is. Miért nem keveredik össze a hordozott adattartalom? És mi van, ha a jelenség mögött „csak” egy egyszerű, gyors, mindent átjáró, változásokat követő, a tartalmat minden rendszerbeli lokális helyen újraíró, másoló folyamat áll?

Eleinte előttem is nyilvánvaló volt, hogy „semmiből nem lesz anyag”. Természetesen megoldást kerestem erre a problémára. Nyilvánvalóan nem lehet bárki által teremtett anyag. De mégis mi a megoldás? Csak kell lennie megoldásnak!

Minden leegyszerűsödött, amikor felismertem a természet relatív létezés megoldás kényszer törvényét. Térfogata mihez képest létezik, illetve kell-e relatív rendszer oldal megoldás a „semminek sem szabadna létezni” állapotnak? Rá kellett döbbernem, hogy tudósaink értelmetlenül tabuként kezelik ezt az objektív feltétel rendszert.

Természetesen magam is sokat törtem rajta a fejemet. Milyen kitöltő anyag az, ami maga a lét? Ami csak ugyanaz az egyetlen valami lehet. Különösen zavart az, hogy alapjában véve a tudósok kezében volt a megoldás. Még gyerekként, úgy hatvan évvel ezelőtt olvastam az abszolút állapotban lévő térfogat kitöltés jellemzőiről. Nincs belső szerkezete, mint egy atommagnak. Nem létezik abban semmiféle belső erő. Se adhézió, se kohézió, se gravitáció. Nincs relatív kölcsönható kapcsolata a külvilággal.

Hol találkozunk ilyen abszolút állapotú térfogat kitöltéssel az egyszeres létezés tartalmában? És egyáltalán, vegyük figyelembe hogy ezen abszolút állapot jelensége is vonatkozik Newton állapotváltozás törvénye! Nem önmagától kerülhet a létezésbe. Nem önmaga választhatja meg belépése lokális helyét. Nem önmaga alakíthatja geometriai formáját és mozgásállapot jellemzőit. Hanem mindenkor a már meglévő kölcsönható környezet objektív szerkezet adatai.

Ezekről az alapvető megállapítások figyelembe vételétől jutottam el például annak kimondásához, hogy „Az uralkodó folyamat kölcsönhatóan modulálja a benne kizáródott alaulmaradt folyamat tartalmát, miközben az visszahat az uralkodó folyamat szerkezetére. Kölcsönhatóan modulálják egymást.”

Ezek nagyon fontos megállapítások! E kötöttségek miatt van a folyamatnak lokális „objektum” reprodukció képessége. Ennek köszönhetjük életfolyamatunk reprodukcióját. Ugye milyen messzire vezetnek ezek az alapvető vizsgálatok?

Kölcsönható ütközés bekövetkezés feltétele, hogy abszolút értelemben ne legyenek képesek együtt egyszerre kitölteni ugyanazt az egyszeres térfogatot. Milyen egyszerű feltétel! Nyilvánvaló, hogy eme tulajdonságot tekintve a kölcsönható ugyanazon kitöltéssel bíró lokális térfogatok (legyen bármi az, akár a „semmi” jelenlét is lehet) ütközésben egymással szemben összenyomhatatlan folyadékként viselkednek. Az egyszerű egyszeres kitöltés azonosság maga a tökéletes megoldás a természet számára. Halhatatlanná téve Newton felismeréseit. A természet önmaga nyugalom állapotát akarja elérni, de az állapotváltozás törvényeit ő sem hagyhatja figyelmen kívül. E törvények érvényesülése tartja fenn a rendszer folyamatos kiterjeszthetőségét, teret adva a mozgásrendszer változáshoz. A rendszeren belül nincs felütköző felfűvódás. A mozgásrendszer valamennyi lokális adata véges. Ezekből a kötöttségekből következik mindaz, amit van szerencsénk megélni. Tudom, tapasztalom is, hogy tudósaink nem szívesen foglalkoznak a rendszer elemzéssel. Ha röviden írtam a lényegről, az volt a baj. Ha részletekbe menően mutattam be a mozgás elemzésre támaszkodó megoldásomat, azért tették félre anyagomat. Hogy sok részlet már túltárgyalt alapismeret.

Végezetül jegyzem meg azt, hogy a könyvemben leírtak az idézet hivatkozásokat kivéve saját szellemi termékem. Mint például az „igaz paradoxon” a lokális határ- és kezdet állapotok lehetséges helyzeteiről a létezés folyamat rendszerben. Látom az interneten, hogy valaki a honlapomra hivatkozva nevet is adott az általam megfogalmazott paradoxonnak: „bootstrap paradoxon”. Megjegyzem helytelenül. Mert én az egyetlen Kozmoszt megjelenítő Éter folyamat lokális határ- és kezdet állapot helyzetei lehetőségéről állapítottam meg ezt a paradoxont. A dolog tovább gondolható lényege, hogy a folyamat szub mélységében találhatóak a legnagyobb mozgásvektor szakasz érték adatok, a legnagyobb előforduló aszimmetriák, amelyek a magasabb dimenziókban, mint életterünk „Univerzum” méretarányában termodinamikailag eredő szinten kiegyenlített, konszolidált halmaz állapotot eredményeznek. Ugye milyen egyszerű összefüggést találni az atombomba működés során tapasztalható hatalmas felszabaduló energia eredetére? A részecske fizika is azt a tartományt kutatja. A nagy energiák tartományát.

Szó esik minderről.



Immanuel Kant

Idézet A tiszta ész logikája című művéből:

"Azt gondolnám, a matematika s természettudomány példája, melyek egyszerre létrejött forradalom útján lettek azok, amik, talán mégis eléggé nevezetes arra, hogy a gondolkodásmód ama fordulatának velején, mely annyira hasznukra vált, elmélkedjünk, s őket, amennyire mint észismereteknek a metafizikával való analógiájuk megengedi, legalább kísérletképp utánozzuk. Eddig föltették, hogy ismereteinknek a tárgyakhoz kell alkalmazkodniuk; de e föltevés mellett dugába dőlt minden kísérlet, hogy a fogalmakból róluk valamit mint priorit állítsunk, ami tudásunkat bővíti. Próbáljuk tehát meg, nem járunk-e jobban a metafizika föladataival, ha föltesszük, hogy a tárgyaknak kell ismereteinkhez alkalmazkodniuk, ami a priori megismerésünk követelt lehetőségeivel is, melynek mielőtt adva vannak, kell tárgyról valamit állítani, jobban összevág. Hasonló ez Copernicus első gondolatához, ki miután nem boldogult az égi mozgások magyarázatával, ha föltette, hogy a csillagok serege a néző körül forog, megpróbálta, nem sikerül-e majd jobban, ha a nézőt forgatja, a csillagokat meg nyugalomban hagyja. A metafizikában pedig, ami a szemléletet illeti, hasonló eljárást próbálhatunk. Ha a szemléletnek a tárgyak mivoltához kellene alkalmazkodnia, nem látom át, miképp tudhatnánk róla valamit a priori, ellenben, ha a tárgy (mint az érzékek objektuma) szemlélőképességünk mivoltához alkalmazkodik, egészen jól el tudom magamnak e lehetőséget képzelni. Minthogy pedig e szemléleteknél, ha azt akarjuk, hogy ismeretökké legyenek, nem állhatok meg, hanem mint képzeleteket valamire, mint tárgyra kell vonatkoztatnom őket, s e tárgyat ama képzetek által meg kell határoznom; vagy azt tehetem föl, hogy a fogalmak is, melyek által e meghatározást végzem, alkalmazkodnak a tárgyhoz, s akkor megint nem tudom miképp tudhatok erről valami priorit; vagy pedig fölteszem, a tárgyak, vagy pedig, ami ugyanaz, a tapasztalat, melyben egyedül (mint adott tárgyak) megismertetnek, alkalmazkodik e fogalmakhoz, s akkor könnyebben talállok kiutat; mert a tapasztalat maga a megismerés módja, melyhez értelem szükséges; az értelem

szabályának pedig bennem, még mielőtt tárgyak adva volnának, tehát a priori kell meglennie; e szabály a priori fogalmakban fejeztetik ki, melyekhez tehát a tapasztalat minden tárgyának szükségképp igazodnia kell, s melyekkel meg kell egyeznie. Ami pedig olyan tárgyakat illet, melyeket csak az ész, mégpedig szükségképp gondol, de amelyek (legalább úgy, mint az ész őket gondolja) a tapasztalatban meg sem is adhatók, ezeknek gondolása (gondolni csak kell őket tudni) pompás próbaköve lesz annak, amit a gondolkodásmód megváltozott módszerének mondtunk, ti., hogy a dolgokról csak azt ismerjük meg mint priorit, amit magunk helyeztünk beléjük."

A priori ok-okozat megértése

Immanuel Kant előbb idézett gondolat levezetése létünk lényege megértése szempontjából rendkívüli, teljes, tökéletes. Ez a lényeg körülírás meg nem haladható. Ilyenre szokás mondani: abszolút. Vajon az ember képes arra, hogy helyes logikai sorrendben gondolja végig, írja le a kutató munka során használt fogalmakat a tapasztalt lét részleteit, a változások ok-okozat folyamatát? Vajon az ember képes arra, hogy a tapasztalatból levezethető megállapításai és megoldás eredménye éppoly teljes, tökéletes, objektív, abszolút, Kant gondolatával azonos szintű legyen? Meglehetősen egységes priori vélemény uralja a tudományos gondolkozást: "Semmiből nem lesz anyag." Mégis kényszerítő hatással van ránk a tapasztalat, a változatos "kézzel fogható" formában körülöttünk érzékelt kozmosz. Ez az anyag megjelenés nem lehetne általunk mégis megválaszolható priori jelenség? Ha valamit meg akarunk érteni - amit eddig nem értettünk - úgy felül kell vizsgálni az eddig bevezetett, használt fogalmainkat. Utat kell engedni akár a korábban használt, elvetett, de talán új jelentés tartalommal mégis használható fogalmak számára!

Amikor 1982. augusztus hónap egy nap nagyon meleg éjszakáján kinn álltam házam teraszán tűnődtem el azon, vajon a tudósok miért nem találták meg eddig a megoldást a tapasztalt lét magyarázatára? Hiszen az alkalmazott tudományok területén szinte mindenre képesek vagyunk! Tobzódunk az alkalmazott elméleti ismeretekben. Kezünkben a matematika kiterjedt eszköz-rendszere. Mindez nem lehetne, ha nem lenne adekvát összhang a természet és tudásunk rendszerében. Elhatároztam, hogy választ keresek az alapvető kérdésekre. Abból indultam ki, hogy ha ilyen mélységben, ennyire széles terjedelemben vagyunk képesek a természet fizikájával összhangban élni, akkor bizonyosan a válasz, a megoldás részletei is előttünk vannak. Rossz helyen keresgeltünk? Vagy csak tévesen rakosgattuk össze a megoldás puzzle elemeit? Bizonyosnak gondoltam, hogy ez utóbbiról lehet szó.

Lényegében mint gonosz krimi ajánló "lelövöm" a poént, amikor most néhány szóban leírom kutatásom végeredményét. Igazolást adok Max Plancknak, hogy az általa a Maxwelli elektrodinamika elméletén alapuló fény-éter (az elektromágneses sugárzás teljes spektruma) és benne az ő (Planck) által feltételezett (keresett, de általa meg nem talált) legkisebb anyag entitás létező! Mindez mint okozat következik az egyszeres létező halmaz összefüggő mozgásállapotából. Amely változó halmaz egyúttal a lokális véges abszolút értékek halmaza. A megértés útja, módja matematikai feladvánnyá egyszerűsödött. Ez a felismerés vezetett el engemet a megállapításhoz: A kozmosz - létünk halmaza - önmaga folyamatos megoldhatatlan térfogat állapotában minden időpillanatban (változás állapotban) az alaphelyzet, a teremtés határ- és kezdet állapotában van! Tehát az nem köthető egyetlen adott idő pillanathoz, teremtéshez. Ki kell mondjam az igazságot: nem történt ősrobbanás, nincs teremtő isten. A lét halmaz – mint mindenkor teljes relatív rendszer oldal - 3 dimenziós. Which it's made by consciousness as an abstract perception. A biophysics summing-up process. Kitöltése ugyanaz az egyszeres bármi közeg. Ezen belül(!) a 4. dimenzió a lokális kiterjesztés kényszer adottság, amelyben a megváltozandó fogalom jelentés tartalommal felruházandó neutrínók (= megfoghatatlanok, mivel a létezés rendszeroldalba lépésük időpillanatában még semmivel nincsenek kölcsönható ütközés, mint érzékelés állapotban) töltenek be egy eddig el nem ismert szerepet. A tapasztalt anyag (Planck's light-aether, in it with the closed out objects) jelenség pedig a lokális ütközés kölcsönhatások változó mátrix rendszere. Inside the S-matrix of particles.

I've think that our scientists don't want to understand the simple aether reality. They have a fear to come into conflict with own's mistakes. There is develop possibility for the present theoretic physics on base mine this theoretic bootstrap presentation.

Az érzékek objektuma

A tudatunk alkotta legnagyobb illúzió tehet arról, hogy az alkotásaira, képességeire oly büszke ember nem tudta a megoldást a kozmológia, a létezés alapvető kérdéseire. Miért van, mióta van, mi a mozgató forrása a tapasztalt anyag megjelenésnek? Eleve tisztában kell lennünk azzal, hogy az illúzió alkotás lényege a testünkben lévő sok milliárd idegsejtben és azok között megvalósuló moduláció kölcsönhatások együttes folyamatában keltett tudati kép a külvilágról mindenkor ugyanabban az időpillanatban. Az ember hajlamos megfedkezni e fontos tényről. Környezetünk tárgyai is éppen azért vannak ott és a megjelenésükben tapasztalt állapotukban, mert az azokat alkotó lokális tartalmak ott vannak kölcsönható érzékelés kapcsolatban velünk ugyanabban az

időpillanatban. Ez az alapvető igazság. De megfeledkezünk arról is, hogy bennünk és környezetünk közegében adott mennyiségben vannak jelen a tudatunkkal érzékelt külvilág összetevői. Amelyek önmaguktól sem fizikai állapotukban, így alkotó tartalmukban, mennyiség összetevők számában nem változnak. Nem változhatnak. A legnagyobb gond az, hogy az ember azt hiszi, hogy környezete tárgyai tartalma mindenkor ugyanaz ami volt tegnap, ami ma és ami holnap lesz. Nagyon sok ember, nagyon sok tudós előtt itt záródik be a kapu a kozmosz megértése felé vezető úton. Mert eleve azt gondolják, hogy amit szemmel látnak, az mind egyszer valamikor keletkezett. Azt gondolják, hogy régen valamikor keletkezésnek, teremtésnek kellett lennie.

Vágjunk rögtön az általam készített, vitára felkínált megoldás közepébe. A történet arról szól, hogy a természet önmaga próbálja megoldani térfogat nyugalom állapot megjelenését minden egyes időpillanatban, de nem sikerül neki. Amikor azt "hinné", hogy megoldódott a helyzet, akkor egy egyszerű matematikai, trigonometriai okból visszaáll az alaphelyzet: Bármilyen térfogatot képező halmaz a külső határán kiterjeszthető. További térfogattal bővíthető a meglévő állomány. Tudatunk elemzésében a létezés akár van, akár nincs, ám mindkét feltételezés megkerülhetetlen része a térfogat létezés viszonyítás alap szükséges volta. Mihez képest van, illetve nincs. A természet alapvető kényszere ez a viszonyítás alap rendszer. Ez a kényszer ok-okozat folyamatot generál. Azáltal, hogy a létezés egyetlen és egyszeres rendszer, meg kellett találnom azokat a konkrétumokat, objektív igazságokat, amelyek alkalmasak az elméleti megoldás bizonyítására. Az egyik igazság önmaga a létezés megélése. A másik igazság a mozgás tapasztalása. A harmadik igazság matematikai: Nincs és nem is lehet szimmetria sem a folyamatok lokális területein, pláne nem a kiterjedő halmazban. Az oktatási rendszerek csúnya hibája, hogy objektív ismeretként tanítja a szimmetriát. És még azt terjesztik, hogy a matematikát nem lehet mellőzni a fizikai jelenségek leírásából. Az alkalmazott fizika más dolog, ott szükség van a matematikára. Ám a létezés megértéséhez a matematika azon igazsága kell, amely teljes terjedelemben objektív. A trigonometria éppen az a bizonyíték, hogy törtszámokkal, irracionális szám értékekkel nem lehet az egymástól függetlenül létező lokális kölcsönható kitöltő halmazokban és azok között szimmetrikus, illetve egybevágó ismétlődés az egyszeresen létező folyamatban. Márpedig éppen ez történik a kozmoszban. A kozmosz ettől örök. Mivel objektív okokból nem képes végső nyugalom állapotba jutni, van szerencsénk magunk is létezni abban.

A fentiekben vázolt körülmények alapján állíthatom, hogy a kozmosz folyamatosan egy speciális kezdet- és határ önmegvalósító állapotban van. Abban benne van mindaz a térfogat tartalom, amely a múltban került, továbbá a jelenben kerül az egyszeres rendszerbe. Továbbá nyitva áll az ajtó a további térfogat kiterjeszkedés előtt. Ami belekerült a rendszerbe, az benne is marad. Az

anyag megmaradás törvény ezen része igaz. Mindenből az következik, hogy semmiféle egyszeri teremtés, semmiféle ősrobbanás nem volt.

A tudatunk alkotta illúzió a tárgyak, objektumok kontúros érzékelése úgy az érzékszerveink, mint az ember alkotta műszereink által. Testünkben, a természet jelenségében létező valamennyi érzékelt objektumban kizárólag az azokat alkotó kémiai elemek atommagjai azok, amelyekre - durva megközelítéssel - igaz, hogy tartalmukban, megjelenésükben állandó jelenségek az adott fizikai körülmények között. Minden, az atommagokon kívül lévő tartalom az általunk érzékelt tárgyak belsejében elektromágneses sugárzás jelenség formájában kölcsönhatóan cserélődik a külső térben lévő hasonló, de más szerkezetű folyamat tartalommal. A kölcsönható folyamat okozata, hogy az atommagok térbeli helyzeteit folyamatosan átranzsformálja a tér új helyeire. Mi ezeket a változásokat az objektumok mozgásaként érzékeljük. A komplex változás vizsgálatára és leírására alkalmazott tudományág a dinamika. Az atommagok térfogatuk méretét tekintve csak száz-milliomod részét teszik ki a tárgyak, az objektumok kontúrokkal felfogott teljes térfogatának. Műszereink is úgy vannak beállítva, hogy azon fizikai mező különbségeket jelezzék, mérjék nekünk, amire és amilyen mélységig vagyunk kíváncsi a külvilágban lévő dolgokra.

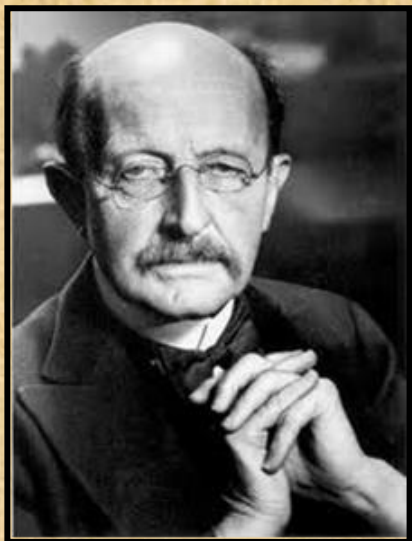
A tudományos dogmák védelmezői nagyon nem szeretik, ha bárki úgymond magán alapon új elmélettel jelentkezik az úgynevezett igazolt ismeretekkel szemben. Tessék mondani mi igazolja az "ősrobbanás" megtörténtét? A tapasztalt tértágulás? Mint majd a következőkben olvasható kutatás anyagomban levezetem, az egyszeres abszolút rendszerből fakadó objektív következmény a létező rendszeroldal szükségszerű bővülése, térfogata kiterjeszkedése az adott időpillanatban létező valamennyi lokális helyen, ahol nem kölcsönhatást okozó ütközés, de meglévő, oda behatolást végző tartalom hiányában kitöltetlen űr keletkezik az éppen széttartó mozgásvektorok okozataként. Vagy mit bizonyít a mikrohullámú háttérsugárzás? Miért ne lehetne az a kozmosz tartalom folyamat időben állandóan létező jelensége? Az elektromágneses sugárzás folyamatosan kitölti a táguló teret. Hézagmentesen látjuk az égbolt jelenségeit. Az egyszeres teremtés nélküli kozmosz rendszeroldal soha nem fog kiterjeszkedni akkora térré, hogy anyagtól (elektromágneses sugárzástól is) mentes legyen. Az egyszeres létezés nem fog önmagától felszívódni, mint egy vakbéltünet.

Vita indítóként még egy dologgal foglalkoznék. A neutrínó mibenlétével. Két dolog miatt nem vagyunk képesek kölcsönhatásban kimutatni azt, holott átjár mindent, a dinamikai mérések igazolják jelentős mennyiségű előfordulásukat, tömegüket. A helyzet az, hogy a neutrínók azok a kozmosz lokális kiterjesztés „legkisebb objektum” entitások, amelyekről anyagomban szólok. Amint megjelennek az egyszeres lét rendszerben objektív feltevés, hogy a halmazba kerülésüket követő pillanatban valamely oldalról kölcsönható ütközést

szenvednek el egyszerű mozgásvektor készlet eltérések, valamint a trigonometrikus aszimmetriák miatt az egyszeresen kitöltött térben. A kutatók által eddig nem tudottan az elektromágneses mező részévé lesznek, amely az anyag entitás egy megjelenés formája. Ezek a lokális előfordulások mindenhol vannak, újra lesznek a lét minden helyén. A Földben, a levegőben, a világűrben, minden kémiai elem atomjában, bárhol a világon. De mivel a kutatók még nem jutottak el az elektromágneses mező, a sugárzás valós természete, szerkezete teljes vizsgálata végére, ezért tűnik ennyire különösnek ez a jelenség, ez a látszólag kölcsönhatás nélküli entitás. Azért megfoghatatlan, mert nincs alkalmazható viszonyítás rendszerünk a kimutatásukra. Műszereink érzékelő anyagában ugyanolyan az elektromágneses mező változás tartalom, mint abban a közegben, amelyben azt keressük.

A megértéséhez vezető út kezdete

A kvantumelmélet Max Planck álma szerint



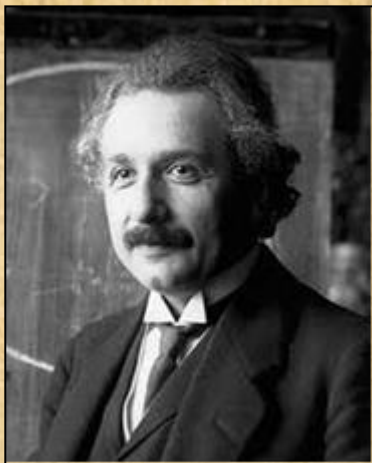
Max Planck

Német elméleti fizikus 1858-ban született Kielben, és 1947-ben halt meg Göttingenben. Legjelentősebb eredményeit a termodinamika, a hősugárzás, a kvantumelmélet, a relativitáselmélet és a természetfilozófia területén érte el. Foglalkozott a fizika történetével és módszertanával is. Kezdetben hangtani, majd a hőtani kérdések, 1896 táján pedig a hőmérsékleti sugárzás érdekelte. Planck a hőmérsékleti sugárzás két alapvető törvényének, a Rayleigh-Jeans-féle és a Wien-féle törvényeknek a pontatlanságát akarta kiküszöbölni. Elméleti vizsgálatai 1900-ban olyan új sugárzási törvényhez vezették, amely az előbbi két törvényt speciális esetként foglalja magába, és a sugárzás minden hullámhosszára helyes eredményt szolgáltatott. A Planck-féle sugárzási törvény alapja az az elképzelés, hogy a sugárzási energia is atomos szerkezetű, az egyes energiaértékek csak az

energiakvantum egész számú többszörösével különbözhetnek egymástól. A nem folytonosan változó energia gondolata a fizikában forradalmi változást hozott, és a fizikai szemléletünket is megváltoztató kvantumelmélet megszületését jelentette.

Plancknak jelentős része volt a másik nagy forradalmi fizikai elméletnek, a relativitáselméletnek nemcsak elismertetésében, hanem alkalmazásában is. Ő vezette be a "relativitáselmélet" elnevezést is. 1907-ben a speciális relativitáselmélet alapján kidolgozta termodinamika általánosítását.

Továbbá



Albert Einstein

A tudós, akit mindenki érinthetetlennek tart. Holott ő is tévedett, különben tudta volna a választ a létezésre vonatkozó alapvető kérdésekre. Többször idézek tőle, mert néhány gondolata valóban figyelemre méltó. De

az is kiderül, hogy a gondolkozásunkat megtévesztő látszatjelenség rajta is kifogott. Illetve önmaga is behódolt foglya lett az energiakvantum hatás felismerés megdicsőülésnek. A kvantumfizika a tévedés útja lett, mert éppen úgy nem az alapkérdésre, a legkisebb természetes anyag entitás megoldására adott feltáró jellegű megoldást, mint amelyik kifogott Max Planckon is. Max Planck emberi tartását bizonyítja, hogy a megoldatlanság miatt egész életében a háttérben maradt. Ezzel szemben Albert Einsteint a hízelgők hada kissé túlzóan piedesztálra emelte. Nem vitte rá a lélek, hogy tisztázza helyzetét. Értsünk bármit ezen megállapítás alatt. Más rakta le előtte a relativitás elméletek alapját is, mint Hendrik Antoon Lorencz. A fényelektromos hatás jelenséget pedig Philipp Lenard ismerte fel. Megoldás hiányában Einsteinre hivatkozva elvetették az *éter* tulajdonságai további kutatását. Rosszul tették. Mert később bárki rájöhetett volna arra a megoldásra, amelyre magam találtam rá saját kutatásom során, írok le arról minden részletet ebben a dolgozatomban. Az is kiderült ezzel szoros összefüggésben, hogy a kozmoszban nem a fénysebesség a legnagyobb sebesség. A relativitás elvet a minden időpillanatban létező teljesség mozgásrendszerében (valamennyi lokális térfogat kvantum entitásnak saját mozgás vektorfolyam adattartalma van a rendszerbe kerülés pillanatától kezdve)

lehet és tudjuk vizsgálni. Annak tartalmát, topológiáját a legkisebb lokális részletekig agyunkkal, tudatunkkal, idegrendszer hálózatunkkal képesek vagyunk felfogni. Természetesen Isaac Newton szigorú állapotváltozás törvénye érvényesülésével. Mert ez a főszabály az egyszeres létezés rendszeroldal bármínemű kitöltése, jellege, egyedi azonossága tulajdonságára is vonatkozik.



Isaac Newton

A lexikális „objektív” ismeretek fogságában

Bevezető gondolatok

A Hubble űrtávcső, s azt felváltó más, űrbe telepített, az elektromágneses sugárzás egyre tágabb spektrumaiban a környező világegyetemről készített képfelvételek sokfélesége és sokszínűsége elkápráztatja a csillagászokat és az égbolt látványosságai után rajongó érdeklődőket. Az ember tudata nem tud betelni ezzel a gyönyörűséggel. Értelme egyre többet és távolabb akar meglátni ebből a környező gyönyörű világból. Az ember tudatát ma éppúgy lenyűgözi ez a csodás lét jelenség, mint az ókorban. Az ókor viszonyai között szerencsés volt az akkori ember, mert az égi jelenségek, változások megfigyelését nem korlátozta légszennyezés. Nem voltak füstöt okádó gyárak, nem volt éjszakai villanyvilágítás. Akkor is voltak az égbolt jelenségeit hivatásból feljegyző csillagászok, a természeti jelenségeket, az események okozati összefüggéseit kereső tudós elmék. Ne legyünk nagyképűek, ha arra gondolnánk, hogy le lehetne nézni az ókori, nyugati és keleti tudósok ismereteit a mai hivatalos ismereteinkhez viszonyítva. A mai tudós éppúgy nem tudja, miért van anyag, mi az anyag és miért van folyamatos változás, mint az ókori tudós. A mai tudós

éppúgy nem tudja, miért van élet, mi az élet létrehozó és fenntartó folyamata, mint az ókori tudós.

Bölcs az a mai tudós, aki legalább hallgat arról, hogy éppen megválaszolatlan alapvető kérdéseink bizonyítják azt a tényt, hogy fenntartással kell kezelni mindazon ismeretünket, amelyekről sokan, nagyon sokan úgy beszélnek, hogy ebben, vagy abban a témában igazolt objektív ismeretünk van. Kíváncsinos lenne, hogy mindazok, akiknek bármi köze, kötődése van az oktatáshoz, kutatáshoz, ismeretterjesztéshez tudatosan alkalmazná tevékenysége folyamatában azt az egyszerű, ám mégis egyértelmű elvet az egymástól elkülönülő elvi és gyakorlati témák tartalmáról és érvényesség terjedelméről, amit Albert Einstein ekként fogalmaz meg a *Hogyan látom a világot* című könyve V. Tudomány fejezet *Mi a relativitáselmélet* című anyagban:

"A fizikában különféle elméleteket különböztethetünk meg. Közülük a legtöbb konstruktív elmélet. Ezek arra törekszenek, hogy egy relatíve egyszerűen megalapozott formalizmusból összetettebb jelenségek képét alkossák meg. Amikor azt mondják, hogy sikerült a természeti jelenségek egy csoportját megmagyarázni, az alatt mindig azt értik, hogy olyan konstruktív elméletet alkottak meg, amely a szóban forgó jelenségeket felöleli."

Vezető elméleti gondolkodók körében (nem kevésbé köszönhetően az újabban felismert különös, egyre növekvő értékű univerzum tágulás sebességnek, továbbá a ciklikus, egymás hatásától független univerzumok elképzelés, mint lét térbeli kiterjedtség rendszer gondolat), mint pl. Stephen W. Hawking, Paul J. Steinhardt már rég megkérdőjeleződött a klasszikus ősrobbanás elmélet. (Steinhardt Alain H. Guth-tal közösen dolgozta ki a felfúvódó univerzum elméletet.) Tisztában vannak az elmélet azon alapvető hiányosságaival, amelyről a fentiekben szóltam. Azon túl tudatában vannak azon felmerülő alapvető kérdéskör megválaszolatlan összefüggéseknek, amely az egyszeres lét térfogat kitöltés lehetőség térbeli (kiterjedés) korlátra, a kezdet- és határállapot jellemzőkre, továbbá mindezen változások számára helyet (egyszeres kitöltéssel nem rendelkező űrt, ürességet) adó végtelenre, mint felmerülő nélkülözhetetlen relatív rendszerre vonatkoznak.

Miért írok ezekről, s kapcsolom össze ezeket a témaköröket? Azért, hogy világos legyen álláspontom arról, hogy ha csillagász szemmel nézzük, látjuk, vizsgáljuk, csoportosítjuk, soroljuk, osztályozzuk, csodáljuk az égbolt csillagászati jelenségeit, úgy megfelelünk Einstein konstruktív elmélet tartalomra vonatkozó elkülönítés módszertanának. De a csillagász (bárki más jóhiszemű ember) ne hivatkozzék oly elméleti részletekre, amelyekre a nemzetközi kutató laboratóriumokban dolgozó elméleti fizikusok még keresik a megfelelő válaszokat. Említhetem a CERN-ben éppen folyamatban lévő

előkészületeket. Az alapvető elméleti kérdésekre választ kereső kutató intézetek, egyetemi tanszékek kutatói, munkatársai nem hisznek abban, hogy egyszerű válasz adható a lét általam fentebb megjelölt alapvető kérdéseire. Nem hisznek benne, különösen azon előzmények után, hogy kik és mennyi ideig törték rajta agyukat, eleddig sikertelenül. Mi mindent tudunk, mi mindenre vagyunk képesek a tudomány és a technológia területén. Mi mindent ismerünk, alkalmazunk, amit megcsinálni nem tudnánk, ha nem lenne adekvát összhang tetteink és az egyszeres létfolyamat tartalma között. Sok részletet tudunk. Hogyan, milyen feltételek között jönnek létre az egyre nagyobb rendszámú kémiai elemek. Hogyan születnek a csillagok. Hol rejtőzik a nagyon nagy energia az atommagban. Hogyan lehet atomerőművet és atombombát készíteni, a folyamatokat céljainknak megfelelően kézben tartani. Csak azt nem tudta senki emberfia, hogy honnan eredően tárolódik ilyen nagy energia az atommagok belsejében. Amely tárolt energiát - eddigi elméletünk szerint a maghasadáskor a szétrobbanó, az atommagot alkotó elemi részecskék visznek magukkal a környezetbe. Ha egyértelmű lenne ez a tapasztalaton nyugvó elmélet, nem volna szükség a CERN-ben tervezett kísérletekre. Ugyanis az eddigi gyorsító kísérletek tapasztalata nem egyértelmű. A lokális ütközés-bomlás eseményekből nem lehet egyértelmű következtetést levonni. Nem eldönthető, hogy valamiféle folyamat moduláció láncreakció történik, vagy a részecskék mozgása vagy fényképezhető nyomot a reakciókamrában. Mindennek tetejében megjelölt fő célként keresni fogják azt az elemi részecskét, a Higgs-bozont, amely kölcsönhatásban az anyagot jellemző tömeget adja, adta az ősrobbanás eseményben a lokális kölcsönhatásoknak. Szerintem abszurd teória, hiszen bármilyen fizikai kölcsönhatás során megjelenik a moduláció okozta változás, ahhoz nem kell harmadik közvetítő részecske. Persze a dolgok jelenlegi állása szerint ugye semmiből nem lesz anyag. A tudósok ezért keresik lázasan azt a valamit, amire e szerep ráhúzható. Ha már egyszer létező anyagi világban élünk.

De kell-e nekünk ragaszkodni ehhez az elmélethez? Nem lehetne felváltani ezt az egyetlen állandó anyagmennyiséget feltételező, ismeretlen okból létező anyagi világot (később ciklikusan a kozmosz távoli térségeiben hasonló történések között lejátszódó több hasonló) valami mással, valami racionálissal, a természet számára éppúgy megfelelővel. Rájöttem, hogy van megoldás alternatíva. Minden felfedezés után szokás mondani, hogy miért nem jutott ez eszünkbe már korábban. Most is ez a helyzet. Miről van szó?

Albert Einstein könyvéből idézek ismételten:

"Meggyőződésem szerint tisztán matematikai konstrukciók által megtalálhatjuk mindazokat a fogalmakat és törvényszerű kapcsolatokat, amelyek a természeti jelenségek megértésének kulcsául szolgálnak. A gyakorlati matematikai

fogalmakat meg lehet ugyan a tapasztalat által közelíteni, de azok sohasem vezethetők le a tapasztalatból. A fizika részére a matematikai konstrukció használhatóságának egyetlen kritériuma természetesen a tapasztalat. De a tulajdonképpeni alkotóprincípium a matematikában rejlik. Bizonyos értelemben lehetségesnek tartom tehát, hogy a tiszta gondolkodás egyedül is felfoghatja a valóságot, amint azt a régiek megálmodták."

Bizonyosak lehetünk abban, hogy az embernek azért nem sikerült eddig megfelelő és végső választ adni a lét kérdésére, mert valami okból mindig és valahol elment a választ rejtő kapu mellett. Már közös megegyezés van abban, hogy a világban minden mindennel összefügg, a szubatomi létezés energiamező folyamatok kölcsönható rendszere, semmint különálló részecskék halmaza. A kvantum elmélet szerint is nem részecskéről, hanem hullámcsomagról beszélünk. A relativitás elv összeköt minden eseményt, bárhol változzék bármi a világon. Az anyag összefüggésrendszer. Hogy mi köti össze minden időpillanatban egyszeres létezés teljességet, s annak mi az okozata, elméleti és gyakorlati jelentősége, az a következő. Itt van ez a mondat Einsteintől: "A gyakorlati matematikai fogalmakat meg lehet ugyan a tapasztalat által közelíteni, de azok sohasem vezethetők le a tapasztalatból." Nos bebizonyítom ennek ellenkezőjét, mi több, bizonyító jelentőségét, mindazt, amit a világ fizikusai mindeddig figyelmen kívül hagytak.

Újabb idézet Einstein könyvéből, Max Planck 60. születésnapján elmondott beszédéből:

"A fizikus legfőbb célja tehát azoknak az általános elemi törvényeknek a kutatása, amelyekből - tiszta dedukció útján - a világképet megalkothatjuk. Ezekhez az elemi törvényekhez azonban nem logikus út, hanem csakis a tapasztalati beleélésen alapuló intuíció vezet."

Nem vagyok teljes egészében biztos abban, hogy pontos a magyar nyelvre történt fordítás e két mondat esetében az 1934-ben Amszterdamban MEIN WELTBILD címen kiadott könyv alapján. Ugyanis - beleképzelve magamat Einstein helyzetébe, amikor e mondatokat fogalmazza íróasztalánál - nekem feltűnt volna a két mondat tartalma közötti antagonizmus, ami a fogalom használatot illeti. Ugyanis az első mondatban szóba hozott "tiszta dedukció útja" (ha érti, mit jelent a dedukció: következtetés az általánosból az egyes esetre) szerint a második mondatban nem tagadnám meg a megtapasztaláson alapuló intuíció logikus következtetés lehetőségét. Mindannyian így lennénk ezzel, nemcsak én. Minthogy Einstein is emberből volt, ő is tévedhetett, ő is elment a megértést rejtő kapu mellett.

Lépünk a tapasztalati beleélés logikus útjára. A csillagászok óriási energiát fektetnek manapság a műszereinkkel belátható univerzum környezetünk, a látható jelenségek, galaxis objektumok térbeli helyzete feltérképezésébe. E térképről csak az hiányzik, ami a fizikusokat a leginkább érdekelné: az objektumokban található mozgásvektor vektorfolyam állományok egy adott időponthoz tartozó térbeli adatai. A ma megismételt mérési adatok szerint baj van az ősrobbanással. Ahelyett, hogy a gravitáció hatására lassulna a galaxisok egymástól való távolodás sebessége, egyre nő ez az érték. Műszereinkkel egyre távolabb látunk az univerzum mélységébe, s Einstein anyag mozgás maximális sebességre vonatkozó korlátja miatt éppenséggel csökkenteni kényszerülünk a távolodás sebességet jelölő Hubble adatot. Ha ugyanis a galaxisok egymástól való távolodás sebessége egy lineáris skálán állandó, úgy a távolban észlelt galaxisok tőlünk mért távolodás sebesség adata már többszörösen meghaladta volna a fény terjedés sebességet. Téves elmélettel befolyásolt tapasztalatunk komoly ellentmondást jelez: amennyiben a létezés általunk be nem látható teljességére is gondolunk, akkor a Hubble adatnak így szinte 0-ig kellene csökkennie. Nyilvánvaló, a fizika, a kozmológia tévedésben van. Különösen a ciklikus univerzumok elképzeléssel. Be kell látni, nincs mindenre kiterjedő objektív ismeretünk. Vagy mégis van megoldás, amit eddig nem vettünk figyelembe? Igen, van alternatív megoldás.

Környezetünkben tapasztaljuk, hogy mindenféle mozgásban, a mozgásban bekövetkező ütközés kölcsönhatásban, a bolygók és holdjaik mozgásában, az űrhajók mozgásában rend és rendszer létezik. A mozgások rendjét Newton írta le számunkra örök érvényűen. Tévedésben vagyunk korlátozni a newtoni mechanika mindenre kiterjedő érvényességét, mert igenis a létezés alapvető entitásokból épül fel, azok gyarapodó, rendszeroldalban maradó halmaza, összefüggésrendszere, mátrix mezőben kapcsolódó szerves organizmusa, amely okszerű folyamatban kielégíti a kvantummechanika (mint konstruktív elmélet), továbbá a relativitáselmélet valamennyi ismervét. Csak tudnunk kell, mi ez az entitás. Önmagában az, hogy még nem fedezték fel eddig, az nem lehet kizáró ok.

A természet alapvető kényszer folyamat megértéséhez nem kell bármi különlegesre gondolni, csupán arra, hogy egy fizikus más tulajdonságait, jellemzőit vizsgálja egy valós számmal kifejezhető mennyiségű tagból álló természetes halmaznak, mint egy matematikus. No ez az, ami miatt szükségesnek mondanám a párbeszédet a matematikusok és a természettudósok között. Egyszerűsége miatt nem is gondol rá senki, milyen bizonyíték van a matematikus kezében.

Nos, az elvi és jelenségében lényegi különbség rövid összevetésben a következő. Kutatásom kezdetén a kozmosz egyszeres létezés térfogat kiterjeszthesetőséget

vizsgáltam a számegegyenes kiterjeszthetőség analógia szerint, vagyis hogy a számegegyenes csakis a két végén terjeszthető ki. Ez megegyezik az általános világképünkkel. A matematika eszközével kerestem a halmaz kiterjesztés belső megvalósulás lehetőségét a kozmosz kiterjeszthetőség számára. A geometria egy vizsgált halmaza annyiban különbözik a számegegyenes analógiától, hogy három dimenziós, így térbeli kiterjedéssel rendelkező objektumok halmaza. E halmaz kiterjeszthetőség lehetősége éppen úgy csak a halmaz külső határán van mód. Már mellékes, hogy mennyi idő kellett a kézenfekvő megoldás felismerésére. Természetes egyszeres létünk a mozgás tulajdonsággal párosul, amiből következik, hogy a létezés folyamat tartalma bizonyítottan nincs egyensúlyban. Ebből az is következik, hogy a matematika csak a statikus, nem változó állapotok leírására alkalmas, amelynek viszont az az előnye, hogy szemléletesen tárja elénk a kiterjeszthetőség kényszer lehetőség helyzetét. Kiemelem: "a kiterjeszthetőség kényszer lehetőség helyzetét". Annyira nyilvánvaló, hogy mindeddig figyelmen kívül is hagytuk. Pedig alapvető objektív igazoló tény a kozmosz észlelt folyamatos "tágulására", a kiterjeszkedésre.

Hogyan lehet kiterjeszteni egy adott időpontban véges számú tagból álló halmazt a külső határán úgy, hogy az ne mint egyetlen központból induló jelenség valósuljon meg? Mint az erőltetetten történik az ősrobbanás elmélet végtelen sűrű fekete lyuk, minden ma észlelt anyagot tartalmazó "ősatom" elképzelés esetében. És mi volt/van az ősatom körül? Miben nyilvánul meg az elkülönülő egyszeres entitás? Mert csak így van objektív értelme egy viszonyítás rendszernek. Vizsgáltam a gömbökkel kitöltött halmaz ábrát és megpróbáltam válaszra bírni. Milyen összefüggés, adekvát azonosság lehet a létezésben tapasztalt, egy időponthoz kötötten bizonyosan véges számú tagból álló csillagászati objektumok halmazával?

Létezés térfogat megjelenésünk bizonyosság. Számomra az is kétségtelen, hogy annak kitöltése egy és ugyanazon kitöltés állapotban lévő közeg lehet, hiszen tagadom a valami "felsőbbrendű" által teremtetett többféleség előfordulást. Nekem az is nyilvánvaló, hogy a természet számára éppen úgy létezik a mihez képest vagyok, vagy nem létezem viszonyítás rendszer alapvető kérdés, mint Einstein relativitás elméletében az objektumok esetében, ill. a newtoni mechanikában. A dolgok nem önnön adottságukból eredően vannak ott, ahol vannak, ill. változtatják meg állapotukat. Ez a mindent kitöltő közeg nyilvánvalóan képes energiatartalmat hordozó anyag tulajdonság megjelenítésre, hiszen ez is objektív tapasztalatunk. Milyen közeg az, amelynek az esendő ember megközelítésben "semminek kellene lennie", de mint érzékeljük az mégis létező változatos világ? Reál gondolkozás képességgel megáldott ember értheti meg igazán az egyszeresen létező térfogat közeg azon jellemzőjét, hogy kitöltése hézagmentes, homogén, nyilvánvalóan úgy viselkedik, mint az összenyomhatatlan folyadék. Mert egy ugyanolyan tulajdonsággal rendelkező

közeg nem foglalhatja el egy másik, úgyszintén olyan tulajdonsággal rendelkező közeg által már birtokolt helyet. Ezért ütközés kölcsönhatásban képes mozgásjellemzők kölcsönható modulálására, továbbá alak deformációra. Ezt nevezzük abszolút állapotban lévő közegnek. Az is ebből következik, hogy adattartalma kitörölhetetlen a létezés rendszerből. A kitöltés létezés állapot viszont minden pillanatban okot szolgáltat a geometria halmaz rajzról felismert térfogat bővülés okozatra minden kiterjeszthetőség irányban. A természet tartalom folyamatában nincs kivárás szünet, minden jelentkező ok azonnal kiváltja az okozatot. Csak hogy ebben a kiterjesztés folyamatban soha, sehol, semmilyen irányban nem létezik és létezhet szuperszimmetria. A folyamatos aszimmetrikus kiterjeszkedés szétveri, szétrázza a meglévő rendszert. Viszont a halmaz belsejében kialakuló eltérő mozgás jellemzők (mozgás vektor irányok és értékek) váratlan, de előnyös okozattal szolgálnak, tagjai ütköznek (kölcsönhatnak), vagy eltávolodnak egymástól: a teljesség halmaz külső határa itt jelenik meg, mint a halmaz kiterjeszthetőség. Ezen mód tökéletesen adekvát megvalósulása a halmaz külső határnak. A létezés halmaza minden időpontban kiterjeszthető, de az ok-okozat összefüggés miatt önmagában záródó.

Tévedésben vagyunk, ha a létezésben külön választjuk az érzékszerveink által elkülönültnek látszó identitás, anyag részecskéket, objektumokat a nem látható, de azok tartalmával folyamatosan kölcsönható elektromágneses sugárzás térkitöltéstől az egyszeres kozmoszban. A kozmosz egyszeres lét rendszeroldal térfogat kitöltése egy és ugyanaz a minőség. Abszurd dolog lenne, ha önmaga egy terjedelem részét létezőnek, míg más részét nem létezőnek minősítené. Objektív tudásunk szerint nem létezhet oly egyszeres állapotváltozás mentes térfogat jelenség a természetben, amelynek határát ne lehetne kiterjeszteni. Ez a jelenség eleve nem lehetne nyugalomban. Ne feledjük, a lét számára is kikerülhetetlen a viszonyítás rendszer kérdése, az, hogy mihez képest van, vagy nincs. Nem megfelelő kijelenteni, hogy semminek sem kellene lennie. A természet számára sem lényegtelen a mihez képest kérdése. Az csak érzékszerveink által a tudatunkban keltett hamisérzet, hogy a kozmoszban a látható anyag által elfoglalt térfogaton kívül csak üresség van. Bátrabb emberek szerint elektromágneses sugárzás tölti ki az objektumok közötti teret. Még bátrabb emberek odáig mennek, hogy a kétféle kitöltés a sugárzás ugyanazon megjelenés formái, csak egyik helyen sűrűsödés van e folyamatban, míg másol nyitott a folyamat szerkezete.

Maga Stephen Hawking is felteszi önmagának az elvi kérdést a híres Az idő rövid története című ismeretterjesztő könyvében: "Lehet, hogy csak sugárzás létezik."

Még náluk is bátrabb emberek már tudni vélték a megoldás kulcsát (csak kár, hogy meg is rettentek a felismerés közelségétől) mint például



Geoffrey Chew

Még a XX. század közepén(!) kidolgozta a "bootstrap" elméletét. Ez az elmélet abból indul ki, hogy a természet nem vezethető vissza alapvető entitásokra: például részecskékre és mezőkre. A természetet sokkal inkább összefüggéseiből kell megérteni, hiszen minden összetevője az összes többi összetevővel és önmagával is összefüggésben áll. Több fizikussal együttműködve e szellemben megfogalmazta a részecskék specifikus modelljét az S-mátrix elmélet keretében. A bootstrap filozófiában csúcsosodik ki a kvantumelméletből következő természetszemlélet, amelynek az a felismerés áll a középpontjában, hogy a világ minden része kölcsönös összefüggésben áll az összes többi résszel. E szemlélet dinamikus jellege a relativitáselméletből következik.

Ha Chew és munkatársai rájöttek volna arra a lényegi dologra, ami a tapasztalatnak megfelelően, fizikai és matematikai tartalom teljességben összefűzi az egyszeres rendszert, célba érték volna. Ehelyett megakadtak egy önmaguk által felállított csapdában. A bootstrap elmélet ugyanis tagadja az "anyag" alapvető összetevőinek létezését, nem hajlandó elfogadni semmiféle fundamentális entitást sem, legyen az törvény, egyenlet, vagy elv. Ezzel felszámolja azt az eszmét, amely évszázadokon át a természettudomány lényeges része volt. A kvantummechanika elvetette a newtoni mechanikát, a bootstrap elmélet elveti mindkettőt. Tévedésük lényege, hogy ezeket az elméleteket inkább közös nevezőre kellett volna hozniuk.

A mindent összefűző kapocs

Természetesen, mint mindenki más úgy magam is rengeteg időt fordítottam a kérdésre adható válasz keresésére. Végül is sikerült megtalálnom azt, ami miatt körülöttem megfagyott a levegő. Megkapom a magamét, hogyan merészelek szembefordulni Einsteinnel, az istenített bálvánnyal. Hogyan merészelem kijelenteni, hogy a mozgás sebesség korlátozása (anyag mozgás sebessége nem haladhatja meg a fényterjedés sebességet), továbbá, hogy fénykvantumja tévútra

vitte a kvantumfizikát. Az rendben van, hogy "energiacsomag", de alapjában ez nem felelt meg Max Plancknak sem, nem illeszkedett feltételezett részecske kvantum entitás megoldásba. Mint tudjuk, élete végéig kétségei voltak e tekintetben. Valószínűleg érezte, hogy még szerepe lehet a newtoni mechanikának az energiakvantum hordozója leírását tekintve. Az egy dolog, hogy valamely dolog alapállapota tartós modulált megváltoztatásához (egy elektron kiütéséhez fémlap felületéről) meghatározott energiacsomag kell. A bizonytalan fennmaradt helyzetet jól támasztja alá a témakörben tovább kutatók (Heisenberg, Bohr, Schrödinger) munkássága.

Vagyis ez az Einstein által pályára állított kvantumfizika egy speciális konstruktív elméletté terebélyesedett.

Létezésünk egyetlen és egyszeres rendszer. Belegondoltam, minden mozgásban van. Itt állok a Föld felszínén, a Föld halad Nap körüli pályáján, a Naprendszer a Galaxis ismert helyén, Galaxisunk együtt mozog közeli galaxis társaival egy Metagalaxis részeként a Nagy Mozgatónak nevezett rendszer felé és így tovább. Meghatározott helyemen benne vagyok az egyre kiterjedtebb és összetettebb rendszerben annak egy meghatározott helyén az általunk be nem látható Teljességben a vizsgált időpillanathoz tartozó állapot jellemzőkkel. Ami azt jelenti, hogy testemben tartalmazom mindazon mozgásvektor állományt, ami a teljesség lokális szerkezetéből eredeztethető. Testemben tartalmazom a rendszer lokális helyén meglévő abszolút, minden tekintetben objektív, topológiaiilag értékelhető adatokat. Ez a tény azt is jelenti, hogy nem szükséges távcsővel fürkésznem a világűr távoli messzeségeit, nem kell várakoznom a gyorsító berendezés reakciókamra ablaka mellett, csak elő a józan ésszel a logikus dedukció útján.

Felmerül a kérdés, miért történik mindez, miért nem kölcsönhatás (anyag) mentes ez a specifikus folyamat. Most fordulunk bizonyítékért a matematikához. Tulajdonképpen szembe kényszerülök menni a matematikusok konvenciójával. A természetben egyszerű trigonometriai okból nem létezik egybevágó térfogat, szimmetrikus lokális ismétlődés (azonos reprodukció) esély. Nem létezhet, mert - ez a matematikai bizonyíték - a természet számára nem megoldás az öt, vagy akárhány tizedesig figyelembe vett törtszám azonosság. Teljes egybevágóságra volna szükség egy nyugalmi állapotkörülmeny esélyéhez. A matematika felületes ebben a kérdésben. E helyzet - párosulva az eltérő mozgásvektor tartalmakkal tartja fenn a folyamatos aszimmetriát, létkörülmenyünket.

Zárszóként jegyzem meg - visszatérve a bootstrap elmélet hibájára - az anyag részecske entitás igenis létezik a lokális kiterjesztés kvantumok helyzetében. E nélkül nem lenne állandó jellemzőkkel rendelkező "elektromágneses sugárzás", annak egy fizikai állandónak tartott moduláció terjedés sebessége. Mert nem

"fotonok" áramlanak az űrön át, hanem a teljes rendszer van tartalomban cserélődő specifikus folyamat bootstrap állapotban. Ezért lehetséges az atomóra sokáig tartó pontossága is. A tágulással nem ürül ki az "univerzum" tere. Lévén, hogy nincs és nincsenek egymástól elkülönülten létező univerzumok a mindenkori egyetlen kozmosz teljességben. A fogalom kiterjesztett értelmében is "félelmetes" mennyiségű fogalmat vezetett be és használ az elméleti fizika az alkalmazott tudományok szükségleteit meghaladóan. Tudatosult állapot, hogy minden eddigi erőfeszítés részeredménye "objektív ismeret téglá" a teljes megismerés épületében. Holott, mint kiderül, az egyetlen kérdésre, a "Mi a lét?" alapvetően egymondatos választ feltételezünk. A megoldásból következik a felismerés, hogy tudatunknak nagy szerepe van abban, hogy alkotó részekre bontsa a látszó egyetlen létfolyamatot alkalmazkodó igénye szerint. A tudós bele is esett a látszatjelenségben elkülönülő dolgok leltározása, fogalmi elkülönítése csapdájába. Így például abba, hogy az "idő" elkülönült fogalom, valójában a "változás" fogalom szinonimája. Más a lokális változás ideje a rendszerbe lépő kiterjesztés kvantumtérfogatnak a létezésben, mint a teljes kiterjeszkedő lét halmaznak. A "tér" fogalom pedig a lokális véges határ- és kezdet események tudatunk által halmazba foglalt összegzése.

Geoffrey Chew ezt írja az emberi tudat szerepéről a megértés folyamatban:

"Ha logikailag végigvisszük a bootstrap feltételezést (az S-mátrix bootstrap elméletet eredetileg kifejezetten az erős kölcsönhatás leírására fejlesztették ki) akkor azt kapjuk, hogy a tudat létezése - a természet többi vonatkozásával együtt - szükségszerű a teljesség, a részek kölcsönös harmóniája érdekében."

Az S-mátrix elmélet is kiterjeszkedik: az éter létezik, mint kettős kölcsönható mátrix bootstrap folyamat, amelyben az egyik S-mátrix mező a lokális ütközés kölcsönhatások hálózata, míg a másik S-mátrix a lokális kiterjesztés kvantumok helyzetei halmaza (ezek az entitások valójában az új értelmet, fogalom jelentés tartalmat nyert neutrínók) ugyanabban a tudatunk által kiválasztott időpontban (szinonim fogalommal: változás állapotban).

Gondolataim egy újságcikk kapcsán

A tudatos véletlen

A Délmagyarország napilap 2010. február 13-ki "napraforgó" című mellékletében a Csillagászat tudományág körébe tartozónak jelölve Fábián György tollából olvasható a "Volt egyszer a Nagy Bumm" című ismeretterjesztőnek szánt dolgozat. Tömören megkapjuk mindazt a misztikus körítést, amitől az átlagolvasó elájul, s egy életre elmegy a kedve attól, hogy fiatal korában érdeklődjön a fizika iránt, és hogy élete derekán össze merje

mérni megoldó képességét a képen látható urakéval. Bolyongásra utalt a képzelet az ősatom felrobbanása okán keletkezett, érzékelésünk által tudatunkban felfúvódó halmaz alakzatot tükröző térben. Az írás tartalmára rányomja bélyegét a tekintélyét óvó ismeretközvetítő ember jellemzője – ami egyébként ugyanígy jellemezte a korábbi korok idején a tudás hatalmát birtoklókat -, függetlenül attól, hogy nem ismeri a lét legfontosabb alapkérdésére a választ mégis úgy kell tennie, mintha a látszatjelenségre adott eleve korlátozott érvényűnek tekintett válasz egyértelműen korrekt, objektív lenne. Amikor az érdeklődő ember utánanéz, mit gondolnak ezek a képükkel megidézett nagy becsben tartott emberek a végső megoldásról, a lét mibenléte magyarázatáról kiderül, messze nem tekintik magukat valamiféle istennek, csak oly gondolatok kimondóinak, ami csak egy logikus lépés a megoldás felé vezető úton. Önéletrajzi könyvében maga Albert Einstein hívja fel követői figyelmét arra, hogy a maguk helyén kell kezelni a kiragadott jelenségcsoportok viselkedése leírására vonatkozó megállapításainkat. Érdekes módon ez az elv jutott kifejezésre minden alkalommal, amikor a saját kutató munkám közben próbáltam kapcsolatba lépni csillagással, elméleti fizikussal, alkalmazott fizikussal, matematikussal, mikro-genetikussal. Anélkül, hogy bárminemű pejoratív gondolatom is lenne tudósainkkal szemben rá kellett jönnöm, hogy bizony a király ma is meztelen.

Általános alkalmazkodó tudásunk tiszteletre méltó a ma létező civilizációban, ezért nincs helye a tekintély diktálta mellébeszélésnek. Mert a csillagász részéről szükségtelen mellébeszélés az ősrobbanás elmélet létjogosultságára való hivatkozás, amikor környezetben ma is észlel galaxis-közi hatalmas kiterjedésű hidrogénfelhőket, porfelhőket, amelyek manapság is csillagok, galaxisok keletkezés helyei.

Mindent lát és érzékel a sugárzástól kezdve az 1990-ben a Rosat műhold (Roentgen Satellite) által lefényképezett (általam 1986-ban dokumentáltan feltételezett) gigantikus objektumig (képmelléklet). Minden látható és helyén kezelve értékelhető az állandó létezés jelenség teljes keresztmetszetében. Mint hogy a térfogatában (tartalom mennyiségében is) kiterjeszkedő egyszeres létjelenség egy örökös szimmetria elérhetetlen állapot ok-okozat következménye, így az nem köthető semmiféle ősrobbanáshoz. Tudatunk sok milliárd idegsejt összeköttetésben lévő hálózatában összegzi a lokális energiamező állapotokat előállítva az objektív környezetképet. E biofizikai folyamat agyunk és (legfőképpen) szemünk által alkotott kölcsönhatás, adekvát formája a holográfia. Tanulmányaim alapján jutottam ama következtetésre, hogy az egyszeres létezés rendszerben a lét térfogata megjelenésében is csak egyszeres kitöltésű lehet, ezért badarság arra gondolni, hogy a mai kiterjedésben érzékelt univerzum egyszeres teljessége valaha egy dinnye kiterjedésű ősatomban foglaltatott. Ráadásul környezete kölcsönhatásától függetlenül.

Ugyanezen indokok alapján szükségtelen hivatkozni az alkalmazott fizikusnak a nem létezett ősrobbanásra, mert minden alapismeret adott felismerni az egyszeres lét rendszer abszolút állapotát. Már elnézést kérek, de a fizikusoknak ma már ismerniük kellene azokat a lokális rendszerbeli összefüggéseket, a létező rendszer topológiáját, amely az abszolút állapotból könnyen levezethető. Csak úgy kell nézni a rendszerre, hogy az egy összetett mozgást végző egyszeres halmaz jelenség. Amiben két tényezőnek van kitüntetett szerepe a lét jelenség szerkezetkép formálásában. Az egyik a lokális mozgásvektor készletek közötti folyamatbeli eltérések. A másik pedig a lokális, a mozgásvektor szakaszok közötti széttartás körülmények okozta lét térfogat kiterjesztések megvalósulása új, a rendszeroldalba beépülő térfogat kvantumokkal. Az egyszeres lokális kiterjesztések a rendszeroldalba kerüléskor (az egymástól távolodó tartalom részek által kijelölt térfogatról beszélünk) az esemény jellegéből adódóan még nincsenek kölcsönható ütközésben, ezért pillanatnyi állapotuk, tartalmuk minden vonatkozásban indifferens. Ám amikor törvényszerűen találkoznak (ütköznek) létező szomszédjaikkal kiderül, hogy önmaguknak ugyanúgy van egyszeres térfogat jelenlétük, saját lokális helyzeteikből eredeztetett egyedi mozgásvektor készletük. E megvalósulás az abszolút rendszer szempontjából teljes egészében egyenértékű a teljesség külső határán való kiterjesztéssel. Így tehát a mindenkori lét halmaz valamennyi lokális helyzetében minden időpontban önmagában záródóan teljes.

Ezen ismétlődő lokális eseménysor halmazati jelensége, előfordulása a tapasztalt elektromágneses sugárzás, beleértve a mikrohullámú háttérsugárzást is. Ki kell egészíteni az eddig elfogadott anyag értelmezést. A természetben valamennyi kölcsönhatás anyag. A létező halmaz kiterjesztés folyamatban új lokális kölcsönhatások keletkeznek fenntartva az okozat rendszer látszólagos átlagsűrűségét. Úgy hogy teljesen felesleges pénzkidobás és szellemi befektetés keresni "a tömeg kölcsönhatást közvetítő Higgs bozont" a CERN-ben. E folyamatban alulmaradó, atomokba, bolygókba, csillagokba, galaxisokba kényszerített folyamat tartalmak belső szerkezetében sűrűbb, specifikusan modulált a lokális kölcsönhatások láncolata, mint a nyílt objektumok közötti terekben. Amit az ember űrnek vél látni, az egy nyílt folyamat. Ezen állapot különbségekről hűen tájékoztat bennünket az elektromágneses sugárzás különböző közegekben észlelhető eltérő terjedés sebessége.

E fejezet cím arra vonatkozik, hogy a lét rendszerben bekövetkező tartalom változást a rendszerben lévő objektív lokális folyamatok egyidejűleg figyelembe vett kölcsönhatása modulálja. Vagyis létezésünk valamennyi fizikai, biológiai megjelenése (természetesen e körből kivéve az ember által alkotott tárgyak összességét), beleértve az élőlények alkalmazkodó tudatát, képességét is ezen önszabályozott folyamat (a tudatos véletlen) terméke. De egyet ne feledjünk:

élet mindenhol létezhet és kialakulhatott, ahol a Földhöz hasonló adottságok voltak, vannak, lesznek. De alkotó emberként létezni a szerencse dolga: minden a tápláléklánc alakulásától függ. Ha a dínókat nem öli ki az a 65 millió évvel ezelőtti a Földet eltaláló égi objektum, akkor lehet, még ma is a húsevő raptorok uralnák a Földet.

"Szabad nagyot álmodni!"

Igen, szabad nagyot álmodni. Csak ha mersz, más következtetést vonsz le a lét jelenség magyarázatára, mint a hivatalos álláspont kapsz a fejedre mint én: egyszerűen idiotának nevezett a világ vezető internetes folyóirata minden szakterülethez hozzászóló szakértő népe, akik "áldásos" tevékenységét Max Planck oly szemléletesen jellemzi: "Az uralkodó eszmét a hízelgők hada védelmezi. A téveszmék csak híveik halálával, nem pedig érvek hatására dőlnek meg." Valószínűsítem, hogy az ő véleménye is megélt tapasztalaton alapult.

A "Forró nyomon az űsanyag nyomában" című újságcikk margójára

A valóság az, hogy az egyszeres lét kiterjedésből egyenesen következve folyamatos az új lokális kiterjesztés térfogat összetevők rendszerbe lépése (helyre, helyzetbe jelölése) a neutrínók formájában. Ezek az új entitások az eltérő helyzeti mozgásvektor értékeik, eltérő geometriai tulajdonságaik okozataként azonnal ütközés kölcsönhatásba lépnek a már létező szomszédos entitásokkal fenntartva az "elektromágneses sugárzás" mezőt. E folyamatból a tudósok csak a megjelenésében elkülönülő részleteket látják, vizsgálják. Külön hajsza folyik a neutrínók után, pedig azok a folyamatos elektromágneses mező mátrix állandó kiegészítő, beépülő részei. Ebben az egyszeres tartalom folyamatban lévő egymástól eltérő helyi mozgásvektor állomány készleteik és geometriai eltéréseik okozataként maradnak alul, záródnak ki helyi folyamat tartalmak, amelyeket a tudósok a részecskék tapasztalt megjelenése szerint osztályoznak, csoportosítanak. Számunkra azok a kizáródások a fontosak, amelyek a kémiai elemek létét megalapozzák. A legfontosabb alulmaradt, kizáródott, megjelenésében a legfontosabb entitás a proton. Önmagában nem maradna meg állapotában, ha nem működne tovább körülötte az a külső modulált szerkezetű folyamat, amelyben kölcsönhatóan kizáródott. Tudni lehet, tudni kell, hogy kialakulásuk kölcsönható folyamatában modulálták egymás szerkezetét, amely ezáltal biztosítja mindkét oldal stabil fennmaradását. A proton körül tovább létező folyamat tartalomban létező aszimmetria miatt alakul ki egy örvény hely, mint egy folyóban álló hídpillér körül látható örvény, ahol

létrejön az általunk elektronnak nevezett ideiglenes entitás. Íme itt az újabb csoportba sorolható megjelenés első tagja, a hidrogén elem. És tovább lehet gondolni a létezés folyamata teljes rendszerét. Nos, ebben a rendszerben ha szétverünk egy protont, akkor önmagukban lényegtelen töredékekhez, törmelékhez jutunk, amelyek a kísérletekben is csak milliárdod másodperc időtartamokig észlelhetők. Az alapfolyamat eróziós tulajdonsága felfalja, megsemmisíti, folyamatában lenyeli, megemészti ezeket a keletkezett törmelékeket. Az, hogy hogyan, miként, milyen osztályozható "összetevőkre" bomlik a proton, azt legfőképpen a kölcsönható külső moduláló mező pillanatnyi tartalom szerkezet függvénye. Sokan, nagyon sokan, még a tudósok sem veszik figyelembe azt a tudott tényt, hogy az eddig elvégzett gyorsítás kísérletekben mindig eltérő energia szinteken regisztrálhatóak a részecske megjelenések. Nem is mindig jelentkezik a várt részecske. A tudósok nem értik ennek okát. Pedig ha rendszerben gondolkoznának már rájöhettek volna a magyarázat néhány fontos részletére. Példaként csak egy figyelembe veendő moduláló összefüggést említek. Nem mindegy, hogy a kísérlet pillanatában mi a térbeli helyzete a Holdnak és a Napnak a kísérlet helyével. Nem a gravitációra gondolok, nem. Hanem arra, hogy mivel a Földet és a Holdat összekötő tengelyre merőlegesen polarizált a kozmosz lokális folyamat szerkezete, ezért az mint okozat kihat a proton belső szerkezetére, így a felhasadás lehetőségére is. Ha együttállásban van tételesen (a Föld középpontjából nézve) a kísérlet helye, a Hold és a Nap, akkor csak egyetlen erős kvarkpár fog jelentkezni. Ha nagyobb szögben kitérő helyzetben vannak tapasztalható a többi kvarkpár is.

Nem mélyedek bele jobban. Érteni lehet és kell a teljes rendszert. A részletek külön-külön jelentéktelenek. Nincs ősrobbanásból eredő ősanyag. A létezés rendszer az önmaga viszonyítás rendszer állapotában a lokális kiterjeszkedések önmagukban záródó abszolút geometriai helyzeteivel örök. A határ- és a kezdet feltételek állandóan adottak, lokálisan véges adattartalommal, amelyek önmaguktól eredően nem változtathatják állapot értékeiket. De éppen ez az ok a kiterjeszkedés kényszer okozatra a rendszer halmaz (lokális) külső határain. A helyi mozgásvektor értékek pedig eleve adják a lokális határ (kiterjeszthetőség) állapot helyeket, a kiterjesztés kvantum térfogat halmazba épülés folyamatos megvalósulásokat. Éppenséggel ezeket a helyi kiterjesztés entitásokat nevezzük neutrínónak amiatt, hogy a rendszer feltároló nyílt helyein még nincsenek ütközés kölcsönhatásban egyetlen oldali szomszédal sem. Ezért nem lehet észlelni azokat semmiféle műszerrel sem, ezért megfoghatatlanok, megállíthatatlanok, feltételezetten "mindenen áthatolók". A hivatalos tudomány képviselői ma még nem is gyanítják, hogy ezek az entitások a lokális kölcsönható ütközések során az "elektromágneses" mező, a további folyamat szerkezet építő részeivé lesznek. Minden lokális eseményben ott vannak, de önmaguktól semmin sem hatolnak át.

Az éter létezik, mint kiterjeszkedő tartalom folyamat, egy kölcsönható kettős kvantum S mátrixmező bootstrap rendszer az elektromágneses mezőben megnyilvánulva. Önmagában tartalmazza a lokális kiterjesztés térfogat kvantum entitásokat, amely entitásokban (természetesen a fogalom jelentés tartalmát megújítva) a neutrínókat azonosíthatjuk.

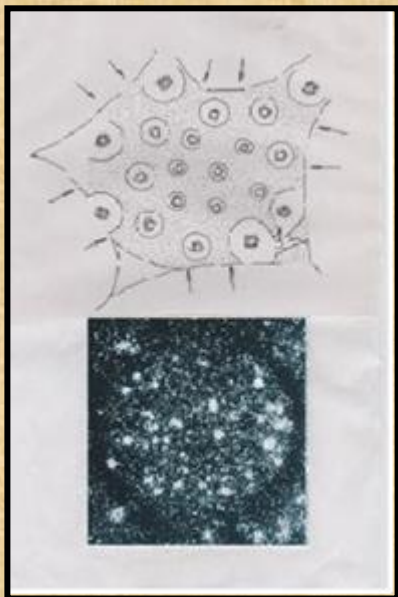
A gondolkodó ember örök problémája



Hol a létezés határa? Mi van azon túl?

A tudósok problémája szinte ugyanaz az ősrobbanás elmélettel: Van egy, a tudatunk által érzékelt "univerzum" halmazunk, de mi van azon túl? Egymás hatásától független ciklikus univerzumok léteznek? Nem jutottunk közelebb a megoldáshoz. Ezt tetézve itt vannak ezek a tudósok gondolkozásában elkülönülten kezelt anyag "objektum", entitások. Az objektumok látszólagos elkülönítése.

Az "ősrobbanás" történet kezdő pillanatában még fontos az egyszeres és teljes kitöltés. De néhány pillanattal később a tudós elkülönít valamit valamitől valamiért az egyszeres tartalomban. Ez a látszaton alapuló gondolkodás uralkodik a fizikában: a tudat által felfogott, megjelenésükben nagyon különböző "objektumok" elkülönülnek egymástól az egyszeres létező rendszer oldalon. A tudósok ma az elődeik által egymástól elkülönített objektumok közötti kölcsönható kapcsolat végleges és teljes megoldását keresik. Az ősrobbanás elmélet csak akadály a felismerés útján.



Szükségünk van egy új megközelítésre, megoldásra tapasztalatunk és tudásunk alapján. Új elméletem a kozmosz számára már 1985-86-ban kialakult bennem. Akkor, ez alapján készült dokumentumban lerajzoltam egy lehetséges kozmosz objektumot a csillagok, galaxisok keletkezés analógia szerint, amelyet később a NASA és az európai tudósok által 1990-ben üzembe helyezett Rosat műhold megtalált és lefényképezett. A fényképet a Scientific American folyóirat magyar változata, a Tudomány 1991. májusi száma közölte. Az ábrát tartalmazó

dokumentumot 1986-87-ben készítettem el magyar és angol nyelven, amelyet akkor megküldtem többek között a NASA-nak és a Magyar Tudományos Akadémia Matematika- és Fizika Tudományok osztályának. Az MTA írásban visszaigazolta, hogy anyagomat irattárba tették. Azért tartottam szükségesnek megjegyezni ez utóbbi tényt, mert hihetetlennek tűnhet bárki előtt is az általam feltételezett teljes megjelenés azonosság.

A kritika alapja

A tudományos közélet mereven ragaszkodik a formalitásokhoz, az okiratokkal bizonyítható címekhez és rangokhoz, magamat ezek hiányában is elméleti fizikusnak, kvantum-kozmológusnak tartom. Különösen azon általam vizsgált és feltárt eredmények alapján, amelyek e könyv lapjain fehéren feketén olvashatóak, átgondolhatóak és a gyakorlati tapasztalataink szerint legalább oly igazoltak, mint az ősrobbanás erőltetett elmélete, továbbá Einstein néhány feledhető tévedése. A relativitás elve fontos, kritikai észrevételem arra nem vonatkozik. Mint majd látjuk, a relativitás elvnek maradandóan nagy a jelentősége, mint Newton állapot változás törvényeinek. De ezen összefüggésekről majd később beszélünk. A könyvben szerkesztett e-mail részletek vannak, amelyeket a kutatás eredményét leíró részletekhez kapcsolódva (annak szerves részeként) 2005 második felétől amerikai kutatók számára Princetonba, továbbá angol kutatóknak Cambridgebe küldtem. Értékelők anyagomat a Metafizika tudományágba tartozónak sorolják. A tartalom tárgya valóban az alapvető kérdés vizsgálata a létezés megválaszolására

és ok-okozat rendszerének feltárása. Megítélésem szerint munkám az alapismeretek szintézisén alapuló kőkemény fizika. Meg kell mondanom, hogy miként nekem a legnagyobb nehézséget okozta az alapvető kérdések objektív megközelítésében a XX. században felhalmozott lexikális fogalomhalmaz, megállapításaim mai értékelői a kezdetben rám is erősen nehezedő elméleti, tudománytörténeti kötöttségek okozta morális, "az igazolt objektív ismeretek" meg nem változtatható hatása alatt állhatnak. Sokan hiszik, állítják magukról, hogy tudják, mi a kvantumelmélet valósága a kozmosz tartalom folyamatában. Az igazság az, hogy tévedésben vannak.

A lét (kozmosz): Egyszeres kitöltéssel rendelkező egyszerű halmaz jelenség az önmaga viszonyítás rendszerbeli oldala kényszerű adottságaival. Jellemzője a folyamatosan fennálló határ- és kezdet tartalom állapot. Ezt az állandó tulajdonságát magában a halmaz belsejében létező lokális mozgásvektor állomány eltérő értékek, továbbá a trigonometriai eltérések, összességében a lokális aszimmetriák okozzák. Tekintettel a lokális állapot értékek abszolút (véges, önmaguktól meg nem haladható, nem változó) értékekre a halmaz a lokális belső határai helyzetében véges, ott kiterjesztheti térfogatát, ami által megvalósul a másodlagos halmaz külső határ szükségességet kizáró egyszeres és egyetlen önmagában záródó halmaz. Az ember tudatával, gondolataiban szabadon átlép ezeken a belső lokális határokon keresve ami nem létezik, a halmaz külső határát. E törekvés megnyilvánulása a párhuzamosan létező univerzumok keresése. A tényleges mozgás vektorkészlet állományok figyelembe vétele ebben az ok-okozat rendszerben abszolút (önmagától nem változó) lokális megoldás lehetőséget tárt fel egy ténylegesen folytonos változás (idő) ugyanazon vizsgált pillanataiban. Newton és Einstein munkássága mélyebb logikai összefüggések feltárására adott lehetőséget. A lentebb tanulmányozható tartalom technikai korlátok miatt nem öleli fel a vizsgált, illetve a tapasztalat által feljegyzett összefüggések teljességét, amelyek a kutató munkát kiteljesítették. Véleményem szerint nem lenne szerencsés egyszerre és ömlesztve tární az olvasó elé ezeket a részleteket. A dolgok egyszerűsége miatt nem is indokolt. A most közzétett kritikai munka tartalma önmagában is elég felkavaró, a rögzült, objektívnek tartott igazolt ismereteink logikáját átrendező. Mennyit ér az "objektív ismeret" és logika, amely nem tud választ adni a létre, az anyagra, a mindenkori határ- és kezdet állapotra, mindarra az egyetlen rendszerre, amelynek abszolút ok-okozat összefüggései vannak egy kényszerű viszonyítás-rendszerben?

Jó, ha a kutató tudja, mit keres, mert úgy lehetősége van feltenni a logikai összerakó játék szabályának megfelelő elvi kérdéseket a természetnek. A természet a jól feltett kérdésre az egyszeres folyamat lokális abszolút topológiai, önmagától nem változható adataival részletesen válaszol, nem sértve semmiféle konvenciót. Mert végül is megegyezés hiányzik ahhoz, hogy ne csak a lokális

ütközés kölcsönhatás feltárulkozását, mint okozat jelenséget fogadjuk el anyagnak, hanem a kiterjesztés kvantum térfogatokat is (neutrínó) a kölcsönhatás bekövetkezése előtti állapotukban. Nem tehetünk másként a prioritások elfogadása terén, mint az a természetben megtörténik.

Könyvem tartalma külsőségeit tekintve nem tűnhet tudományosnak, de ennek alapvető oka az egyszerű megoldás. A tudósok nem szeretik a létre vonatkozó egyszerű kérdéseket és válaszokat, mert az a beidegződésük, hogy azon a szinten már túl vagyunk, minden eddig vallott ismeretünk a természetről objektív. Bizony tévedésben vannak. Ezzel összefüggésben ajánlom kedves Olvasóm szíves figyelmébe Fritjof Capra elméleti fizikus "A fizika taója" című könyvét tanulmányozásra ((Fritjof Capra: THE TAO OF PHYSICS (Flamingo edition published by Fontana Paperbacks, 1990)). Magam 2000. január 2-án vásároltam meg egy könyvesboltban. Az újévi fáradalmakat kipihenendő valami könnyed, a természettudományok témakörébe tartozó könyvet akartam venni, s ezt választottam. Hihetetlen, de amit az előző húsz évben kutattam, s amilyen eredményre jutottam, Fritjof Capra könyve a legmélyebb összefüggésekig és végkövetkeztetésével a legteljesebb mértékig visszaigazolja. Még nem voltunk a teljes ismeretek birtokában. A tudomány az alapkérdések megválaszolásával küszködik, amely, még ha eltérő oldalról és módszerrel megközelítve éppen úgy foglalkoztatja mind a nyugati, mind a keleti tudósokat, filozófiai iskolákat. Komolyan kell venni Capra szavait, aki közelről tanulmányozhatta a részecskefizikai jelenségeket, beavatott a kutatók gondolkodásába. Szívem szerint idéznék a könyvből, de nem teszem, legyen meg mindenkinek a rácsodálkozás élménye: hol tart ma az igazi műhelymunka és az mennyire más, mint a féltve őrzött ragaszkodás a megoldást nem tartalmazó eszméhez, a lexikális fogalmakhoz. Később, az anyag végén idézek a könyvből, az általam fontosnak tartott gondolatok rövid összegzését.

Magyarázza meg nekem bárki, miért volna szükség fogalmak százai kombinációjára a létezésre irányuló kérdés objektív megválaszolásához? Még ott tartunk, hogy elfogadottabb az az egyszerű magyarázat, hogy a világot Isten teremtette. Mindenki érti, benne van létezésünk valamennyi fogalom kombinációja. Teremtették, tehát van. A világ valójában egy kényszerű viszonyítás-rendszerben megoldatlan teremtés ismétlődően véges (abszolút) állapotban van a folyamatos idő minden pillanatában, aminek gyarapodó okozata a kiinduló állapot lokális ismétlődések (határ- és kiterjesztés helyzet kényszerű önmeghatározás) sora. Térfogat kiterjeszkedés történik, mint okozat ezen a van viszonyítás-rendszer oldalon, amely létezés teljesség neve: kozmosz (alább részletezett specifikus, tudatunkban szerencsénkre összességében és összefüggés rendszerében tükröződő halmaz). A mindenkori létezés teljessége folyamat tartalom meghatározására egy új fogalmat kell bevezetnünk, amely adekvát módon priori. Úgy néz ki, hogy vissza kell térnünk az éter fogalom

használatához, természetesen a száz évvel ezelőtti jelentésétől eltérő tartalommal. De az éter fogalom bevezetését a tudósok (Einstein hatására) elvetették. Mégis azt mondom, hogy a szükség törvényt bont, egyébként is, ismételt alkalmazásával tisztelghetünk a korábban élt tudósok ezen a téren tett erőfeszítése előtt. Max Planck viszont tovább járta a maga útját, megérzése kiteljesítésében Maxwell elektrodinamikájára támaszkodott. Ma már nyilvánvaló, hogy önmagában az elektromágneses tér és az űrben fénysebességgel száguldó foton bevezetése nem oldotta meg az alapvető kérdéseket. Önmagában az elektromágneses mezőnek a tömeg nagyságával arányos deformációja a tömeg középpontja irányába csak a látszatjelenséggel mutat ki adekvát megfelelést. De arról még továbbra sem alakult ki semmiféle ismeret, hogy mi a tömegvonzás megoldása, milyen rejtett folyamat tartja pályán az égitesteket, az elektronok miért nem zuhannak az atommagba és így tovább. Ugyanott vagyunk, mint száz évvel ezelőtt voltunk.

Szeretném, ha tudósaink átéreznék, hogy a lét rendszerében nincs benne a részleteket túlzó, elkülönítő specifikus részecske- és fogalomrendszer misztérium, amelyet magyarázatként bevezettek az egyébként csodálatra méltó megértésre törekvő évszázados folyamatban. A lényeg egy egyszerű kizáródást eredményező, mozgásrendszert moduláló, lokális állapot adatai által vezérelt, lineárisan gyarapodó reprodukciós folyamat. Tudósnak és ismeretterjesztőnek egyaránt meg kell értenie az alkalmazott tudományok Albert Einstein által oly szemléletesen meghatározott konstruktív elmélet fogalmak alkalmazás korlátait. Mert ebből ered a megértést hátráltató baj: A specializálódott szakágak követelik fogalomrendszereik bedolgozását az egységes elméletbe. A részletes megértést nehezíti az, hogy a szemlélő, az érdeklődő szinte semmit nem érzékel a természetnek ebből az önmeghatározásában kényszerű kiterjeszkedés folyamatából, a tartalom ok-okozat változásából. "Tárgyainkban", testünkben csak billiomod (10^{-12}) térfogatrész tartalom az, amely az atommagok képében a viszonylagos állandóságot (az atommagokban is történik tartalom változás, de nagyságrendekkel kisebb mennyiségben, mint a magon kívüli modulált folyamatban) jelenti. A többi térfogatanyag kitöltésünk pillanatonként cserélődik környezetünk változó tartalmával, megújul a mindent átjáró, a kiterjesztés kvantumokkal, a neutrínókkal folyamatosan kiegészülő elektromágneses sugárzás közvetítő folyamatban. Az objektumok, a csillagok, a bolygók, az atomok ebben a közegben léteznek, tartják és változtatják helyüket.

Ezt a jelenséget (az átranzformálódás jelenséget) nem ismertük eddig pontosan, csak a részecskeutazás kísérletek tapasztalatából lokális jelenségre korlátozva (lásd.: alább). Az atommagokban is van anyagcsere a lokális abszolút állapot határértékekből következően. Az anyagcsere transzformáció folyamat szabadsága a vizsgált jelenség sűrűsége (lásd.: alább). A lentebb olvasható

anyag tartalma részleteiben és összességében egy új magyarázat elmélet a kozmosz számára, nem lexikális adatok ismételése, nem ismeretterjesztés.

Az alapfolyamattól elkülönített részecske szemlélet hatja át a nyugati tudomány gondolkozását. Ezért kell és lehetett újragondolni a létezés magyarázat logikáját, szem előtt tartva a rendszer dinamikus tulajdonságait, Newton ezzel kapcsolatos örök érvényű mozgás törvényeit és az események, az ok-okozat folyamatok időbeli relativitását.

A logikus gondolkozás útján

Gondolatban térjünk vissza az egyszeres és teljes kitöltés topológiai vizsgálathoz. Rendeljünk konkrét mozgásvektor állomány készleteket a környezetünkben tapasztalt objektumokhoz (nem eredő vektorokat!): a Föld forog tengelye körül, kering a Nap körül a Naprendszerben, a Naprendszer halad a pályáján a Galaxis részeként, a Galaxis halad valamerre egy nagyobb rendszer részeként, stb. A felsorolás így folytatható a minden időpillanatban létező Kozmosz teljességéig. Ebből az következik - ennek megértéséhez kell térlátás, folyamat rendszerlátás, mozgástörvény ismeret képesség - hogy a mindenkori teljes rendszer bármely kiválasztott lokális kitöltés adatállományát vizsgálva véges, önmaguk által meg nem haladható mozgás határértékeket találunk. A kiválasztott lokális kitöltés teljes mozgás adat tartalma pedig ábrázolható egy mozgás vektorfolyam ábrán. Azok a kutatók, akik tudják, ismerik a vektorfolyam ábra jelentését, jelentőségét tudják, hogy a valóságban, a látszat ellenére kölcsönhatás megvalósulása nélkül nem létezik mozgásállapot változás. Önmagától semmi nem mozoghat körpályán, vagy íven, nem történhet mozgásirány változás. A valóság lokális eseményeiben közvetlen az adatkészlet moduláció, szó nincs arról, hogy elfogadható lenne az alkalmazott tudományok terén használt "eredő változások" értelmezés. Következésképpen a lokális vektorszakasz adatoktól függ, hogy adott esetben mi történik a lokális helyeken: a tartalmak ütközése, vagy távolodása? Ha ütközés, akkor feltárulkozik a lokális kölcsönhatás. Ez alapján érzékeljük a külvilágban történő eseményeket, ez alapján jeleznek műszereink. Ha távolodás, akkor Newton mozgástörvénye értelmében adott a következtetés lehetősége. Ha például két ember az utcán eltávolodik egymástól, akkor közük levegő áramlik az üresen hagyott térközbe. Igen ám, de ha a kozmosz egyszeres létező, bárminek is feltételezett, nem teremtett térfogat kitöltése az eltérő mozgásvektorok miatt felnyílik, mi történik itt, a nyílásban? A rés éppen azért keletkezett, mert e pillanatban a szomszédságban nincs olyan, a rendszerben már létező térfogat kitöltés, amelynek a nyiladék irányába mutató mozgásvektor szakasza lenne. Vizsgálódjunk csak tovább, miről is van szó a természet priori megoldásában?

A természetnek meg kell oldania saját viszonyítás-rendszer kérdését még körültekintőbben, mint tette azt Einstein a relativitás elmélete vonatkozásában: Mihez képest van, vagy nincs? Mert bizony az alapkérdés: Semminek kellene lenni semennyi kiterjedéssel. Rendben, de mihez képest? Keressük meg a természet adekvát, priori megoldását. Mert létünk tapasztalt folyamatos változása a bizonyíték arra, hogy folyamatosan, de sikertelenül próbálkozik azzal. Különben nyugalom állapotban lenne objektumok nélkül, azaz szimmetrikus változás termodinamikai egyensúlyban.

Megfogalmazásom már tartalmazza azt az elvet, hogy létezésünk nem egy valamikori teremtés eredménye, hanem annak matematikailag alátámasztható oka van. Meggyőző érveim lesznek e megállapításom alátámasztására. Feltárul előttünk a tapasztalatunknak mindenben megfelelő kozmosz tartalom folyamat, egy permanens, lokális helyeken megvalósuló kényszerfolyamat, lokális határ- és kezdetállapotok ismétlődő jelensége a megmaradás elven érvényesülő látványos okozattal. Mint majd látni fogjuk egyetlen egyszeres abszolút rendszerről beszélhetünk: egyetlen rendszer-időtlen abszolút rendszerről. Ez a rendszer a mindenkori egységes Kozmosz, tartalma egy folyamatosan változó szövedék lokális kizáródásokkal és az azokon kívül tovább folyó kiterjeszkedő változásokkal. A Kozmosznak, a természetnek, mint élettelen jelenségnek nincs tudata, nincs szüksége türelemre az ismétlődő állapot alaphelyzetek elviseléséhez. Ezek a lokális határ- és kiterjesztés jelenség ismétlődések (közben gyarapodás) időtlenek a megoldás szempontjából. Hogy e jelenség sorozatnak milyen halmaznövelő következménye van önmaga létező viszonyítás-rendszer kérdése megoldása folyamatban, arról semmit sem tud, semmit nem gondol, nem fárad bele, nem unja, nem idegesíti.

Azért van baj az "idő" értésével, mert a megfigyelő önnön tudatát egyetlen kölcsönható érzékszervnek tekinti a kozmosz változó környezet felfogásához. Holott a tudat háttérében sok milliárd idegmolekula dolgozik és küldi a lokális helyzetjelentést a feldolgozó, a virtuális képet készítő agyba, amelyet ugyanúgy átjár a moduláló folyamat, mint az érzékszerveinket. (Nem tartozik közvetlenül a tárgyhoz, de az érzékszerveink útján továbbított moduláló biofizikai jelek szerepe ugyanaz, mint a holográfiában a lézernyalábnak.) Az idő szükséglet minden lokális helyzetben és állapotban változáshoz rendelt. A kiterjesztés térfogatbővülés helyét kijelölő, egymástól éppen távolodó kvantumoknak nincs változás relatív idejük. Önmagában az a tény, hogy a kölcsönhatások lokális mátrixa mindenkor átszövi a Kozmosz teljességét még nem jelenti azt, hogy e mezőben ne lenne még kölcsönhatás nélküli, állapotváltozás nélküli lokális kitöltés tartalom. A változó folyamatnak tere van, lehetősége van, ami mindenkor éppen az abszolút (véges) állapotból ered. E helyen is ki kell hangsúlyoznom a mozgásállapot jelentőségét. A Kozmosz kiterjesztés (kijelölés

rendszerbelépés) időtartama alatt (egyszer és mindörökké) a Kozmosz nyugalom állapotban szeretne maradni, de belső kvantumtérfogataiban létező aszimmetrikus okok miatt (geometriai és mozgásvektor készletek eltérése) újból ütközik, kölcsönhat, előlről kezdődik a lokális kiinduló helyzet, körülmény, állapot. Tudatunk összesíti ezeket a lokális kölcsönhatás változás időszakaszokat egyetlen időfolyamba. Ebben az egyetlen összesített időfolyamban látjuk az ok-okozat folyamat következményét, környezetünket, az "Univerzumot", valójában a Kozmosz azon lokális kiterjedésű területét, amilyen mélységbeli felbontásra képesek műszereink az elektromágneses sugárzás modulált részletei elemzésével. Ha a lokális szomszédos és ütközésben kölcsönható térfogatkvantumok között matematikailag is igazolhatóan létezne egy belső geometriai, mozgásvektor készlet szimmetrikus megoldás lehetőség, akkor a Kozmosz rendszer objektum okozatok nélkül egyszerű kettős kölcsönható S mátrix (bootstrap) változás folyamat lenne nélkülünk, kémiai elemek nélkül, részecskék nélkül. Rendkívül fontos az esemény sorrend értéke.

Albert Einstein szavait idézem folytatásként a megoldás felé haladó úton.

"A fizikában különféle elméleteket különböztetünk meg. Közülük a legtöbb konstruktív elmélet. Ezek arra törekszenek, hogy egy relatíve egyszerűen megalapozott formalizmusból összetettebb jelenségek képét alkossák meg. Amikor azt mondják, hogy sikerült a természeti jelenségek egy csoportját megmagyarázni, az alatt mindig azt értik, hogy olyan konstruktív elméletet alkottak meg, amely a szóban forgó jelenségeket felöleli."

A világ fizikusai ennek megfelelően kezelik a lét ősrobbanás eredet elméletet. Már csak mosolygok, amikor az ezen tárgyú előadások végén feltett hallgatói alapvető kérdésekre, mint: mi az anyag eredete, miért és miért akkor történt szimmetriasérülés, miért látjuk hézagmentesen a távoli csillagokat, stb., a tudós előadó csak széttárja a karját és feleli: "Nem tudom." Az első világháború robbanásai friss élménye hatására nevezhették el annak idején az akkor felismert táguló univerzum jelenséget kiragadottan a galaxisok mozgásából visszavezetve.

Az egyszeri keletkezés elmélet minden racionális szempontból hibás. Megoldás hiányában minden észlelt részletet ennek függvényében magyaráznak. Nem zavarja őket az sem, hogy egyre távolabb és többet látunk, ami miatt folyamatos ellentmondás van a "valamiből éppen annyi van, mint a számított" típusú okoskodásaikban. Arról értekeznek, hogy értik a relativitás elvet a jelenségek értelmezésében, de a gyakorlat ezzel szöges ellentétben áll. Az rendben van, hogy egy szakács a lét eredet magyarázat ismerete nélkül készíti el a fogások sorát. Ő is kémiai elemekkel és molekulákkal dolgozik, mint egy vegyész. A vegyész már ismeri a kémiai kötések rendszerét, tudja mi változik és miért. Nem kívánja tőle senki, hogy ő adjon választ a lét alapvető kérdéseire. A fizikusok

(miközben ők sem értik a miérteket) valamilyen morális indíttatásból foggal körömmel ragaszkodnak az ősrobbanás elméletehez. Mert ez a divat, a látszat kielégítése. Szeretném, ha a csillagászok és asztrofizikusok nem értenék félre kritikámat, az nem rájuk vonatkozik. Az ő vizsgálatuk tárgya az elkülönültnek látszó égi objektumok, jelenségek vizsgálata, leírása. Leginkább ők értik és veszik figyelembe Einstein relativitás elméleteit, mert ezek a felszínes látszatra korlátozott relativitás elméletek az ő objektív konstruktív bázisuk. Fogalomrendszerük egy racionális alkalmazott tudományág gyakorlásához megfelelő.

De nem kell feltétlenül a filozófusoktól várni a megoldást. Minden alapvető fizikai és matematikai alaptörvényt, szabályt ismerünk a lét megválaszolásához. Csak mindenki egy bonyolult összefüggés rendszerben keresi a megoldást, ezért úgy száguldanak el a lényeg mellett, mint a puskagolyó. Ki azért, mert a tekintélyelv megköveteli. Ki meg azért, mert nem tud kiigazodni az objektív ismeretnek tartott fogalmak tengerében és nem akar tájékozatlannak mutatkozni. Amit lentebb leírok, az nem egy egyszeri ötlet eredménye. Nem én vagyok az egyedüli a Földön, aki évtizedeket áldozott a megoldás keresésére a rendelkezésünkre álló tapasztalat adatok közötti, eredményre vezető logikai kapcsolat keresésére. Volt megoldás? Nem volt. Van megoldás? Van megoldás. Csak tessék támaszkodni a józan ész logikájára. Max Planck kvantumozott természetű megközelítése ok-okozat rendszere, a lokális események topológiája, relatív rendszere a mai napig feltáratlan maradt. Valójában pedig csak érteni kellene a relativitás elméletet az egyszeres létezés mozgásrendszerben.

Van-e, mi lehet az alternatívája az egyszeri keletkezés történetnek?

A válasz: Van és lehet választható változat. A lét folyamatos határ- és kezdet állapotban van, amely vizsgálható egyszeres materiális (tehát érzékelhető) halmaz formában jelenik meg összegző tudatunkban. Megtévesztő, hogy műszereinknek is ugyanilyen összegző képességük van amiatt, hogy ugyanabban az időpontban egyszerre több pontban vannak kölcsönható kapcsolatban az egyetlen lét energiamező lokális, nem folytonosan kölcsönható állapot adataival.

Mit rejthetett el előlünk ez a láthatatlan mélység? Vagy semmit sem rejtett, mi voltunk a feladvány lényegét túlzó? A csillagászok és asztrofizikusok figyelembe veszik a lét látszatjelenség relatív változásait. Erre mondja Einstein: konstruktív elmélet alkalmazás, mert felöleli az okozat egy specifikus körét a mélyebb összefüggések megértése igénye nélkül. Azt javaslom, ők ne legyenek fogadatlan prókátoraik a több sebből vérző ősrobbanás elméletnek.

Objektív racionális megközelítésből egyetlen létezésünknek egyetlen megoldása van, ha a jelenséget szigorúan egy időponthoz kötött ok és okozat állapotban

vizsgáljuk. Ne keressünk okozatot, amíg fel nem tárjuk az okot. E pillanatban, a könyv ezen helyén még nem tudok kellő súlyú nyomatékot adni az ugyanabban az időpontban vizsgálat követelménynek. Remélem, olvasóm a később leírtak alapján meg fogja érteni e felületesen kezelt alapigazság jelentőségét. Nem csak képzetlen, de tanult emberek sokasága értelmezi a látszatjelenség teljességét ugyanabban a megfigyelés időpontban történő állapotnak még azzal a tudatosult ismerettel együtt is, hogy tisztában van a tárgyi objektumok látszó és időkülönbségben valós helyzetei különbségével. Eddig ezzel semmi gond nincs. Azt kell mondanom, hogy a tudósok a XX. század elején alapos vizsgálat, elemzés nélkül elsietve, Newton mozgástörvényei figyelmen kívül hagyásával vezették vissza egy valamikori ősrobbanás eseményre a tapasztalt univerzum tágulás jelenséget. Hirtelenjében újjáéledt egy, a geocentrikus világképhez hasonló centrális felfogás, amely újra gyökeret eresztett az emberek (köztük a természettudósok) tudatában annak ellenére, hogy tudják (természetesen ismételve mondják is), hogy a tágulás centrum nélkül zajló folyamat.

Mi lehet a jó megoldás?

A Scientific American folyóirat adataira támaszkodom. Azt látom az ősrobbanás kronológia ábrán, hogy a 10^{-35} . másodpercben a ma megfigyelhető világegyetemnek megfelelő tartomány összes anyaga sárgadinnyényi térfogatban tömörült. Kivételesen fogadjuk el, hogy a ma tapasztalt (40 évvel ezelőtt csak a felét "tapasztaltuk", mert hogy csak addig láttunk el) lét összes anyaga tömörült ebben az adatolt térkiterjedésben. Mit lehet adatolni? Egy létező egyszeres állapotot. Az elmélet lényege az ismeretlen eredetű (változatlan készlet) anyag kérdéses viselkedése. Az elmélethez tartozik az expanzióknak lehetőséget biztosító háromdimenziós határtalan űr lehetőség kölcsönhatás nélkül, indifferens állapotban, de szomszédos, nem kölcsönható, a mi ciklikus viselkedésű univerzumunkhoz hasonló világegyetemek feltételezésével. Tapintható a külső halmaz határ kérdés megválaszolatlanság, ami hasonló jelentőségű tétel, mint az "anyag" eredet és mibenlét megoldatlanság. Ha meg tudjuk válaszolni az egyiket, azzal választ kaphatunk a másikra is.

A tudatunk által elkülönített "anyagnak" prioritást biztosítunk azzal, hogy mellérendelünk egy egyszeresen létező, de azzal kölcsönhatásban nem álló űrt, kiterjedést, ami lehetőséget biztosít az anyag mozgásának. Miért tesszük ezt, amikor kézenfekvő alternatív megoldásra van lehetőség? Miért kellene teremtetni más tartalom kitöltéssel rendelkeznie az anyagnak, mint az űrnek? Miért ne lehetne azonos a kitöltés minőség? Ez a kölcsönhatás sokkal okszerűbb energiamező létezését eredményezhet, ha valamit a maga megfelelő helyén, adataival, egyenértékű ok-okozat rendszerben kezelünk. Ez pedig az adott

időponthoz tartozó mozgásállapot rendszer. Gondoljunk bele az egyszeres és egyetlen lét adatolható rendszerébe szigorúan a vizsgált időponthoz kötötten. Gondoljunk Newton mozgástörvényei alapvető érvényességére: önmagától eredően nem történhet semmiféle, tehát mozgás, vagy tartalom állapotváltozás sem. Mindenki felületesen siklik át ezen igazság felett, amikor az egyszeres lét állapotát kell, kellene vizsgálni.

Az alap ok prioritása

Okszerűen, megalapozottan érezzük, hogy egy adott időpontban létező kozmosz halmaz kiterjedése (ideiglenes fogalom használat e helyen) bizonyosan véges, adatolható térfogat (megjegyzés, mint előbb). A fenti példánál maradva: sárgadinnyéni. A lényeg az adott véges mennyiség. Mi, észlelők a létezés halmaz belsejében (a dinnyében) vagyunk, nem kívülről tekintünk a világra (mint a kronológia ábra szemléltetése közben). Vajon mozgásérzékelésünk teljes, vagy csak az okozat hatás, a látszatjelenség rendszerhez alkalmazkodó? Mivel létünk egyszeres jelenség, nem gondolhatjuk komolyan, hogy egyszeres és egyetlen kitöltés minőségénél több volna benne. Ezzel megnyílik egy új vizsgálat lehetőség, ami az egyszeres kozmosz mozgásállapot rendszer felmérését jelenti. Bárhol lehetünk a képletes lét dinnye belsejében. Ha ott felmérjük a lokális térfogategységben fellelhető mozgásvektor állomány készleteket, azt a meglepő eredményt kapjuk, hogy az egyszeres lét kvantumtérfogatai által hordozott lokális értékek önmaguk által meg nem haladható abszolút, véges határállapot értékek, amelyek ok alapot adva különítik el egymástól a térfogat kvantumokat, illetve azokat ütközéssel végesítik. Miként az emberek nem mennek egymásnak az utakon közlekedve a mozgásvektor készleteik térbeli helyzet eltérése miatt, ugyanaz vonatkozik az egyszeres kozmosz dinnye halmaz kvantumtérfogataira is. Vannak szomszédos kvantumtérfogatok, amelyek ütköznek és e kölcsönhatásban (kölcsönhatások sorozatában) anyag (energia) formában tárolkoznak fel előttünk (műszereinkben).

Vannak, akik hirtelenkedve azt mondhatják, hogy ostobaságokat írok. Hiszen még semmi magyarázatot nem adtam a lét, az anyag eredete kérdésére. Megteszem. Akik azt mondják, hogy teremtés nélkül semmi sem létezhet, megfelelkeznek az alapvető viszonyítás-rendszer tudatunktól független, a létnek nevezett valami számára is feladványt jelentő nyugalmi kérdés nélkülözhetetlen megoldás kényszeréről. Rettentően okosak vagyunk. Mi a viszonyítás-rendszer kényszer? Mihez képest nem lehetne semmi? Létezhet egyoldalú természetes megoldás? Hol a józan eszünk? Az egyszeresen "van" oldalon abszolút adatokkal igazolható a jelenlét: lokális helyzet a dinnyén belül, lokális, egymástól eltérő mozgásállomány készletek és ráadásul ugyanaz az egyszeres

kitöltés minőség, ami által nincs sűrűségkülönbség a létezés tartalmában ugyanabban az időpontban.

Azt mondják, megint ostobaságot beszélek, hisz tapasztalatunk szerint igenis létezik sűrűségkülönbség. Tudja a kedves Olvasó, hogy miféle jelenség az? A kozmosz különböző területein, azonos térfogatban, azonos időtartam alatt eltérő térfogat mennyiségi változások (gyarapodás, illetve a folyamatból kizáródás, elkülönülés) történnek. Hogy miként történik ez az eseménysor, igazolható az Eukleidészi geometria, valamint Newton mozgástörvényei alkalmazásával.

A türelmetlen opponens

Türelmetlen opponensem folyton közbevág, át akar ugrani látszólag egyszerű részleteket. Még nem tartunk Einstein specifikus okozat halmazunkra vonatkoztatott relatív rendszerénél. Az ok alap feltáratlan. Ez a türelmetlenség az alapvető oka annak, hogy a mai napig nem volt kezünkben a megoldás. Leragadtunk ott, hogy "semmiből nem lesz anyag". A tudósok azt tartják, hogy csak a buta ember tételezi fel azt, hogy az anyag a semmiből keletkezik. Pedig ez az igazság. Ez a megoldás, mert még a matematika által is igazolhatóan a határolt van rendszeroldal mellett még a nem létező oldal is egy abszolút kimeríthetetlen viszonyítás rendszeroldal az egyszeres lét viszonyítás rendszerben. Hol találkozunk vele? A dinnye belsejében történő példában említettem, hogy vannak szomszédos kvantumtérfogatok, amelyek kölcsönhatást okozva ütköznek és teljes topológiai következménnyel hasítják egymást, mert egymásra ható mozgásmennyiség állomány tartalmaik vannak. Az egyszeres létkitöltésben vannak szomszédos kvantumtérfogatok, amelyek távolodnak egymástól éppen egy hasadást okozó kölcsönhatás okozataként. Minden hasadási rést nem tölthet ki a meglévő állomány, ha nincs megfelelő mozgáskészlete a rés kitöltésére. Tudják, kérem, mekkora kitöltést igénylő rés térfogat keletkezik az általunk ma belátott kozmosz terünk 1 Mpc^3 kiterjedés térfogatában másodpercenként? Ez a térfogat mennyiség kiszámítható az eredeti, nem korrigált Hubble állandó figyelembe vételével (400 km/sec/Mpc). A semmiből, az abszolút adattal nem rendelkező viszonyítás rendszer oldalból egy lokális abszolút helyzeti (geometriai és rendszermozgás lokális vektorérték) adatokkal rendelkező egyszeres jelenlét minőség foglalja el helyét a lét rendszeroldal halmaz itteni lokális külső, kijelölt határán. Ám ez a helyzet foglalás, a távolodó kvantumok által történt helyzet kijelölés ebben a pillanatban még a meglévő Kozmosz rendszeroldal számára is tökéletesen rejtett, felismerhetetlen, jelenléte abszolút indifferens. Még önmaga számára sincs viszonyítás kényszere. Egyszerűen önmaga a tökéletes, az ember által feltételezett semmi. Viszont amint tovább megy a rendszer-folyamat, különös

dolog történik. A következő pillanatban pontosan olyan fizikai tulajdonságokat árul el magáról a bekövetkező ütközés kölcsönhatásban, mint amikkel az előző változás alkalmakor az ő helyzetét megteremtő rendszeroldali kvantum térfogatok rendelkeztek. Ugyanaz a térfogat kitöltés minőség (abszolút állapot azonosság), éppen úgy van mozgásvektora, amelyet a rendszerbe jelölés helyzetében megörökölt. Hajlok arra, hogy feltételezzem, a rendszerbe jelölt kiterjesztés kvantumnak (a neutrínónak) csak egyetlen mozgásvektora van. Ha már említettem a kitöltés minőség abszolút állapotát, azt is meg kell mondjam, hogy annak milyen tulajdonsága van. Ez amiatt is fontos, hogy jól értsük a Kozmoszban végbemenő folyamatokat a részecskefizikában is. A fizikusok már régóta meghatározták annak jellemzőit: összenyomhatatlan folyadékként viselkedik a kölcsönhatásokban. Deformálható, kitöltése homogén, nincs belső szerkezete, összenyomhatatlan, nincs benne semmiféle összetartó kohéziós erő. A legkisebb külső erőbehatásra a vele kölcsönható erők hatására a környezet lokális kitöltés lehetősége szerint szétfreccsen. Jegyezzük meg jól ezt a kozmosz kitöltés elemi tulajdonságot, mert a könyv további oldalain okkal joggal jövőnk rá a tényleges folyamat kozmosz tartalmát alakító szerepére, a folyamatban való objektum kizáródások okára, a kizáródott objektumok és a körülöttük tovább menő folyamat közötti kölcsönhatás valós kapcsolatára.

Azért van állandó folyamat határ- és kezdet lokális ok és okozat ismétlődés, mert sehol semmiben nincs és nem jöhet létre szimmetria állapot. Gondoljunk az eltérő mozgásmennyiség vektorfolyam készletekre, a szigorúan veendő, az egybevágóság megvalósulását kizáró trigonometriai különbségekre a rendszer egymás melletti kvantumtérfogataiban! A természet eseményeiben nincs idő és lehetőség várakozni a mindenben megegyező abszolút reprodukciós feltételek kialakulására. A természetben nem létezik a matematika órákon tanított egybevágóság. Éppen ez az egyik oka a kozmosz örök aszimmetriájának.

Ez a fenn körülírt halmazállapot a mindenkori dinnyénk önmagában záródó beltartalma, ami miatt nincs és nem beszélhetünk egy másodlagos halmaz külső határról. Mert ebben a jelenségben rejlik a lényeg: A létező rendszeroldal szempontjából adekvát, egyenértékű megoldás és esemény a létezés egyszeres halmaz külső határainak tekinteni a lokális kiterjesztés megvalósulásokat. Ne feledjük a rendszer lokális helyein lévő véges, abszolút mozgás értékek határ szerepét! Dinnyénk térfogata ezeken a lokális belső határok között valósítja meg kiterjeszkedését. De már foglalkoztunk vele: mi, a szemlélők kívülről tekintünk rá létezésünk példa dinnyéjére, annak külső héján látjuk csak biztosítottnak a kiterjeszthetőséget. Súlyos szemléleti hiba foglyai voltunk.

Mi mennyi és miért annyi?

A kozmosz térfogat kiterjedés gyarapodás mértéke (a kiterjesztés kvantum térfogataival, mint már azonosítottuk, a neutrínókkal) a mi életterünkben egy általam becsült polarizációs korrekciós tényezővel számolva

kb.: $V_{\text{ext}} = 1,6 \times 10^{42} \text{ km}^3/\text{s/Mpc}^3$ kiterjedésben.

Ezt az adatot az általam figyelembe vett Hubble érték alapján számítottam ki az egyszerű térfogat számítás módszerével.

$V_1 = a_1^3$ ($a_1 = 1 \text{ Mpc}$) $V_2 = a_2^3$ ($a_2 = 1 \text{ Mpc} + 400 \text{ km}$ - Hubble adat) A kiterjeszkedés térfogata másodpercenként: $V_{\text{ext}} = V_2 - V_1$

Megjegyzem, hogy a kozmosz más helyein ettől az adattól eltérő tágulás értékeket állapíthatnánk meg. Lényegtelen. Az a lényeg, hogy a kozmosz tágulás, kiterjeszkedés ma már igazolt folyamat. Gondolom, Einstein után mindenki azt tartja nyilvánvalónak, hogy a kozmosz változás rendszerben az idő a negyedik dimenzió.

Dolgozatom más helyén talán már említettem, hogy opponensem néha nem hajlandó elfogadni bizonyos kijelentéseimet, mert, úgymond, ellent mond az igazolt objektív ismereteinknek. Mert, hogy azt mondom, hogy a negyedik dimenzió maga a megvalósuló lokális kiterjesztések lehetősége, megvalósulása. Szerintem ez nehézség nélkül belátható. De az alkalmazott tudományok területén ettől függetlenül nyugodtan tarthatjuk magunkat ahhoz, hogy a létezés rendszeroldal eseményei a tudatunk által alkotott három dimenziós térben történnek. Egyszerűen nincs több dimenzió.

Itt és most ismételten alkalom van rá, amikor azt mondom, hogy valójában nincs egy általánosan folyó rendszeridő. Az csak tudatunk változás érzékelés összegzése. Rögtön érthető lesz: a lokális hely topológiai vizsgálatban az éppen kijelölés alatt lévő kiterjesztés térfogat kvantumnak (a neutrínónak) az ütközés kölcsönhatás megtörténte előtt még nincs relatív változás ideje. Ezt csak mi társítjuk hozzá az elemzésre alkalmas tudatunkkal. Az idő filozófiai fogalom, része a változások leírása vonatkoztatás rendszerének. Az "idő" fogalom a "változás" fogalom szinonimája. Ezért nincs rendszeridő kezdet. Folyamatos változás van. Nem valaki valamikor teremtette a kozmoszt. Nem volt ősrobbanás 14 milliárd évvel ezelőtt. Nincsenek ciklikus univerzumok, de önmaga a teremtés önmegvalósító mindenkori ismétlődő lokális kezdetek aszimmetrikus határállapotában van annak minden, megmaradás elvén alapuló gyarapodó okozattal.

Hogyan is szól az idő fogalomról a klasszikus ősrobbanás elmélet?

"Az anyag egy pontban tömörült a végtelen nagy gravitáció hatására, amelyben az idő is végtelenül lelassult. (gondolhatjuk: mivel nem volt változás) Értelmetlen dolog "azelőtről" beszélni." Sőt, mi több, az ősrobbanás elmélet kritikus tévedése a specifikus egy pont lét űrbeli helyzete, állapota, mint egyszeres lét rendszeroldal jelenség relatív előfordulás magyarázat. Einstein $E=mc^2$ képlete alapján ennek a matematikai pontban tömörült összes anyagnak fénysebességgel kellett volna mozognia egyetlen kitüntetett eredő irányban a környezettel való mindenféle kölcsönhatás nélkül, különben nem lett volna tömege. Ha nem mozgott volna, honnét származna a tapasztalt mozgás, tömeg, energia? És melyik és miért volt az egyetlen kitüntetett térbeli irány? ősrobbant univerzum halmazunk minden létező részecskéjének még ma is rendelkeznie kellene ezzel a fénysebesség mozgásvektor szakasz összetevővel. Nyugodt szívvel jelentem ki, hogy az ősrobbanás elmélet a XX. századi tudomány nagy tévedése. Az elektromágneses sugárzás eredetére, mibenlétére, továbbá a fénysebesség értékére sincs még megalapozott magyarázat. Pláne azzal, hogy ezen jelenség alkotó része a neutrínók csatlakozása, beépülése. A mennyiségében kiterjeszkedő, önmagába záródó, de mégis nyitott folyamat.

A következtetések kiteljesedése

A rendszer tartalom bővülés, kiterjeszkedés felülkerekedő folyamatban záródnak ki, maradnak alul tartalom mennyiségek (objektum entitások), amelyeket az elméleti és asztrofizikusok látszó megjelenésük szerint statisztikai alapon különítenek el egymástól is, a rendszertől is. Az atomenergia nem az atommagokban van, hanem a hasadáskor felnyíló tartalom területén áthatolva következik be a külső rendszerfolyamat egyesítő átrendeződése. A tartalom változás kölcsönhatásban létezik, fejlődik, változik egyszeres kozmosz létünk. Ez a folyamat gondoskodik arról, hogy hézagmentesen láthatjuk a távoli objektumokat az elektromágneses sugárzásnak nevezett modulációs kölcsönhatás terjedés okozataként. Ugyanígy hézagmentesen láthatjuk minden szemszögből a gyorsító kísérletek reakció kamráiban történéseket. Közben megfigyeljük arról, hogy a környezet felől a megfigyelt esemény képe a megfigyelők irányából is modulált az eddig figyelmen kívül hagyott rejtett alapfolyamat interferencia okozat miatt. Igaza volt a végül is magára hagyott Plancknak, aki élete végéig kételkedett az egymástól elkülönülő fotonok létezésében. Hawking sem véletlenül jegyzi meg Az idő rövid története című munkájában, hogy lehet, csak sugárzás létezik. Ideje lenne általános rendszer-

érvénnyel figyelembe venni Geoffrey Chew hadron-bootstrap elméletét. Ez a specifikus kiterjesztés folyamat tartalom visszaköveteli magának az Einstein (és az őt követők) által elvetett éter fogalom használatát.

Mint az eddigiekből is következik, több fogalmunk rendszerbeli helye és jelentésbeli tartalma megkérdőjelezett. Rendszerismeretünk fejen áll több lényeges kérdésben. Egyetlen kozmoszról kell beszélnünk, nem világegyetemekről, mert a rendszer oszthatatlanul egy és állandó jelenség, egyetlen inerciarendszer. A mozgásvektor állomány vektorfolyam szakasz értékek kifejezhetetlen érték tartományokban vannak, amit elrejt előlünk a lokális kölcsönhatás transzformációk terjedése az úgynevezett elektromágneses sugárzás jelenségben. Az egyes lokális kölcsönhatás események között oly rövid az egyes mozgás vektorszakasz hossz, hogy technikailag nem létezik, soha nem is lesz rá megoldás megmérni a tényleges vektor értékeket. Csak következtetni tudunk azokra a rejtett értékekre a kozmosz mindenkor létező véges térfogatán belüli összetett mozgásrendszerek létezéséről a mindenkori lét viszonyítás rendszerben. Mert, hogy, ha nem említettem volna, az abszolút mozgásértékek létezése az alapvető bizonyíték arra, hogy a kozmosz specifikus halmaza is minden időpillanatban véges kiterjedésű. A rendszerben nincs helye a végtelen fogalomnak. A mikrohullámú háttérsugárzásnak sincs köze semmiféle ősrobbanáshoz. Valamilyen behatárolható fizikai eseménnyel társítható.

A kiterjeszkedő kozmosz látványa gyönyörű, minden részletében csodálatos, a megmaradás elvén alapuló ok-okozat rendszer. Einstein tévedett a kiterjeszkedő kozmoszban előforduló relatív sebességet korlátozó képletével. Semmi okunk csökkenteni az eredeti Hubble állandót, sőt, annak csökkentése életfeltételeink lehetőségére éppenséggel hátrányos volna. A gravitáció csak látszólagos voltában "tömegvonzás", valójában a felülkerekedő, szabadon futó folyamat erőter vektorok hatása a kizárt (valójában és minden esetben korlátozottan létező) alulmaradó tartalomra, nevükön: objektumainkra.

További megállapítások: az elektronok nyílt örvények az atommagok és egymás helyzetei által modulált helyeken a folyamatban. Létezésükben éppen úgy az atommagokhoz tartozó folyamat entitások, mint az atommagok akadályát megkerülő, azok kölcsönható jelenléte által modulációt szenvedő nyílt éter folyamatnak. Vagyis inkább csak az atommagok jelentik a kémiai elem entitásokat. Egyértelmű, soha nem fogunk tudni űrhajózni relatív fénysebességgel az éter közegben, mert plazmává válnánk. A molekulák bizonyosan széthasadnának a rendszerbeli hatalmas átrendeződés korlátozottság (átranzszformálódás korlát) miatt. Ezen okok miatt belátható, értelmetlen törekvés nagy energiájú gyorsítókat építeni. Az is egyértelmű, hogy a kozmosz tartalom folyamat alapvető energiatermelő lényege a hasadás. A fúzió egy vezérelhetetlen kizárás folyamat a csillagok belsejében is. A probléma lényege,

hogy nem elegendő egymás mellé kényszeríteni az atommagokat, azzal együtt kell gondoskodni (a csillagok belsejében is véletlen előfordulás) a kapcsolatot rögzítő külső kölcsönható folyamat megfelelő szerkezetéről is. A megvalósulás nem automatizmus, mint a hasadás.

Bizonyítás

Tudós és ismeretterjesztő egyaránt bizonyítékokat, mégpedig megismételhető bizonyítékokat követel minden új elmélet igazolásához, érvényessége alátámasztásához. Kifogástalan, megkérdőjelezhetetlen helyről származó bizonyíték van a kezünkben még a politikai hidegháború idejéből az Amerikai Egyesült Államokban végrehajtott föld felszín alatti nukleáris robbantás kísérletek felvételein. 1985 végén már kialakult elképzelésem volt a kozmoszról, az éter specifikus energetikai szerkezetéről. Akkoriban éppen a bizonyítás kérdése foglalkoztatott. Annyira látványos, az emberi tudatot befolyásoló érvek szólnak (szóltak) az ősrobbanás elmélet mellett, hogy valami különlegesre volt szükségem. Meggyőződésemmé vált, hogy az ősrobbanás magyarázat nagyobb számárság, mint korábban volt a Földközponitú világkép. Mit hozhattam fel vele szemben? Szerencsém volt, hogy nagy gyakorisággal robbantottak különböző rendeltetésű nukleáris szerkezetet, így tűnt fel nekem a kísérletet végzők részéről figyelmen kívül hagyott légköri jelenség, amelyet a kamerák jól láthatóan rögzítettek. Mi volt látható ezeken a felvételeken? A kamera az epicentrumot, a robbantás feletti felszínt mutatta. Minden megfigyelő egyetlen jelenségre várt, amikor a szerkezet működése következtében a talaj tölcser formában beomlik. A beomlás előtt(!) más jelenség is megfigyelhető volt, ami alapvető információval szolgált a figyelmes szem számára: a légkörben lévő por- és más szennyező anyagok, aeroszol részecskék rendezett, specifikus lokális elmozdulások sorát végezték a robbantott szerkezet típusától, működés idejétől függően a kamerától a felszín felé, a robbanás centruma (hipocentrum) felé egyre szűkülő, haladónak látszó felhőgyűrű formában. Impulzus üzemi (rombolásra készített) nukleáris szerkezet robbantásakor ez a látszó felhőgyűrű - egyre kisebb átmérővel – átrohant a látótéren. Nyújtott üzemidejű (3-4) másodperc időtartam is előfordult) szerkezet működésekor ez a felhőgyűrű egy kúp palástformát mutatott. (Észrevehető volt egy kisfokú 45-90 szög fok csavarodás az indikátorként viselkedő aeroszol paláston, amelyet a helikopter rotorja által keltett légörvény kölcsönhatása okozott. Ez a zavaró jelenség csak kiemelte azt, amit észre kellett venni. Mi a jelenség lényege? A ma hivatalos ismeretek szerint atomrobbanáskor a széthasadó mag tartalmából származik a szétsugárzó energia. Valójában – miként a por- és aeroszol indikátorok hipocentrum felé történő mozgása megjelenítette – egészen másról van szó. A magok kizárt tartalom jelenlétükkel csak passzív, folyamatot korlátozó

objektumok a kozmoszt alkotó éter folyamatban. Amikor az atommagok felhasadtak, felhasították azokat, akkor az így keletkezett hasadás csatornákon keresztül áthatolva rendeződött át, épült újjá a magok volt környezete addig volt polarizált szerkezet tartalom folyamata. A por- és aeroszol részecskéket ez az újrendeződő, a centrumokon át újraépülő folyamat lokális erő vektorkészlet hatása mozdította el a hipocentrum irányába. Kiemelem: ez a jelenség azt megelőzően volt látható, hogy a robbantás hatására, annak okozataként a föld felszínén bármi változást láthattunk volna. A történet bizonyítékai közé tartozik, hogy amikor e figyelmen kívül hagyott, a működtetett szerkezet tulajdonságáról árulkodó jelenségre felhívtam az amerikaiak figyelmét 1986 nyarán, azt követően már nem tettek közzé további felvételeket. A bizonyító jelenség újabb robbantási kísérletekkel megismételhető, illetve ha a felvételek digitalizált minőségben valahol archiválva vannak, akkor elő kell venni azokat. Bizonyos vagyok abban, hogy a jelenség már 1945-től kezdődően a felszíni robbantások felvételein is feltűnhetett (a film minőségétől függően, természetesen). A tudatunkban tárolt igazolt ismereteink szerint pedig ez a tényleges robbanást megelőző jelenség ugye nem létezhetett.

Az emberi elme véletlen, de csodálatos teljesítménye, hogy úgy birtokoljuk és uraljuk a nukleáris energiát, hogy részletes, objektív ismeretünk lett volna arról, hogy valójában mi az, mi történik, mi változik a tapasztalt folyamatok mélyén? Ezzel kapcsolatban kimondható: Hatalmas szerencse, az egyszeres kozmosz önkorlátozó tartalom folyamatnak, az éter speciális tulajdonságának köszönhető, hogy a nukleáris robbantások nem vezettek a Földet megsemmisítő láncreakcióhoz.

A diffrakció jelensége, mint bizonyíték

Amikor az ember látogatóban jár a világ bármely elméleti fizika tanszékén tapasztalhatja, hogy legalább egy helyiség falát teljesen beborítja a különböző kémiai elemek atomjairól készített röntgen diffrakciós felvételek sora. A fizikusok számára rejtély és egyben bizonyíték a változatos interferencia. Rejtély, mert hivatalosan még nincs magyarázat az atommag körüli interferencia távolságok és helyzetek mértékére, de magyarázat, hogy valós fizikai jelenséggel állunk szemben. Ne tévesszen meg senkit, hogy a helyzetek meghatározására matematikai képletek léteznek (lásd Bohr és Heisenberg munkái), ám ezek a képletek kizárólag az előfordulás lehetséges helyzeteit határozzák meg a tapasztalat konstruktív megközelítése szerint. Vagyis még nem magyarázat arra, miért vannak éppen ott, ahol vannak. Louis de Broglie képlet nélküli értelmezése a lehetséges elektron pályákra az atommag körül kitérő kapu volt számomra az általam elképzelt éter folyamat bizonyíték keresés útján. Természetes egyszerűségben adódott az analóg megoldás: miként a folyóban

álló hídpillér körül lévő örvények állandósult helyzetei, ugyanez a törvényszerű folyamat létezhet az atomok világában is. Az atommagok és elektronok, mint örvény jelenségek (egymás között is) kölcsönhatóan modulálják egymás helyzeteit az éter bootstrap folyamatban. A röntgen diffrakciós felvételeken ez az éter folyamat által fenntartott rendszer vált láthatóvá. Nyilvánvaló, minél nagyobb az adott atommag, körülötte több örvény pozíció alakul ki, amely örvényeket az objektum besorolás szerint elektronoknak nevezünk.

Kutatókhoz írt leveleimből

Nagyra értékelem azokat a ritka emberi gondolatokat, amelyeknek a bölcselkedésen túlmenő, az általános igazságokat, az átgondolás orientációját meghatározó tömörített jelentéstartalma van akár tudatosan, akár érzelmi alapon a bölcsélet olvasójára. Egy ilyen gondolat, ami nekem nagyon tetszik - amely felemeli a tekintetet az asztalon fekvő papírlapról a kozmosz nyitottsága felé - Immanuel Kant gondolata:

"Valóban, ha az ember kedélye már eltelt elmélkedéssel, akkor az égbolt látványa egy derült éjszakán olyan élmény lehet, amelyet csak nemes lélek tud igazán átérezni. A természet csendjében, az érzékek nyugtával megszólal a hallhatatlan lélek rejtett megismerő képessége és megnevezhetetlen nyelven olyan fogalmakról beszél, amelyeket csak érezni lehet, leírni nem."

A gondolat sugallata számunkra az, hogy a kozmosz tartalom, az éter folyamat egyetlen és egyszeres mennyiség kiterjeszkedő rendszerében nincs helye a fogalomhasználatban elkülönülő és halmozó specializációnak, mert valamennyi érzékelhető okozatnak egy és ugyanaz az alap oka. Az adatok kifejezés szükséglete, a matematika alkalmazása szorosan összetartozik és elválaszthatatlan a tartalomtól, miként a mozgásállapot az "anyag-energia" kapcsolatban. Ilyen szempontból kritikusan kevés a mindenkor kozmosz teljességből elkülönítő ciklikus univerzumok elképzelés. Örülök annak, hogy újra méri a Hubble állandó értékét, amelynek során felismerték, hogy a galaxisok lineárisan gyorsuló sebességgel távolodnak egymástól, vagyis a kozmosz (és nem csak egy idealizált elkülönült univerzum) tartalmában kiterjeszkedő. Ezzel összefüggésben kérem, vegyék figyelembe azt a tényt, hogy a Hubble állandó értéke, mint a galaxisok látszólagos tengelyirányú szétsodródása a folyamatban nem mértékadó a tényleges térfogat kiterjeszkedés meghatározására. A kiterjeszkedés szabadsága az objektumokat összekötő tengely irányokra merőlegesen polarizált a folyamatban így a "kizáródott" atommagok, molekulák, tárgyi környezetünk, a bolygók, csillagok, galaxisok, galaxis-csoportok között. Botorság volna részünkről feltételezni, hogy az "univerzum" létezés virtuális teljesség külső határa tőlünk, a megfigyelőtől csak

15-20 milliárd fényév távolságra volna. Ezért van az, hogy a könyvemben szereplő kiterjesztés adat jócskán több, mint amit mai értelmezés szerint számítani lehetett volna.

Elgondolkoztató morális összefüggés van neves emberek véleményeiben a kozmosz még megoldatlan kérdései felvetésekor. Semmi esetre sem az a fölényes kioktatás, amivel lépten-nyomon szembesülünk (magam is szembesültem): tényekkel igazolt ismereteink vannak. Dehogy vannak. Az alapvető kérdések megválaszolatlanok maradtak. Planck mondta: "Az uralkodó eszmét a hízelgők hada védelmezi. A téveszmék csak híveik halálával, nem érvek hatására dőlnek meg." Kvantum felvetése alapjaiban megoldatlan maradt, mert Einstein fényelektronja konstruktivista irányba vitte a kutatást. Haláláig kétséges is volt előtte az új kvantumfizika bevezetett értelmezése. Einstein szerint mindig jönnek új emberek, akik nem vesznek tudomást arról, hogy tilos valamely taburól másként gondolkozni (ez lennék én). Stephen W. Hawking a filozófusok restségét teszi szavá, hogy manapság nem aktívak a természet titkai kutatásában, mint pár száz évvel ezelőtt élt gondolkozók, polihisztorok. Egyébként neki is kétségei vannak az általános szemlélettel szemben, amikor az újabb gyorsító kísérletek eredményeire, valószínűleg a hadron-bootstrap elméletre is gondolva írja Az idő rövid története című munkájában: "Lehet, hogy csak sugárzás létezik." Ösztönösen érzi, valami nincs rendben.

Szent-Györgyi Albert mondta egy interjúban 1974-ben: "Ha jól tesszük fel a kérdést a természetnek, az válaszol rá. Tegyük föl kérdéseket (a természetnek), nézzük, mi a válasza?" A jó kérdés feltevéshez nélkülözhetetlen a tapasztalatokkal alátámasztott előfeltevés, elképzelés, idea. A lét viszonyítás-rendszer egyszeres van rendszeroldal tartalomnak egyetlen ugyanaz a tartalom kitöltés minősége függetlenül attól, hogy meglévőként részesei a határállapotok kijelölésében, vagy a kiterjesztés megvalósulásában az abszolút mozgásvektor készlet tartalmak kölcsönható ütköző, vagy távolodó okozata következtében. (Aki erővektorok eredőivel dolgozik, felejtse el, hogy beleszólhat a kozmológia tudományába.) Mint írtam, egy lépéssel előbb kezdődik a természet viszonyítás-rendszere, mint eddig ragaszkodtunk volt egy állandó (teremtett) anyag készlethez és annak mozgását biztosító űrhöz. Az "űr" vákuumában is legalább 1-10 darab valamilyen atom izotópja (leginkább hidrogén) található egyetlen köbcentiméter kiterjedésben. Azokat ugyanaz a tartalom változás folyamat keletkezteti és tartja alapállapotban, mint bárhol az ember környezetében. A permanens folyamatban lévő kirekesztést, kizáródást okozó, erőszerkezetben felülkerekedő külső folyamat egyre telítettebb, egyre sűrűbb felhőkbe kényszeríti ezeket a kizáródó formációkat, amelyekben csillagkeletkezések indulnak be. Fred Hoyle jól sejtette, hogy valami állandó (részecskék keletkezésével bővülő, állandó halmazsűrűséget fenntartó) univerzum (kozmosz) folyamat lehet létünk magyarázata.

Az Eukleidészi geometria kiemelkedő fontossága a lokális változások aszimmetrikus reprodukciójában

Elnézését kérem, hogy kéretlenül zavarom különösen oly gyakorisággal, mint teszem. Számomra oly furcsa érzés érteni, mennyire közel vagyunk az egyetlen kozmosz rendszer kiterjeszkedő dinamikus tartalmát ismerni, s mégis, mennyire távol érzik magukat attól a különböző tudományágak képviselői, köztük a matematikusok is. Császár Ákos professzor úr, matematikus interneten olvasható tanulmányát így kezdi: "A matematika, ha nem tartozik is a természettudományok közé, velük évezredekig szoros kapcsolatban fejlődött." Véleményem szerint ez elvi tévedés ("nem tartozik"), a kozmosz létét éppen az eukleidészi geometria segítségével (is) magyarázhatjuk. Nem lehet egybevágó reprodukció szimmetria a kiterjesztés térfogat kvantumok rendszerbe lépése folyamatban a trigonometria sajátos kötöttsége miatt. A természet sem írhatja felül a kötöttségeket. Előző levlemben tett javaslatom a négyzetrácsos lap vizsgálatára éppen erre a körülményre vonatkozik: analóg módon a távolodó cellák között oldalak és átlók irányában véletlenül sem fordulhat elő a rendszer térfogat megjelenését megtartó szimmetria. Deformálódik a folyamatban lévő egyszeres térfogat változás szerkezete, modulálódhatnak a lokális kiterjesztés irányok, kölcsönhatások, állapot értékek. Mindenkori okozat, hogy a deformáció mindig (és sokszorosan) utoléri önmaga farkát, tehát elviekben sem alakulhat ki tökéletes szimmetrikus halmaz. Bármiféle általunk ismert részecske, nagyobb objektum kialakulás, keletkezés egyik alapvető oka ez, míg a másik ok a felülkerekedő külső folyamatban rejlő kizáró erőttöbblet hatás. A belső és a külső aszimmetrikus folyamat tartalmak egyszerre fejtik ki hatásukat az objektumok megteremtésében, stabilitásuk fenntartásában. Alapvető jelentősége van ennek az így működő komplex szerkezet modulációnak a létrejövő objektumok további sorsát érintően. Gondolok itt elsősorban a stabilitásukra, a kémiai elemek, az izotópok stabilitására, a molekulák stabilitására és így tovább mindazon jelenségek stabilitására, amelyek nélkül nem létezhetnénk.

A modulált, megváltozott éter tartalom önmagától nem modulálódik vissza az eredetileg volt állapotba. Ezért nem lehet visszamenni az időben, a folyamatok csak előre haladnak. Tudatunkban a látszó elkülönül a nem látható okozattól, ami miatt tesz különbséget anyag és űr között. Az űr pedig ugyanúgy kitöltés anyaghalmaz, mint a házunk, autónk. Tehát az alulmaradó folyamat jelenlétével modulálja a körülötte tovább menő folyamat szerkezetet, miközben az visszahat a kizárt objektum szerkezetére. Kölcsönhatóan tartják fenn egymás létezését. Ezért stabilok az atomok, molekulák. Ezért keletkezhetnek, létezhetnek a csillagok, bolygók. Ez a kölcsönhatás rendszer vezérli a mindenkori teljes

kozmosz folyamat tartalmát, az étert. Ez a változás önmaga az élő kozmosz, életünk motorja, az objektumok és hatások mozgató, átranzformáló közege. Az entitások nem űrben mozognak. Nem lehet kiragadni, külön vizsgálni ebből egyetlen részletet sem. Az elmúlt száz évben felhalmozott elméleti spekulatív tudásunk, fogalom halmozó osztályozó rendszerünk teljesen összeomlott. Egyszerűen nincs szükségünk rá. A lokális térfogat kvantum kiterjesztések (a neutrínók) topológiai adatai közvetlenül és kölcsönhatóan összefüggenek rendszeroldalba lépéseik helyeivel, geometriai adataikkal, mozgásvektor állomány készleteikkel. A sokszoros lokális folyamat kölcsönhatásokat ugyanabban az időpontban érzékelő idegrendszer hálózatunk lokális, egymással kölcsönható kapcsolatban lévő receptorai leképezik számunkra, tudatosítják környezetünk változó mátrixmező tartalmát, szerkezetét. Tudatunk összegez, másodlagos halmazhatárt keres, mintha minden egy üres edény belsejében történne, ami, mint olyan nincs.

A rendszer sokszorosán önmagában záródóan teljes, véges, kiterjeszkedő - lokális kvantumszinteken ugyanabban az időpontokban egyetlen abszolút mozgásrendszerben. Már egy proton is egy ilyen önmagában záródó, perdülettel rendelkező aszimmetrikus, a folyamatban alulmaradt, nagy részben kizáródott lokális rendszer. Nem bonyolult. Értéséhez interdiszciplináris gondolkodás kell, ami az alapszinttől a legösszetettebb megértéséhez ível. Nem lehet specializálni a tartalom részleteit. Mindaz, ami van, egyetlen és áttekinthető rendszer, változó tartalom folyamat: maga az éter. Attól tartok, félelem korlátozza annak kimondását, hogy az éter igenis létezik.

Reinkarnálódott Galileiként mondom ki hozzá hasonló helyzetben az "Eppur si muove" modern változataként: ***Aether exists.***

Azért nem tudjuk érzékelni a neutrínókat, mert a rendszerbe jelölés, lépés fázisállapotban vannak, még nem léptek közvetlen ütközés kölcsönhatásba bármely oldali létezővel, tehát műszereink még nem tudják jelezni azokat. Másrészt, mivel mindenhol keletkezik a mozgásvektor állomány készletek lokális változó okozataként, mint egységes, a környezet szerkezetére jellemző mátrix halmaz jelen van minden létező kiterjedésben, az agyunkban, a műszerekben, az atomok mélyén, a Föld belsejében, az űrben, a csillagokban és a többi és a többi, ezért nem tudjuk kimutatni azokat. Mert érzékelésünk a kimutatható kölcsönható előfordulások érzékelésére alkalmas. Érdekes fejlemény, hogy azért az asztrofizika már sejti létezésüket, mint "sötét anyag". Érdekes és jellemző módon fogalmaznak a tudósok a rejtett tömeggel kapcsolatban: a hollétük rejtély. Részecske szemléletű tudásunk szerint alapjában véve a neutrínó is részecske, kiterjedése értelem szerűen a nullától a kölcsönható ütközés bekövetkezése pillanatáig változik. A neutronok mindenkori összességükben az "elektromágneses sugárzás" mátrixmező kitöltés

között rendszerbe lépő, azzal folyamatosan kölcsönhatásba kerülő mátrix mező halmaz! A két mátrix mező az éter folyamatban kölcsönható keresztezések folyamatában transzformálódik át a lokális állapot szerkezetek lehetősége szerint, tehát tipikus bootstrap jelenséggel van dolgunk. Az alapfolyamat ok-okozat rendszer megértésével megszabadulhatunk a felesleges spekulatív fogalmaktól.

Csak akarja-e valaki az igazságot?

Tudósaink nem értik, miért van látható szimmetria jelenség, miért van jobb és bal perdület a természetben. Mindez az egyszeres specifikus kitöltés folyamat következménye. Tessék elképzelni például egy kétdimenziós síkban ábrázolt tartalom változást. Az egyszerűség kedvéért a négy égtáj fogalmát használom. Az éter folyamat egy kiválasztott megfigyelt területére északról, vagy délről hasadást okozó objektum hatol. A kitöltés tartalom folyamat szemből is nyilván erőtan ellenállást tanúsít az átellenes irányban lévő egyszeres jelenlét oldal alátámasztása miatt. A lokális topológiai vizsgálat azt is kimutatja, hogy, a hasított térfogat tartalom állomány kétfelé válva keletre-nyugatra is kitér. Nyilvánvaló a kölcsönhatásban átadott mozgás energiák polarizált irányokban történő átadása. Kezdetben a behatolás hatóirányában fellépő összes energia egy része szükségszerűen oldalirányokban is átadódott. Jobbra is, balra is. Mivel ez az objektum behatolás jelenség általános előfordulás a természetben, különösen a mesterséges részecske kutató berendezésekben, természetes következmény a két- vagy a gyorsító berendezés épített tulajdonságaitól függően többirányú, szimmetrikus látványosságot előidéző perdületek. Ezeknek a lokális változásoknak a nagy léptékű kivetülő képe Einstein térgörbület felismerése. De hol van az ő (valamint a tudósok) igazolt objektív ismerete, amikor ezt a hatást még az objektumok tömegvonzásából vezeti(k) le!?

A természet dolgai értése

A természet dolgai értéséhez nem kell az ősrobbanás elmélete. Ha tudósaink valóban átérznék, értenék a relativitás elvet az egyszeres létezés összetett mozgás rendszerben, úgy azt eleve már régen elvetették volna. A kozmosz megértés alfája és ómegája a kiterjeszkedés kényszer az egyszeres lét térfogat rendszeroldalban, továbbá, hogy a rendszer halmaz térfogata, állománya a belépést követően meg nem semmisülhet. A rendszer mindenkor teljes állapot adata minden tekintetben abszolút. A kozmosz mindenkor külső határa a lokális kiterjeszthetőség határok helyzetében van, tekintettel arra, hogy az élettelen rendszernek nincs halmazösszegző tudata. A kozmosz idő kezdet is a lokális határ események területén valósul meg a kiterjesztés térfogat kvantumok

rendszerbe jelölésekor. A kozmosznak nincs kora. Összességében, mindenkori teljességében nincs egy időponthoz köthető kezdete. Folyamatosan egy önmeghatározó szándékú határ- és kezdet állapotban van. Örülünk annak, hogy nem létezhet szuperszimmetria. Idegrendszerünk sok milliárd neuronja egy virtuális halmaz képben összegez. Ez azonban más jellegű, mint az élettelen természet változásait alakító abszolút adattartalom által szabályozott kölcsönhatások folyamata, annak minden látványos következményével. Itt jegyzem meg (amiről Fritjof Capra is szót ejt könyvem tőle idézett mellékletében) hogy létünkben nincsenek fizikai állandók. Hozzáteszem gyorsan, hogy e tény nem zárja ki azok használatát a konstruktív tudományok számításaiban.

Végül egy igaz paradoxon. Bármennyire furcsa, de igaz állításként mondhatom ki a következőt:

A kozmosz bármely lokális határ- és kiterjesztés helyzete - egyidejűleg akár valamennyi - a kozmosz középpontjában lehet (van). Abból következően, hogy a lokális abszolút határállapotok is ugyanott vannak (lehetnek). Hibahatár "mindössze" ± 1 lokális térfogat kvantum kiterjedés bármely irányban. Ezen ok miatt nézhetünk körbe az "univerzumban" anélkül, hogy valamerre is látnánk annak kezdő, vagy határ helyzetét. Nem tévedek bizonyosan, ha figyelembe veszem az egyetlen Kozmosz mozgásrendszer bootstrap (mindent összefűző) állapotát és S-mátrix változó szerkezetét. A kvantumfizika fogalomhasználat feltételnek is megfelelően kijelentem, hogy a Kozmosz minden időpillanatban (változás állapotban) 1, azaz egyetlen kvantum mennyiség.

Az élet jelenségről

A kémiai elemek atomjainak víz jelenlétében lehetőségük van kölcsönható helyzeteiket változtatni, egymás mellé kerülve molekulákba kapcsolódni, megfelelő állapot körülmények esetén pedig megvalósítani az élet jelenségre jellemző reprodukív állapotot. Mint a könyvben már tettem említést róla, az éter jelensége, az az állandóan ismétlődő részletes tartalom változás folyamat az élet motorja is. Ebből merít energiát. Az élet mibenléte magyarázatához ez az általam felderített tény is hasznos kiinduló adalék.

Bevezető gondolatok a biofizika prior alapja megértéséhez

(összeállítás Freund Tamás professzornak (MTA) írt leveleimből Az élet jelensége című szakaszhoz)

Alapismeretekkel 100%-ban igazolható, hogy nem volt ősrobbanás, meg semmi rendkívüli nincs a tudatunkkal felfogott létezésben. A megoldás és az alkalmazott fizika sokrétűsége tökéletes összhangban van, nincs benne egyetlen megoldatlan ellentmondás, illetve kétség. Előre vetítem, hogy megoldásom részletei adekvát választ kínálnak az Ön kutatási témakörébe tartozóan is, amellyel szívesen állok rendelkezésére bármikor. Röviden foglalkozom anyagomban élettani részletekkel is, amin el lehet gondolkozni. A honlapomon lévő anyag angolul és magyarul íródott. A magyar rész teljesebb, számunkra érthetőbb, hisz anyanyelvünk. Egy, az agyunk működését érintő megfigyelésem csak az angol anyagrészben van meg a cosmology.hu weblapomon, amelyet kiemelve ajánlom szíves figyelmébe: When helped the luck.

Régi fogalommal polihisztornak mondanának, de legyünk „korszerűek”: Kialakult bennem egy interdiszciplináris, a mindent összefűző kapcsolatot kereső analitikus szemléletmód. Kezdetben évekig kötött a lexikális „objektív igazolt ismeret”, noha minden őszinte ember, kutató tudhatta, hogy nem beszélhetnénk objektív ismeretről éppen a létező anyagra vonatkozó legfontosabb válaszok hiányában. Mégis ezt kívánta az önző és hiú egyéni érdek.

Mindenkit elkápráztat létezésünk sokféle megjelenés formája. A korábbi kor egységes tudománya már képtelen volt egységet tartani a specializálódott szakágakban bevezetett ezerféle fogalom rendszerekben. Az alkalmazott tudomány (minden szakág kivétel nélkül) fogalom alkotó tevékenysége rátelepült az ember tudatára annyira, hogy vakká és érzéketlenné tette azt az alapkérdések jelentősége újragondolására. Pedig tudatunk készen áll a megoldás befogadására.

A dolog lényegére térve. Egyszeres létezésünk önmaga matematikai nyugalom térfogat megoldását keresve folyamatosan egy határ- és kezdet állapotban van. Önmagának és önmagában is alapvető fontossággal bír létezése viszonyítás rendszerben történő megoldása: Mihez képest van létezés rendszer oldala? Létező, kiterjeszkedéssel változó térfogata? És az miért marad meg? Tudatunk keresi a választ arra, hogy az mi?

Itt kell bevonnunk, értékelnünk és érdemesítenünk Newton állapot változás törvénye rendkívüli voltát: Kölcsönhatás nélkül nem történhet állapot változás létező világunkban. Létezés rendszer oldal bármilyen egyszeres jelenléte (kitöltése) kölcsönhatás nélkül meg nem változik, meg nem változtatható. A létezés is „tudja” ezt a törvényt. Az egyszeres létezés rendszer oldalba nem lehet és nem is kell külső teremtő útján betölteni valami mást, valami anyagszerűt, mivel az megvalósított a természet által.

Hogyan?

Itt jöttem rá a helyes megközelítés mikéntjére: „Mint megfigyelő benne tartózkodom a mindenkori teljesség (mozgás) inercia rendszerében. A Föld felszínén állva együtt mozgok azzal, forgásával és azzal a Naprendszerben. A Naprendszerrel a Galaxisunk rendszerében és azzal egy nagyobb szervezeti rendszer részeként. Nem kell sok ész annak felismeréséhez, hogy adott helyemen (testem minden részecskéje külön-külön és egységesült folyamatban) benne vagyok a létezés teljes rendszerében meghatározható lokális véges mozgás adatokkal mindenkor ugyanabban az időpillanathoz tartozó viszonyítás rendszerben. Ha valaki érti a relatív rendszer fogalmát, akkor értheti milyen véges lokális adatokkal, topológiai eszközzel felmérhető lokális határ és kiterjeszthetőség állapotokkal állunk szemben. És a természet által is szigorúan betartva Newton állapot változás kötöttségét. Belátható, hogy lokális helyeken kölcsönható, illetve kiterjesztés események történnek, hiszen azt a bármi egyszeres létező rendszeroldali jelenlétet, helyfoglalást nem lehet kétszeresen kitölteni. Nem lehet rátölteni, csak kiterjesztéssel a (külső) határain. A tényleges 4. dimenzió irányában. Anyagi létezésünk jelensége ezen lokális események összegzett megmutatkozása a tudatunkat alkotó sokmilliárd idegsejt kölcsönható működésében.

Hány alapvető fogalmat használtam? 1./Térfogat; 2./Mozgás. Nincs tovább. Az elemzéshez ismernünk kell a relativitás elvet mindenkor ugyanahhoz az időpillanathoz kötötten. Továbbá Newton állapot változás szigorú elvi törvényét. Továbbá a trigonometria irracionális adattartalma okozatát a lokális térfogat kiterjesztés eseményekben. Mert ez a tényező teljesen figyelmen kívül lett hagyva. Egyszerűen nem létezhet semmiféle lokális szimmetria és szimmetrikus egybevágó tartalom változás, ami lehetővé tenné a rendszer nyugalom állapotát. A létezés rendszer oldal maga az aszimmetrikus lokális ismétlődések kiterjeszkedő halmaz. Ennek folyamatában záródnak ki részecskék, kémiai elemek, nagyobb objektum halmazok, mint bolygók, csillagok, galaxisok.

Csak tudatunkban látunk összefüggő objektumokat, különben a rendszer egy „elektromágneses mező” belső sűrűsödésekkel. Alkalmazott fizika tudománya már kezelni képes ezt a látszólagos jelenséget. A biológia még nem érzett rá e szakadatlan élettelen folyamat adekvát alap jelentőségére. Nem is csodálom! Az ostoba ősrobbanás elméletből semmiféle szabályozott mechanizmus nem vezethető le. Sem fizikai, sem biológiai. Ezért létezhet hit egy teremtetőben.

Fontos részlethez érkeztünk agyunk, tudatunk dolgában. Agyunk tartalma, neuronjaink része ennek a mindent átjáró moduláló és modulált folyamatnak. Információkat nem csak az ismert érzékszervek által vesz fel, hanem azt hálózatában is modulálja a kölcsönható közvetlen környezet szerkezete.

Rájöhetünk több dolog helyes értelmezésére. A fizikai folyamatban alulmaradt, „kizáródott” tartalom nemcsak önmagán belül modulált, megváltozott folyamat tartalom, hanem jelenlétével modulálja „polarizálja” a körülötte tovább menő szabadabb kiterjesztés folyamatot. A biológia mindebből csak az „objektum”

határátmenetek biofizikai jelenségeit igyekezett feltérképezni, mint „objektum” tulajdonságokat.

Továbbá fontos megemlítened részlet, hogy minden egyes neuronban az alapfolyamat lokális tartalma fénysebességgel modulálva frissül a térbeli átranzformálódás lokális adattartalom változásban szigorúan ugyanazon időpillanatokban. Ez az általános és egyidejűségben jelen lévő változás folyamat tartalom alakításban brutális általános moduláló erőhatás! Nem csoda, hogy valamennyi élet megjelenésnek létezik „környezet változás tudata”. Az alkalmazkodás ezen képessége adottság. Modulált emlékezet rögzülésünkben pedig nagy bizonyossággal szerepe lehet a kémiai elemek világából a vas (Fe) tulajdonságai között ismert, tanulmányozott „remanens mágnesség” emlékező tulajdonságnak. Nem kizárt, hogy a vas ezen képessége molekuláris szinten is hat környezetében. (Amatőr felvetésem ezzel kapcsolatban: vannak-e vas ionban feldúsult góccok az agyban? Nagy vonalakban tudom, hogy a sejtmagokban léteznek beépült vas ionok.)

A természet, az evolúció folyamatában minden lehetőség hasznosul!

A biológus kutatók mind a mai napig egy objektum anyag szemléletű világképben keresték a magyarázatokat. Azt hiszem jól gondolom, hogy ez az idegsejt-idegrost hálózat kutatásában sem volt másként. A lokális helyzetekben a változás ciklusok során értelem- és szükségszerűen a meglévő állapot adatokkal másolódik a lokális környezet kép. Lokálisan minden irányban csak az történik, történhet, amelyet a már meglévő lokális adattartalom megenged. Változik is a világ lokális halmazkép, de csak a meglévő szerkezet képére. Ez objektumaink látszó állandósága, különben csak káosz fizikai mező lenne objektumok nélkül. Ez azt jelenti számunkra, hogy az objektum anyag szemléletű világképünket fel kell váltanunk egy folyamat anyag szemléletű világképre.

Ha testünket, benne sejteinket felnagyítjuk mondjuk száz milliószorosára, már nem is látjuk test objektumunkat. Helyette egy elektromágneses modulált fizikai mezőt tapasztalunk, abban is egymástól nagy távolságban az izotópok elmosódva kivehető atommagjait. Mi következik ebből? Látszó objektumaink, így testünk sem lenne ennyire relatíve állandó képződmény azon belső lokális másoló, transzformáló folyamat tartalom nélkül.

Ön élettannal foglalkozik, tehát felfigyelhetett a „relatív állandó” fogalom használatomra. Az élettelen természet jelenségei is relatív módon léteznek a nagyléptékű fizikai folyamat kölcsönhatások szerint. Ez is „élet” jelenség. A biológiai élet jelenség annyiban több, hogy ama alapszintű másoló lokális élő folyamat valami által új evolúció fok lehetőségben találja magát. Mi lehet ez? Nagyon fontos megjegyzés, hogy a lokális folyamat tartalmak késedelem és mérlegelés nélkül modulálódnak, változnak a lokális kölcsönhatásokban. Milyen gondolatok munkálnak bennünk a biológiai élet tekintetében? Anyagcsere, érzékszerveink szerepe, kapcsolata az idegrendszer hálózatban, tapasztalat-tapasztalat rögzülés-relatív objektum állandóság, emlékezet. Ha az alapra támaszkodunk, minden megérthető.

Kezd összeállni a kép előttem megvizsgálni a szoros összefüggést az általam leírt fizikai mező (önmagában mint „preapolátor” közeg), általam az életkүszőb kezdeményezés próbálkozás természetes sorozatnak tekinthető kolloid kémiai formációk (lásd: „pálcika, fonalszerű, ill. gyűrűs, zárt”), továbbá a pálcika alakú vírusok felépítése, tartalma között. Adja magát a feladat: hogyan néz ki, miből áll az a molekuláris láncvégi összetevő, amelyik ebben a fizikai mező változásban katalizátor szerepben aktiválja az osztódást? Hiszen ez a részlet már ismert, alaposan feltérképezett.

Ez a molekula környezet a grálja a biológiai élet jelenségnek! Nem isten adja az életet.

Nyilvánvaló, hogy a megoldás itt van az orrunk előtt. A lényeg azt hiszem a néhány mondattal előbbi gondolatomban rejlik, ezért megismétlem: Az általam leírt fizikai mező önmagában mint „preapolátor éter” közeg maga a biológiai élet „prioritása”! A változó alapfolyamat nélkül nem létezhetne semmiféle életet teremtő molekula környezet sem. Lényeges továbbá, hogy ugyanabban az időpillanatban létező halmaz-tér-hálózatban kell viszonyulnunk a megoldáshoz, semmi haszna nincs egy-egy lokálisan kimérhető elektromos adat értéknek.

Hivatkozások:

1. Kolloid (Wikipédia):

„...A kolloidok fizikai kémiai viselkedését mindmáig nem sikerült teljesen megmagyarázni, sok jelenség magyarázatára még csak elméletek vannak. ...”

2. Ernst Jenő: Biofizika (Akadémiai Kiadó Bp. 1977, Utószó 536. oldal) szerint:

„...Életkүszőbnek tekinthető formák vírusok, rickettsziák, organellek, biokomplexek a „biológiai elemi részecskék” területére irányítják a figyelmet. Az életkүszőbön levő formák kutatása a jövő biofizikai-biokémiai együttműködésnek egyik fontos feladata lesz. ...”

3. Lexikon:

Protoplasma

A sejt élő anyaga. Különleges fizikai és kémiai tulajdonságai következtében életjelenségeket mutat. A növekedés, a fejlődés, a szaporodás, a táplálék felvétele és feldolgozása a protoplasma működésén alapul. Nem homogén szerkezetű: két főbb részre, a sejtmagra (karioplasma) és a citoplazmára különíthető el. Az előbbi gömb alakú test, mely feltehetően a sejt valamennyi anyagcsere folyamatainak irányítója. A fennmaradó rész a citoplasma. Külső részén hártvaszerű sejthártyát alkot.

Növényi sejtekben ekörül alakul ki a sejtfal. Egysejtűekben a plazma külső része homogén, áttetsző (ektoplasma), a belső része szemecskés szerkezetű, sűrűn folyó (entoplasma). A sejthártya a citoplasma többi részétől eltérő fizikai és kémiai szerkezetű, ennek következtében működésében is eltérő tőlük, de fontos szerepet tölt be a sejt abszorpciós és kiválasztó folyamataiban. Fiatal sejtben a sejt belsejét protoplasma teljesen kitölti, a kifejlődött növényi sejtekben csupán sejtfalra tapadt vékony réteget alkot, és a központi sejttüreget zárja körül. Állati sejtekben ez kisebb mértékű. A protoplazmában organellek alakulnak ki különleges feladatok elvégzésére: a citocentrum a sejt mozgató központja, a mitokondriumok (mitoszóma) a sejtanyagcsere fontos szervei. A növényi sejtek különleges szervei a plasztiszok. Az élő protoplasma folyékony illetve szilárd élettelen anyagokat, zárványokat is

tartalmaz. Ezek nem minden esetben állandó jellegűek. A protoplazma anyagcsere-működése folyamán elválasztja, ill. ismét felhasználja őket.

Összetétele

Alkotórészei két nagy csoportba: a szervetlen és a szerves vegyületek csoportjába sorolhatók. A szervetlenek közül a legnagyobb mennyiségű a víz (80-95%). Ez feltehetően egyik legfontosabb anyaga. A többi szervetlen anyag főleg vízben oldott állapotban található: fémek kloridjai, karbonátjai, foszfátjai, melyek a sejt fizikai-kémiai megváltozásainál nélkülözhetetlenek. A szerves vegyületek közül a legnagyobb mennyiségben a fehérjék vannak; ezek a protoplazma vázát képezik. Vannak köztük egyszerű és összetett fehérjék, melyek közül az utóbbiak más szerves vegyületekhez kapcsolódnak. A szerves vegyületek másik nagyobb csoportja a lipoidok (zsírok). Szerepük a sejt határfelületein az abszorpciós és kiválasztó folyamatokban nagy. A harmadik nagyobb csoport a szénhidrátok csoportja. Ezek a sejt energia-háztartásának fontos közvetítői és tartalékanyagai. Mindezekon felül még ún. hatóanyagok (enzimek, hormonok, vitaminok) találhatóak a protoplazmában. Ezek a sejt életműködésének szabályozói.

Szerkezete

A fehérjék hálózata nem állandó szerkezetű, mert oldalláncaikat gyenge vonzóerők tartják össze, már kisebb fizikai-kémiai megváltozásra (például hidrogénion-koncentráció) felbomlanak, illetve újból kialakulnak a szerkezet kötései. Ezzel az állandó változással lehetővé válik a szerkezet állandó átalakulása, sőt a fonalszerű, fibrilláris szerkezet gömb alakúvá, globuláris szerkezetűvé alakulhat, és így térben erősen megrövidülhet. Ez a plaszticitás lényeges tulajdonsága az élő anyagnak.

Az idegsejtek és az emlékezés

Honnan kell kiindulnunk? Létezésünk folyamatos határ- és kezdet állapota ismeretéből. Ebben a folyamat rendszerben léteznek a látszólag stabil atomok, molekulák, stb. Ez az elsődleges jelenség – mint előző leveleimben, honlapomon (cosmology.hu) olvasható anyagomban részletesen elemeztem – rendkívül kötött adatokkal végbemenő önmásoló jelenség szigorúan ugyanabban az időpontokban. Minden megértés alapja az ugyanabban az időpontban történés értéke a mindenkor teljes létezés rendszer valamennyi lokális okozat tulajdonsága, viselkedése elemzésekor. Ez a kötöttség vonatkozik valamennyi osztódó emberi sejtre is önnön lokális helyzeteiben, függetlenül a többi sejt állapotától. Ami egy adott idő pillanatban mint lokális adat jelen van a sejtben, az az adat tartalom modulálja, vezérli a sejt osztódást, benne a kromoszómák osztódását. Tehát ami rögzül az éppen osztódó sejtben, az tovább öröklődik a következő ciklus tartalmára. Minden egyes idegsejt lokális térbeli adat tartalma (a lokális környezet szerkezet közvetlen modulált adat bázisa) is a molekulák szintjén.

Amikor egy-egy zajos, zűrös, stresszes munka ciklus után elvonulunk egy hét pihenőre a hegyekbe, a természet csendjébe napok múltával érezzük sejtjeinkben a megnyugvást, a regenerálódást. Amiből egy kutató levonhatja a következtetést: mutációs változás történik az öröklődő sejtosztódás ciklusok során. Felfrissül, a zavaró felületes zavaró modulációktól megtisztul a mélységi

emlékező, korábban rögzült adatbázis. Köszönhetően az alap változás lokális kötöttség szigorú egyidejű másolás rendjének. Maga a másolás rendszere (az éter alapfolyamata, mint tulajdonság) az adathordozó hardver, hordozó frekvencia, az adatrögzítő bázis rendszer. Valamennyi megjelenés entitásnak saját hardver (egyben mint szoftver) közege van teljes lét ciklusa kezdetétől annak lebomlásáig. Ebben a bekezdésben csak vázlatosan utalhatok élettani tapasztalatainkra és az alkalmazott képtovábbítás képtisztítás technológiánkra az úrból továbbított képekből a zajháttér kiszűrésére: „A több egymás után ugyanarról az objektumról felvett képpontok közül számítógép választja ki az állandó helyzetű és energia értékű raszterpontokat és jeleníti meg a tisztított képet.” Ez történik az élőlények szemében lévő érzékelő pálcikákat alkotó réteges, a szintek között átlós összekötésekkel rendelkező fehérje molekulák között is. Kell-e mondanom, milyen természetes alkalmazást használunk számítógépeink adattömörítés megoldásaiban? Az élőlények idegsejtjeiben tömörített adatbázis rögzül, amelynek tároló kapacitás igénye meglehet nem több, mint ami egy modern karórában lévő chip kapacitása. A világ legnagyobb tudósa esetében is. Intek arra, kezeljük külön a kollektív tudat kapacitást, az adathordozóinkon tárolt lexikális ismeret halmazt.

Ezek a dolgok összefüggései. Nyilvánvaló, hogy ehhez semmi köze sincs az erőszakolt ősrobbanás elméletnek. Továbbá mindebből semmi nem volt ismert a kutatott objektum anyag szemléletű ismeret rendszerben. Most is úgy látom, miként dolgozatomban is említést teszek róla, agyunk, idegrendszerünk működése analóg módon hasonló a hologram technológiához. Testünk idegrendszerét folyamatosan átjárva moduláló környezet fizikai mező folyamathoz az érzékszervek közvetítésével jutnak el a specifikus koherens (szűk spektrumú) érzet előhívó moduláló jelek.

Geofizika

Levél B.B-nek

Fizikai létezésünk lokális másoló tartalom folyamatára az élet jelenség genetikai reprodukciója is kézzelfogható bizonyíték. De foglaljuk a Geofizikával, a Föld-Hold rendszer közös tömegközéppontja vándorlás ok-okozatával, az ebben a belső Föld-övben lévő közet olvadt állapotával, a Földtágulás anyag-energia térfogat többlet keletkezésével, annak folyamatos és szükségszerű megnyilvánulásával, mint a magnetoszféra jelensége a Föld körül az éter fizikai mező kölcsönható kapcsolatában, stb.

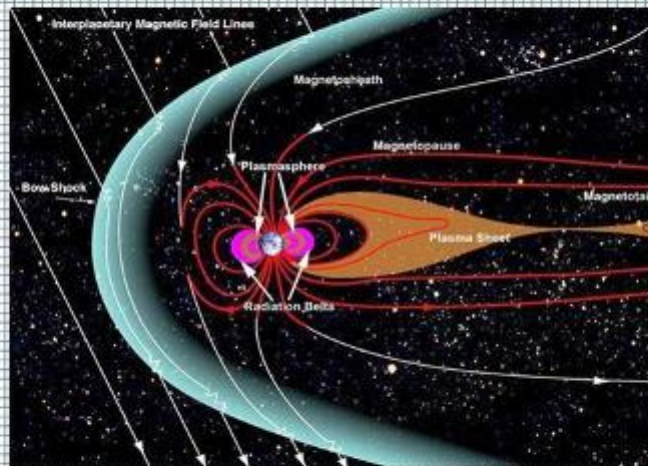
Nagy igazság derült ki vizsgálatomban Newton állapotváltozás törvénye kötöttségei figyelembe vételével. A tudatunkat befolyásoló látszat ellenére nincs ívelt pályán történő entitás, objektum mozgás. Nincs bármi centripetális erő, ami összetartaná a forgó Föld anyagát. A Föld halmazában lévő atommagok helyzet

változása a mindenkori teljesség mozgásvektor készlet értékei és irányai szerint történik a környező tér (Naprendszer örvény, Galaxis örvény, Metagalaxis örvény, stb.) változás folyamat tartalom kölcsönhatásában. Belátható relativisztikus fizikai mező kölcsönhatásban.

A Kozmosz, a minden időpillanathoz tartozó állapotban lévő teljesség mindenkor a legteljesebb (termo)dinamikai egyensúly megoldásra törekszik. A rendszerében lévő aszimmetrikus különbségek eltüntetésére, saját nyugalom megoldás állapota elérésére. Vagyis a relatív vizsgálat közegünk viszonyítás alapja a hasonló állapotban lévő lokális komplex változás események tudatunkban összegzett térbeli halmaza. Tudva azt a jelentős tény, hogy a lokális mozgás vektorfolyam hatásvonalak nem esnek egybe, továbbá azok a lokális trigonometriai eltérések megoldhatatlan aszimmetriát okoznak.

Csatolok egy képet a következtetések levonásához. Az a négyzethálós háttér nem egy tapéta minta a Föld-Hold rendszer magnetoszféra ábra körül! Hanem azok a valós relatív termodinamikai közel egyensúlyi állapotot jelző lokális események koordináta rendszerei halmaz ábrázolása 3D-ben értelmezve, minden egyes négyzet csúcspont origó, minden él egy-egy x-y-z tengely minden irányban értelmezve, vagyis a rendszer lokális eseményeinek a színpada. Macerás lett volna két végén nyilakkal ábrázolnom a lokális kockaoldal éleket. Itt történnek a lokális kölcsönható ütközések, illetve a lokális kiterjesztés térfogat entitások rendszerbe jelölése, azok létbeli megjelenései, amelyek ott megjelenhetnek, mert rájuk ott nem áll fenn semmiféle állapotváltozás rendszerbe jelölés tiltás! De őket viszont Newton korlátozása miatt már nem lehet semminek venni! Legyen bármi, de mégis már létező egyszeres jelenség entitások saját rendszerhely adatokkal! Szerettem volna még látványosabb bemutatót készíteni, sajnos számítógépes adottságom korlátja miatt nem sikerült. A helyzetét kényszerből változtató Föld atommagjai ebben a viszonyítás folyamat rendszerben igencsak jelentős modulációt okoznak. Minden egyes lokális eseményben (koordináta rendszerben) szükségszerűen megjelenik, ott jelenlétével beépül egy-egy durván gúla alakú kiterjesztés térfogat entitás! Figyelem: többlet térfogat saját lokális rendszerhely szerinti mozgásállapot adattal. Ami lokális anyag/energia többletek megjelenést jelenti a Föld térfogatában. Ez a Föld-Hold rendszer közös tömegközéppont aszimmetrikus helyzet vándorlás okozza a Földbelső hőtöbbletet, vele együtt a térfogat gyarapodás többletet. Ami látványosan elektromágneses sugárzás formában bukkan felszínre kölcsönhatásba lépve a Föld-Hold rendszer körüli éter folyamattal. Amelyet a Nap jelenléte is kiterjeszkedéssel modulál, de ez már egy másik értekezés témája lesz. További következtetéseket tehetünk, mint a Föld belső hőtöbblete nem a radioaktív elemek bomlásából ered. Továbbá nincs jelentős és folyamatos Földtágulás figyelemmel az atommagok mennyisége állandóságára. A Földet, benne az atommagok közötti fizikai teret átjáró

elektromágneses sugárzás akadálymentes kölcsönható kapcsolatban van a környezet rendszer folyamattal, ezért nem okoz Földtérfogat felfűvódást.



A „Földön” témánál maradva sort keríthetek annak egy speciális geofizikai jelenség magyarázatára, miért történik az időnkénti mágneses pólus csere? Sok évvel ezelőtt egy franciakockás papírszalagra, x-y koordináta rendszerre vittem fel a póluscseré változások éves adatsorát Dr. Hédervári Péter: Születő óceánok – haldokló tengerek című könyvéből (Kossuth könyvkiadó, 1974.) időben hátulról indulva. Az x tengely feletti és alatti tartomány jelenítette meg a két állapot helyzetet. Felül voltak a mai „pozitív” állapotnak megfelelő háromszögeként ábrázolt tartományok. Lent a „negatív” tartományok. Az adott intervallum háromszögek „hullám” magasság y értékei sorra megegyeztek az x adat értékek hosszával. A kapcsolódó háromszögek összekapcsolt folyamat ábrája látványos, értékeléshez alkalmas időbeli amplitudo és frekvencia változó hullámképet rajzolt elem. Térben, térbeli változásban gondolhattam át a Föld mágneses tere és a Naprendszerben lévő fizikai mező kölcsönhatás lehetséges megvalósulását. Az adatokból egyszerűen lehet következtetni a Naprendszerben keringő objektum pályasíkok esetleges kölcsönható változására. További, adataimnál részletesebb, frissített időadatok birtokában lehetőség mutatkozik ennél érdekesebb, izgalmasabb feltevésre is.

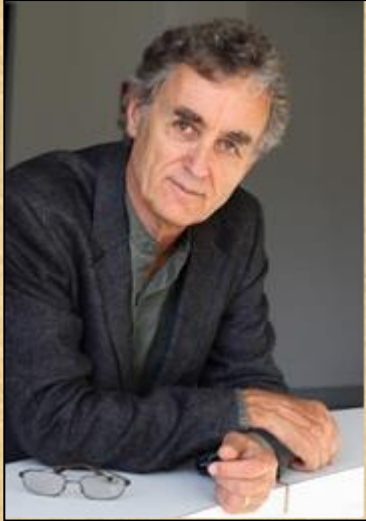
Epilógus

Hívó emberek szerint a világot Isten teremtette. Tapasztalatom szerint a fizikusok (az alapösszefüggések mindenre kiterjedő ismerete nélkül, ezért tévesen) a filozófia kebelébe vont metafizikához utalták/utalják a lét megoldás kérdés megválaszolás feladatát. Az ember idegrendszere megtévesztő hatással összegzi a külső világ változásait, megjelenés sokféleségét, bonyolultság érzetet keltve benne. A válasz pedig megadható az abszolút viszonyítás rendszer bevezetésével. A választ pedig az 1982-ben tett elhatározásomnak eleget téve, számomra minden kétséget kizáróan, ebben a könyvben leírva megadtam. Kutatásom szerint a kozmoszt felismerhetően a viszonyítás-rendszerben meglévő mindenben határolt végesség és az állandóan jelenlévő aszimmetria keletkezteti. A lét tartalmában egy önreprodukciós határ- és kezdet megoldás folyamat, a megmaradás elv alapján kiterjesztés entitásokkal, a neutrínókkal gyarapodó.

A tér fogalom tudatunk terméke, látszatjelenség. Szó nincs az anyagi tárgyak helyzetei halmazáról. A rendszertől elkülönülten kezelendő objektumok, tárgyak nincsenek, mert minden tudatunkban elkülönültnek látszó tárgy, objektum egyetlen, a neutrínókkal folyamatosan kiegészülő elektromágneses sugárzás mátrixmező tartalom elemi szálaira fűzött bootstrap változás jelenség. Az idő fogalom a változás fogalom szinonimája. Az éter fogalom használata realitás, természetesen a megújult jelentés tartalommal. Az egyszeres lét miatt nem léteznek mindent elnyelő fekete lyukak. Amit a megfigyelők annak mondanak a galaxisok közepén nem más, mint a galaxisok két oldalán működő éter folyamat tartalom kölcsönható egyesülése az atomrobbantás kísérletek során itt a Földön is megfigyelt maghasadás kísérő jelenségével megegyezően, de nyilvánvaló módon nagyságrendekkel több energia felszabadulással. Ezért is tapasztalható az az egyidejűleg kivehető kétféle jelenség ugyanazon az oldalon. Az egyik az objektumok plazma maradványai elnyelése, míg a másik egy magasabb helyzetben lévő részecske keletkezés gömbhéj szféra, amely éppen a galaxis túloldaláról átáramló ionizált plazma maradványával lép kölcsönhatásba az ezen oldali folyamat tartalommal.

A modern elméleti fizika téves megközelítő választ adott Max Planck eredeti kvantum elgondolására. Ezért is szorult Planck háttérbe. Életét a teljes megoldás hiányában végig kísérte a kétség, kényszeredetten hajolt meg a konstruktív "eredmények" előtt. Ezért is maradtak megoldatlanok az alapkérdések a mai időkig. Történelmi tapasztalatunk, hogy sok időnek kell eltelnie a tévedések beismeréséhez. A megoldás ismeretében mondhatom, most erről van szó.

Gondolatok, amelyek igazolták megértés törekvésem helyes irányát



Fritjof Capra

Idézet Fritjof Capra: A fizika taója című könyvéből

„Kölcsönös egymásba fonódás

A modern fizika nyomán kialakuló világkép eddigi bemutatása során újra és újra kiemeltük, hogy az anyag "végső építőelemeiről" alkotott elképzelés tarthatatlanná vált. A múltban rendkívül sikeresnek bizonyult az az elképzelés, miszerint a fizikai világot meg lehet magyarázni néhány atom, az atomok szerkezetét pedig az atommag és az azt körülvevő elektronfelhő segítségével. Végül a fizikusok az atommagot is két "építő elemre" bontották: protonra és neutronra; az atomot az atommagot és a hadronokat pedig "elemi részeknek" tekintették. Azonban ezen felosztások egyike sem felelt meg a várakozásoknak. Újra és újra kiderült, hogy az eleminek hitt részecskék is összetettek, és a fizikusok mindig abban bíztak, hogy a részecskék következő nemzedékeiről végre már valóban bebizonyosodik, hogy az anyag végső alkotóelemei.

Ezzel szemben az atom- és szubatombfizika elméletei egyre valószínűtlenebbé tették az ilyen elemi részecskék létezéséről szóló elképzeléseket. A kutatások abba az irányba mutatnak, hogy az anyag összefüggésrendszer, hogy a mozgási energia tömeggé alakítható, és hogy a részecskék sokkal inkább folyamatok, semmint objektumok. Ezek az eredmények egyértelműen jelzik, hogy el kell felejtenünk az alapvető építőelemeket hirdető mechanisztikus képet. Azonban sok fizikus továbbra sem hajlandó ezt elfogadni. Nagyon mélyen gyökerezik a nyugati gondolkodásmódban az az ősrégi szemlélet, miszerint az összetett

rendszereket az elemeire kell bontani egészen addig, míg el nem érjük a végső alkotóelemeket.

Azonban a részecskefizikában létezik egy radikálisan eltérő gondolkodásmód is, amely abból indul ki, hogy a természet nem vezethető vissza alapvető entitásokra: például részecskékre és mezőkre. A természetet sokkal inkább összefüggéseiből kell megérteni, hiszen minden összetevője az összes többi összetevővel és önmagával is összefüggésben áll. Ez a gondolat az S-mátrix elmélet keretében merült fel, és "bootstrap"-hipotézisként ismert. A gondolat atyja és legfőbb szószólója Geoffrey Chew, aki egyrészt ebből az elképzelésből kidolgozta a természet általános "bootstrap"-filozófiáját, másrészt több fizikussal együttműködve e szellemben megfogalmazta a részecskék specifikus modelljét az S-mátrix elméletkeretében. Chew több cikkben is bemutatta a "bootstrap"-hipotézist, amelyről a következőkben olvashatunk.

A "bootstrap"-filozófia jelenti a modern fizikában a mechanisztikus világnézet végső tagadását. Newton világegyeteme bizonyos alapvető tulajdonságokkal rendelkező elemekből épült fel, amelyeket Isten alkotott, ezért tovább nem elemezhetőek. Ez az elképzelés így vagy úgy, de magától értetődően jelen volt minden természettudományos elméletben egészen a "bootstrap"-hipotézis megjelenéséig. Az új világnézet szerint a világ kölcsönösen összefüggő események szövedéke, nem pedig tovább már nem elemezhető elemek halmaza. A világegyetem egyik részére sem mondhatjuk, hogy az volna az alapvető. Minden egyes rész az összes többi tulajdonságából következik, és a kölcsönösen egymásba fonódó részek teljes összefüggése határozza meg az egész szövedék szerkezetét. A bootstrap-filozófiában csúcsosodik ki a kvantumelméletből következő természetszemlélet, amelynek az a felismerés áll a középpontjában, hogy a világ minden része kölcsönös összefüggésben áll az összes többi résszel. E szemlélet dinamikus jellege a relativitás elméletből következik, megfogalmazása pedig az S-mátrix elmélet szerint végbemenő kölcsönhatások valószínűség értékei segítségével vált lehetségessé. Ugyanakkor ez a természetszemlélet nagyon közel került a keleti világnézethez, és a két világlátás teljes harmóniában megfér egymás mellett, akár általános filozófiáról, akár az anyagról alkotott képről legyen szó.

A bootstrap-hipotézis nemcsak tagadja az anyag alapvető összetevőinek létezését, hanem nem hajlandó elfogadni semmiféle fundamentális entitást sem, legyen az törvény, egyenlet, vagy elv. Ezzel felszámol még egy eszmét, amely az évszázadokon át a természettudomány lényeges része volt. A természet fundamentális törvényeiről alkotott elképzelés onnan ered, hogy az ember hitt egy isteni törvényadóban. Ez a hit rendkívül mélyen gyökerezik zsidó-keresztény hagyományunkban. Aquinói Tamás így beszél róla:

"Létezik egy bizonyos isteni törvény, mégpedig az Értelme, amely Isten szellemében székel és az egész világegyetemet kormányozza."

A természet örök, isteni törvényének gondolata alapján határozta meg a nyugati filozófiát és tudományt. Descartes olyan törvényekről írt, "amelyeket Isten adott a természetnek", Newton pedig szilárdan hitte, hogy a tudományos kutatás legfőbb célja, hogy bizonyosságot szerezzünk a "természetben megnyilatkozó isteni törvényről." A Newton után következő három évszázadban a természettudósok legfőbb feladatuknak tekintették a természet végső, fundamentális törvényeinek felfedezését.

A modern fizikában azonban egészen más szemléletmód fejlődött ki. A fizikusok idővel rájöttek, hogy a természeti jelenségekről alkotott összes elméletük, beleértve az általuk megfogalmazott "törvényeket" is, csupán az emberi elme termékei, nem egyebek, mint a valóságról készített fogalmi térképünk elemei, amelyek azonban a valóságról magáról keveset mondanak. Ez a fogalmi séma szükségszerűen korlátozott érvényű és közelítő jellegű ugyanúgy, mint azok a tudományos elméletek és "természeti törvények", amelyeket e séma tartalmaz. Minden természeti jelenség végső soron összefügg az összes többivel, ezért mindet meg kell ismernünk, hogy bármelyiküket is megmagyarázhassuk. Ez természetesen lehetetlen. A tudományt az a felfedezés tette igazán sikeressé, hogy a közelítésekkel is nagyon jól lehet boldogulni. Ha megelégszünk a természet közelítő "megértésével" nagyon jól leírhatunk kiválasztott jelenség csoportokat úgy, hogy más jelenségeket figyelmen kívül hagyunk, mint kevésbé lényegeseket. Ezzel a közelítő módszerrel sok jelenséget értelmezhetünk néhány másik jelenség segítségével, következésképpen közelítőleg megérthetjük a természet különböző vonatkozásait anélkül, hogy egyszerre kellene mindent megértenünk. Ebben áll a tudományos módszer. Minden tudományos elmélet és modell csupán közelítő jelleggel adja vissza a dolgok valós természetét, és a közelítésből adódó hibák általában olyan kicsik, hogy ennek a megközelítésnek van értelme. A részecskefizikában többnyire elhanyagolják a részecskék között ható gravitációs erőket, mert sok nagyságrenddel gyengébbek, mint a többi kölcsönhatásban megnyilvánuló erő. Noha az ebből adódó hiba rendkívül kicsi, a jövőben a részecskéket leíró pontosabb elméleteknek természetesen erről a gravitációs kölcsönhatásról is számot kell adniuk.

A fizikusok részleges és közelítő elméletek egész sorát alkotják meg, amelyek közül az újak mindig pontosabbak, mint a régiek, de egyikük sem képes a természeti jelenségek teljes és végső leírását adni. Az elméletekhez hasonlóan a bennük feltárt "természeti törvények" is változóak: állandóan még pontosabb törvényekkel helyettesítik őket, ahogy az elméletek is mind pontosabbá válnak. Egy elméletnek nem teljes voltát jelzik a tetszőleges paraméterek, vagy

"alapvető állandók", vagyis az olyan mennyiségek, amelyek számszerű értékeit az elmélet nem tudja megmagyarázni, és ezért kísérleti meghatározásuk után úgy kell beilleszteni őket az elméletbe. A kvantumelmélet nem tudja megmagyarázni, miért éppen azt a bizonyos értéket használják az elektron tömegére, a térelmélet sem képes magyarázatot adni az elektron töltésének nagyságára, és végül a relativitáselmélet sem tud számot adni a fény sebességéről. A klasszikus nézetek szerint ezek a természet alapvető állandói, és ezért nem igényelnek további magyarázatot. Manapság az alapvető állandók átmeneti szerepet kapnak csupán, és azért van rájuk szükség, hogy át lehessen hidalni a legújabb elméletek korlátait. A bootstrap-filozófia szerint a jövő elméleteknek sorra meg kell őket magyarázniuk, annak ütemében, ahogy növekszik az új elméletek pontossága és hatóköre. Tehát folyton közelednünk kell a végső célhoz, amelyet azonban talán sohasem fogunk elérni. Hiszen ez a végső cél nem más, mint egy olyan elmélet, amely nem tartalmaz egyetlen értelmezhetetlen alapvető állandót sem, és amelyben az elmélet minden törvényének a részek mindent átfogó kölcsönös harmóniájának követelményéből kell adódnia.

Magától értetődő, hogy a természet teljes bootstrap szemléletmódja – amelyben a világegyetemben létező összes jelenséget egyedülálló módon meghatározza a részek kölcsönös harmóniája – sok rokonságot mutat a keleti világnézettel. Egy részekre nem bontható világegyetemnek, amelyben minden dolog és esemény kölcsönös összefüggésben áll egymással, nem igazán volna értelme ha az egyes részek nincsenek harmóniában az összes többivel. A részek kölcsönös összefüggésének követelménye képezi a bootstrap-hipotézis alapját. De a keleti miszticizmusban is igen hangsúlyozott szerepet kap a jelenségek egységének és kölcsönös összefüggésének gondolata, így bizonyos szempontból ugyanannak a gondolatnak két eltérő megfogalmazásával van dolgunk. Ez a szoros kapcsolat legvilágosabban a taoizmusban fejeződik ki.”

Eddig az idézet Fritjof Capra könyvéből.

Értékesnek tartom Fritjof Capra könyvét, mert egységes szemlélettel foglalja össze a nyugati és a keleti gondolkodók eddigi törekvését a lét megértése területén attól függetlenül, hogy eltérő fogalomrendszert használtak és használnak. Mert a végső megoldás sejtés remélt eredménye ugyanazon bootstrap-filozófia keretében van célként megjelölve úgy a nyugati, mint a keleti kultúrákban.

A nyugati tudomány nincs fölényben a keleti gondolkozókkal szemben csak azért, mert valami elementáris erővel halmozza a fogalmakat anélkül, hogy

bármiben is az alapkérdések megoldása felé haladna, különösen olyan körülmények között, hogy tulajdonképpen minden szükséges ismeret a birtokunkban van. A nyugati tudósok egyszerűen figyelmen kívül hagyják Einstein alábbi megjegyzését, amelyet ismételnem sem haszontalan. Így ír a *Hogyan látom a világot* című könyvében az V. Tudomány fejezet *Mi a relativitáselmélet* című részben:

"A fizikában különféle elméleteket különböztethetünk meg. Közülük a legtöbb konstruktívelemet. Ezek arra törekszenek, hogy egy relatíve egyszerűen megalapozott formalizmusból összetettebb jelenségek képét alkossák meg."

Az általam feltárt összefüggések alapján jelentem ki, hogy a mai nyugati tudomány által oly annyira favorizált ősrobbanás elmélet éppen ilyen kategóriába tartozó elmélet. A legmagasabb és a legmélyebb részletekig terjedő tartalmát átható objektum szemlélet antagonisztikus ellentétben van az áhított bootstrap-filozófiától. Elegendő közbevetnünk az ősrobbanás elmélet hívének azt a kérdést, hogy ha ragaszkodnak ahhoz, hogy 13 milliárd évvel ezelőtt történt az ősrobbanás, akkor mi a magyarázat arra, hogy egyidejűleg 10 milliárd fényév messzeségbe látunk el minden irányban és akkor a tudatunkban igazoltnak gondolt halmaz átmérője 20 milliárd fényév? Ami ugye lehetetlen, hiszen Einstein állítása szerint az univerzum rendszerben fizikai hatás nem terjedhet nagyobb relatív sebességgel, mint a fénysebesség. Akkor pedig hogyan kerültek ilyen nagy relatív távolságra egymástól a halmaz átellenes oldalán tartózkodó objektumok?

Fritjof Capra könyve az elméleti fizika hiányosságai, meg nem oldott kérdései sorba vételével bátorítást adott nekem a megkezdett munkám folytatásához. Mindaz, ami részletkérdés foglalkoztatott a felsorolt hiányosságok között maradéktalanul szerepelt, s amiben úgy éreztem, hogy éppen azon elvek szerint közelítek az általános tapasztalatok felől a lokális jelenségek megértése felé, mint amelyet Einstein így fogalmaz meg a *Hogyan látom a világot* című könyve Max Planck 60. születésnapján ünnepségén elmondott beszédében:

"A fizikus legfőbb célja tehát azoknak az általános elemi törvényeknek a kutatása, amelyekből – tiszta dedukció útján – a világképet megalkothatjuk. Ezekhez az elemi törvényekhez azonban nem logikus út, hanem csakis a tapasztalati beleélésen alapuló intuíció vezet."

Mindezen bátorítás és magamévá tett elv szerint kerestem és jutottam el ahhoz a megoldáshoz, amely valamennyi részletében eleget tesz a bootstrap-hipotézis követelményének. Csak a mindent összefűző kapcsolatot kellett megkeresnem, amelyet sikerült is megtalálnom, mert hogy nem is volt rejtve előttünk a fizikai tapasztalt létezésben. Nyilvánvaló megállapításokat tehetünk arra vonatkozóan,

hogy a természet létezés alapja önmaga egyszeres térfogat létformája, amely az ugyancsak tapasztalt mozgásjellemzők Newton mozgástörvényei által meghatározott rend szerinti kölcsönhatások aszimmetrikus moduláló okozataként egy térfogatában kiterjeszkedő abszolút rendszer-folyamatot alkotnak pontosan a bootstrap-hipotézis elvárásait kielégítő összefüggésben. A rendszerben megjelenő lokális kiterjesztés entitások nem mások, mint a neutrínók. Éppen azért megfoghatatlanok, "mindenen áthatolók", mert a lét rendszeroldalba kerülésük idején még nincsenek műszereinkkel kimutatható kölcsönható ütközésben határoló környezetük kölcsönható ütközések sorából álló S-mátrix mezejével. A tudomány egyetlen elvi alaphoz ragaszkodik foggal-körömmel: semmiből nem lesz anyag. Inkább tartja magát az Isten által teremtetten elképzeléshez (mintha annak nem lenne hasonló eredet megoldás problémája) annak ellenére, hogy alapismeret szinten tudatában van a tapasztalt lét egyszeres abszolút rendszer dinamikai tulajdonságaival, a geometriai- és mozgásvektor aszimmetria okozatával, a folyamatos kiterjeszkedéssel, az elektromágneses sugárzás mindent kitöltő természetével, a műszerekkel kibővülő látóterünkben kérdésessé váló, Einstein objektumok közötti maximalizált relatív távolodási sebesség korlátozás miatt egyre csökkenő értékben figyelembe veendő Hubble-állandó ellentmondásával, tudatunknak a tényleges folyamatból objektum képeket előállító alkalmazkodó képességével, és sorolhatnám.

Világossá vált, hogy a lét folyamat rendszerben nincs egyetlen úgynevezett fizikai állandó sem. Természetesen ez nem zárja ki azt, hogy a tudósok és technológusok használjanak ilyen megközelítő adatokat konstruktív jellegű feladataik megoldásához.

Az alapszintű oktatásról

A Magyar Tudományos Akadémián a természettudományok iskolai oktatásáról rendeztek előadássorozatot. A tudósító kiemeli az Akadémia elnöke bevezetőjében elhangzottakat, amivel egyetérték:

„Több változásra is reagálni kell a természettudományok oktatásának, hiszen új ismeretek jelennek meg napról napra, egyre több tudományág alkot kapcsolatot, valamint új tudományok is születnek. Azonban úgy látja, hogy jelenleg a biztos alapok átadását sem végzi el az oktatási rendszer, elmaradt a tanárképzés reformja, valamint az új ismeretek szerint az alkalmazott oktatási módszerek átalakítása is, így most nincs olyan tanári társadalom, akik a kor követelményei szerint oktathatnák a gyerekeket.”

Az előadót L.M. matematikus váltotta, aki a matematika tanításának példáján keresztül mutatta be, hogy milyen változások szükségesek a természettudományok, sőt, akár más tantárgyak esetében is.

A legsúlyosabbak között azt találták kollégáival, hogy nincs átmenet az iskolai szintek között, középiskolában azt kell tanítsák a tanárok, ami nem fért bele az általános iskolában, az egyetem első évében meg azt, amit a középiskolában nem tudtak elsajátítani a diákok - tehát nem a tanultak elmélyítése történik. Úgy vélte, hogy emiatt "szóba sem jöhet" az óraszámcsökkentés, de szükséges a képzés megreformálása.

L.M. akadémikus úgy vélte, hogy a hirtelen, kapkodó intézkedések, melyekkel a bajokat orvosolni akarták, csak ronthat a helyzeten. Megoldási javaslata a központosítás visszabontásaként értelmezhető, valamint számos olyan megoldást - mint a pedagógiai szakszolgálat - visszaállítana, természetesen nem lemondva a pedagógiai módszertani reformokról.

Szerinte rendkívüli fejlődést lehet elérni - egyben más tárgyaknak is jó alapot adhat -, ha minden nap 1-1 óra matematikát tanulnának a diákok legalább alsó tagozatban.

Eddig a tudósításból kiemelt mondatok. A magam részéről éppenséggel nem csatlakozok a hozzászólást követő „zúgó tapshoz”. L.M. akadémikus úr az eddigi rossz gyakorlat irányt betonozná be még nagyobb elszántsággal. Minden nap 1 matematika óra! Na ne! A zúgó tapsból ítélve más szakágak akadémikusai is hasonló módon gondolkoznak, természetesen a saját szakáguk fontosságát sem gondolva kevésbé nélkülözhetőnek.

Mi a hibája, mi a tévedése ennek a „még többet” megközelítésnek?

A matematika egy meglehetősen alapszinten meghúzható határon túl már csak egy önmaga szépségébe beleszerelmesedett alkalmazott segédtudomány. Tehát nem alaptudomány. Mégis kizárólagos helyet foglal el az elméleti fizika élén. Megdöbbentő dolgot állítok: A fizikusok abszolút viszonyítás rendszerként értelmezik, használják a matematika kifejezés rendszerét az abban lévő pontatlanságok ellenére. A valós természetes abszolút rendszer értelmezés helyett. Ez hatalmas hiba forrás! Eltekintés a matematikai rendszerben jelen lévő irracionális adathalmaz hatásától. Ami hatványozottan korlátozza a tényleges lokális halmaz változások not-isiform jelentősége felismerését.

Vizsgálva, kutatva, keresve a létezés prior magyarázat megértését gátló hiba forrását jutottam el ezen megállapítás megtételéhez. Gondolkodó ember vagyok. Az én nézőpontomból állítom fel a stratégiai célt az oktatási rendszer módszertana kidolgozásához. Cél a létező világ megértése, az ebből fakadó lehetőségek minél szélesebb körű kiaknázása. A hasznos felismerések, alkalmazások dokumentálása, archiválása a kollektív emlékezet tárházában.

Az erre szolgáló eszköz semmi esetre sem a gyerekek agya, miként azt a különböző szakágak akadémikusai – kizárólag a saját szakáguk tudományára gondolva – elképzelnék. Érdekes a tudós akadémikusok meg (nem) szólalása, amikor az övékétől más szakág mindennapi témáiról kellene nyilatkozniuk.

Nekik szabad nem ismerni ama másik szakterületet? De zúgó taps közepette kiállnak a minden szakág tudományát ömlesztő lexikon agyúakat képző oktatási rendszer tovább éltetése mellett.

Bárki mondjon bármit rólam, letettem az asztalra létezésünk megoldását. Ami szükségessé teszi az alapszintű oktatás intézmény rendszer átfogó átgondolását. Abból a tudás káoszból merítettem a megoldást, amelyet a megismerésre törekvés kollektív ismeret halmozott fel az évszázadok során minden tévútjával egyetemben. Mindössze ennyi a lényeg:

A tudatunkkal felfogott, mozgásban lévő egyetlen létezés halmazunk topológiai tulajdonságait kellett feltárnom és vizsgálnom az összes rendelkezésünkre álló elvi igazság birtokában. Kiderült elméleti tudásunk néhány gyakorlat alkalmazás tévesztése, amelyek mértéküknél fogva kicsik, de a megértést korlátozó hatásukban végzetesen nagyobbak:

1./ A relativitást minden időpillanatban a mindenkori teljesség halmazából kell levezetni, értelmezni, alkalmazni.

2./ A tapasztalt mozgás jelentősége az 1. pontban rögzített prioritás értelmében lokális abszolút véges értékekkel realizálja a halmaz belső érték adatokat. Ezáltal megvalósul a halmaz külső határ lokális helyzetek kijelölése is. A rendszernek nincs tudata. Ez a tény emeli prior szintre a dolgozatomban lefektetett igaz paradoxon jelentőségét.

3./ Egyszeres véges számú tagból, bármi alapentitásból álló létezés halmazunk külső határán (az abszolút rendszer belső lokális véges határai helyzeteiben) kiterjeszthető további halmaz entitás tagokkal.

4./ Az adott idő pillanatban (változás állapotban) a létezés rendszeroldal matematikai adekvát értéke = 1. A rendszerben lévő bármely entitás valóság értéke ugyancsak = 1. Ennyi az értékük még a lokális kijelöléssel rendszerbe kerülő kiterjesztés entitásoknak is, amelyek a lokális kölcsönhatáskor aktualizálódnak az érzékelés, a tudatlan rendszer számára. Hiszen – Newton állapot változás törvénye értelmében – bármi állapot adat kölcsönhatás nélkül nem írható felül.

5./ A lokális kiterjesztés entitások térfogat méret eltérései – túl az alapjában eltérő mozgás vektor szakasz érték adatokon – trigonometriai objektív különbségek miatt sem lennének képes fenntartani egy, a tapasztalt összetett szerkezet nélküli halmaz (létezés) rendszert.

Nyilvánvalónak gondolom, hogy az alapfokú oktatás kezdeti szakaszában a környezet ismeret tárgyak a meghatározóak:

Lokális földrajz, növény és állatvilág, társadalom (közösségi életformák, a pénz szerepe, számtani alpműveletek, közlekedési eszközök és szabályok) művészetek (írásbeliség, olvasás, írás alapos gyakoroltatása, könyvtár, film, színház, múzeumok, internet, hasznos tévé, rádió programok, zeneirodalom, különböző szakkörök kialakulása igény szerint, mint ének, hangszer,

modellezés, más autonóm ötlet...) mozgásigény kielégítése a helyi lehetőségek szerint. Nézetem szerint mindezt az első két tanévben a délelőtti rendelkezésre álló időben előre tervezett program alapján szabad idő beosztásban, de tanórák nélkül lehetne megcsinálni kiscsoportos foglalkoztatásban. Minden gyerek szabadon választhatná meg érdeklődése csoportját azzal a megkötéssel, hogy az adott programot közben nem hagyhatja ott. Az utóbbi hónapokban olvastam hasonló finn gyakorlatról.

Nem kell bevezetni egy nulladik osztályt a sok megtanulandó anyagra hivatkozva! El kell vetni ezt az ötletet. A gyerek agya alkalmatlan az ismeretlen fogalmak megjegyzéséhez azok jelentés tartalma ismerete hiányában. Erről is megfelelnek a tankönyvírók. A 3. és 4. osztályban lehet nyitni a speciális ismeret területek irányába azok felvillantásával. Mint irodalom, csillagászat, űrhajózás, energia hordozók, különféle erőművek és elosztó hálózatok, biztonsági részletek, gépek működése, mezőgazdaság, élelmiszer, országok, népek, idegen nyelv oktatás, hegyvidékek, tengerek, melyik merre van a földgömbön, mik a sajátosságaik, milyen kulturális emlékek vannak ott. De nem úgy, ami álmomból is felriaszt, ha arról álmodok, az a Földrajz tankönyv húsz évvel korábban, amely egyetlen tanórán intézte el a Föld leírását az ősrobbanás 13,4 milliárd évvel ezelőtt történt eseménye említésétől máig egyetlen hegységképződéssel a Jura korban, kontinensek vándorlásával a mai állapotig tokkal, vonóval. A gyerek most hallott életében először ezekről a bemagolandó fogalmakról. Nem szükséges részleteznem e tankönyvírás értelmetlenségét. Könyvtáraink tele vannak jobbnál jobb ismeretterjesztő könyvvel, amelyeket bárki tanár szabadon használhat, vihet be az óráira, adhatja a gyerekek kezébe megmutatva a bennük lévő, tananyaggal összefüggő érdekességet. Legyünk őszinték: Tanáraink, tanítóink többsége(!) nem él a lehetőséggel. Lehet bármilyen badarság gyűjtemény a kötelező törzsanyag, egy szaktanárnak (ha affinitása volna hozzá) módja volna önmagában kialakítani az éves tanterv tematikus ütemezését a saját belátása szerint.

Az oktatási rendszerben elterjedt a 12 osztályos iskola. Ennek keretében az 5-8. osztályokban térhetünk rá a komolyabb dolgokra, ami előkészíti a gyerekeket a már ténylegesen specializált felsőfokú képzés területekre. Felosztom két részre ezt a négy tanévet is a következő indoklással: Az 5-6. osztályban általános oktatás keretében lenne egy összevont természettudomány, matematika, idegen nyelv, irodalom, történelem, internet és média, testnevelés. A két év alatt eldől, megismerhető a gyerekek adottsága, érdeklődése, alkalmassága a folytatáshoz. A 7-8. osztályokban felállítandó csoportok létrehozásához. Az 5-6. osztályban eldől, ki alkalmatlan matematikus pályára. Kár erőltetni a matematikát, geometriát nem értő, térlátás képesség nélküli gyerek szenvedését. Ki alkalmas kémikusnak, fizikusnak, biológusnak, kiben mi lakozik. A gyerekek sok-sok érdekességet tudhatnak meg az általános természettudományokból. Csak jó hatással lesz rájuk, ha hol erről, hol arról hallanak, beszélgetnek róluk,

kísérleteket végeznek, ha van lehetőség, felsőfokú intézeteket látogathatnak. A tapasztalásnál nincs hatékonyabb tanulási módszer.

A 7-8. (valamint a 9-12.) osztályok lehetőségét a létszám alapján a következő módon látom szervezhetőnek. Az évfolyamonként létező párhuzamos osztályok helyett szakosítanám azokat és osztanám szét a tanulókat közöttük. Az egyik osztály természettudományi, egy másik pedig társadalomtudományi irányultságú lenne. Ha van mód, hely, létszám, elhatározás, szervezhető lenne akár matematika-informatika, továbbá művészeti szak és így tovább. Ezáltal megszüntethető lenne az a mai rossz gyakorlat, hogy minden gyerekre ugyanazt a kutyvaszt ömlesztik, akár akarja, akár nem, akár van affinitása hozzá, akár nincs. Ami miatt frusztrált ma tanár és diák egyaránt. Ha így lehetne, megoldódna L.M. matematikus és kollégái vágya, hogy a felsőfokú oktatásban csak a középfokon megtanult tudásanyag elmélyítése történjék, ne kelljen ugyanazt újból megtanítani a hallgatókkal az első évfolyamokon.

Szeged, 2016. október

THE COSMOS ITSELF THE AETHER

***THE REAL COSMOLOGY
ON BASE OUR KNOWLEDGE
OF PHYSICS***

By



VÖRÖS IMRE FLÓRIÁN

(Name use for English: Emery F. Red)

THE COSMOS ITSELF THE AETHER

Expose to the mistakes of theoretic physics, in that
criticism for Big Bang theory and others

(Research age 1982-2016 years)

***Info: This Dissertation it is not a full and checked translation of the
Hungarian paper yet.***

Total Quantum Cosmology By The Existing Aether

Criticism to theory of the primeval explosion. Critical paper for the present theoretical physics and cosmology. Aether exists as extending contents process by an interacting double quantum S-matrix field bootstrap system. This existence is only extending gigant quantum explicitly in all time-moment according to present valid quantum-physics. The first S-matrix field is its contacts of local interactions and the second S-matrix field is its positions set of local volume quanta of the extension. Actually, the local quanta of the extension those are the (! with a new sense of the concept !) neutrinos! Those are as inconceivable. Because those are not interaction yet with anything at the same time moments in the system side of existence . (Details in the paper.) As those are local absolut quantum-volumes by all state quality as those are the added local positions, motion-vector-set absolut values, homogeneous pouring out without whatever structure inside. First we are able not to seize those because those are no in interaction with anything. In second step of local changes those do step into interaction with the electromagnetic S-matrix field as parts of it. Therefore I had written this dissertation with my new recognitions, which solve it was Max Planck's dream.

Respect for the thinking man

Preface

Man first thought that God created the Earth and skies. In the second century AD, Claudius Ptolemy summarised the prevailing views at the time about the geocentric, i.e. Earth-centred world in his work *Almagest*. These ideas have defined thinking for another 1,500 years to come. At that time, at around 1,500 AD, Nicolaus Copernicus reformed thinking and laid the foundations of the heliocentric or Sun-centred model of the universe, in which Earth lost its central role. With the invention of the telescope, our horizons became wider. We have identified distant stars similar to our Sun.

The 20th century brought another revolution in our views of the world. I would call the beginnings of this a new renaissance, when Edwin Hubble proved in 1924 that there exist galaxies outside of our own Milky Way. Later, in 1929, he also discovered the redshift of the colour spectrum of distant galaxies in

proportion to their distance from Earth. He identified the extension process of the Cosmos. Eighty years had to pass until today for us to prove that the Cosmos is still extending at a linearly increasing speed.

Eighty years ago, scientists came to the obvious conclusion that the matter that galaxies are made of probably used to be concentrated in a central object as a result of infinite gravity. This central object then exploded for some reason, and its matter is still perceptibly extending in space. This big bang theory and the exploration of the interactions within the extending matter today dominate the science of theoretical physics. Numerous scientists received a Nobel-prize for explaining single details. However, these details brought us no closer to understanding and solving the underlying questions. Quite the opposite. For the scientists of our times, there is not a single answer to any of the substantial questions of existence, just like a hundred years ago.

How come?

Because the scientific community stubbornly insists on the principle that matter is never created out of nothing. For lack of a better explanation, they are left with the theory of divine creation, or alternatively, wandering through the labyrinthine vastness of the big bang theory. During my work, I have come to the alternative solution according to which we have a way and opportunity to rethink the concept of the universe that our mind has created by introducing a new basic principle. The gist of this is that the Cosmos, the set of our existence, is at any given moment in a beginning and boundary state of creation, and is therefore necessarily extending. This is why we witness the process of change, because for certain reasons, a state of supersymmetry may not develop in change.

During my analytical examination, I sought and found the fundamental reasons why it happens the way it does. For our scientists, this special state of existence that we consciously perceive seems impossible.

The basis of solving the questions of the Cosmos is the law of the principle of relativity as a main rule, which is inescapable even when applied to itself. In reference to what does it have a system side with a boundary? People usually declare that nothing should actually exist. A nothing system-side may only (not) exist, if everything outside of it is filled with a single existence system-side. In itself, a nothing without changing boundaries has no theoretical or practical reality.

Now briefly about the underlying reasons and their effect on the possibility of declaring a new basic principle. I achieved a breakthrough, when after a long and futile analysis of volume filling, I moved on to the examination of the

elements of movement also present in an existence system. Especially after I realised that I am carrying in all my local internal particles the total set of vector stream vector sections of local movement, which exists in the space that I fill in the complex system of movement of the single-filled Cosmos at any given time.

It is a fundamental error of observers to forget about this main rule. Their investigative attention is engaged by following the local relative movements between objects close to each other.

It was in that moment that I understood the significance of a fact laid down in Newton's first axiom in relation to drawing conclusions on extension. Its essence is that no physical change of state may occur by itself.

After that, I also examined the deepest circumstances of the local occurrence of interactions. Then came the identification of the second fundamental principle in relation to the system process content. We know that the perception of matter as a phenomenon exists in our minds and devices by a mutually interactive contact. We see and experience objects, we work with them, even though they are merely single spatial phenomena in the process that fills the universe. It is just as well, but what fills the relative system-side of the Cosmos that is filled by the same single quality, where created “matter” should not exist originally?

So the examination of how the existence system-side is filled came up.

As we know the nature of electromagnetic radiation that conveys to us the image of remote objects without losses, the phenomenon of the “photon” itself became suspicious. Why is the data content carried not scrambled? And what if there is “only” a simple, fast and all-pervasive copying process behind it all that follows the changes and rewrites the contents in each local site of the system?

Initially, it was obvious to me that “matter is not created of nothing”. Naturally, I looked for a solution to this problem. Obviously it can not be matter created by anyone. But what is the solution? There must be a solution.

Everything became simple when I became aware of the imperative law of nature regarding the solution of relative existence. In reference to what does the volume of the “nothing should exist” state exist and does it need a relative system-side solution? I had to realise that our scientists treat this objective set of criteria illogically as a taboo.

Obviously I also thought long and hard about it. What sort of a filling matter is one that is existence itself? Something that can only be one and the same thing. I found it particularly disturbing that scientists basically held the solution. It was in my childhood, about sixty years ago when I read about the characteristics of

volume filling in an absolute state. It does not have an internal structure like the nucleus of an atom. There does not exist any internal force in it. Neither adhesion, nor cohesion or gravity. It does not have a relative interaction with the external world.

Where can we encounter such an absolute-state volume filling in the content of the single existence? And anyhow, we should take into consideration that Newton's change-of-state law also applies to this absolute state phenomenon. It may not come into existence by itself. It may not choose its own local site of entry. It may not choose its own geometric form and the characteristics of its state of motion. What does, is the data of the already existing and interacting environment.

It was from taking these fundamental statements into consideration that I for example finally got to declaring that “The dominant process modulates the dominated process content excluded within it interactively, while it affects the structure of the dominant process in return. They modulate each other interactively.”

These are very important statements. It is because of these constraints that the process has the ability to reproduce "objects" locally. It is this that enables the reproduction of our life process. Interesting how far-reaching these examinations are, is not it?

It is a condition of the occurrence of an interactive collision that the colliding objects should not be able to fill the single volume of space together at the same time in absolute terms. How simple a condition. It is obvious that in regard of this constraint, the interacting local volumes that have the same filling (whatever it may be, even a “nothing” presence) act as incompressible fluids when colliding. The simple single volume-filling nature of objects is in itself the perfect solution for nature, which makes Newton's realisations immortal. Nature itself strives to achieve a state of rest, but it must observe the laws of the change of state. It is the prevalence of these laws that maintains the constant extendibility of the system, allowing for the changes in the system of motion. There is no bloating against the system within it. All the local data of the motion system are finite. It is due to these characteristics that we experience what we do. I know and I have made the experience that our scientists do not like dealing with system analysis. When I wrote only briefly about the gist of things, they did not like it. When I introduced my solution to the analysis of motion in detail, it was also reason enough for them to put my materials aside. They said that many details are already overdiscussed basic knowledge.

Finally I wish to say that all the contents of my book are my own intellectual product – for example the “true paradox” related to the possible situations of

local boundary and beginning states in the existence process system – with the exception of the cited quotations. I see online that somebody citing my website cosmology.hu as reference gave the name “bootstrap paradox” to the paradox that I formulated. I am afraid, the person is wrong, because I stated this paradox in relation to the possible situations of the local boundary and beginning states of the Aether process representing the one Cosmos. The gist of this as can be deducted from the former is that it is at the sub-level of the process that the highest motion vector section values can be found, and also the greatest degrees of asymmetry possible, which in the higher dimensions, such as in the proportion of our living space to the "Universe" result in a balanced, consolidated condition at a thermodynamic level. How easy it is to find a correlation to explain the origin of the huge energy released upon the operation of a nuclear bomb, is it not? Particle physics also research that range, the range of great energies.

I will write about all this in my dissertation.

***Criticism to theory of the primeval explosion
The Cosmos itself the Aether***

Base for me:



Max Planck

Einstein's hypothesis of light quanta (photons), based on Philipp Lenard's 1902 discovery of the photoelectric effect, was initially rejected by Planck. He was unwilling to discard completely Maxwell's theory of electrodynamics. Basically, he was convinced about existence the light-aether. His original premise direction was good, what is analyzed by present my work as a direct hit. For this reason I recommend that to the memory of Max Planck.

And:



Immanuel Kant

Quotation from his work Critique of Pure Reason:

"It appears to me that the examples of mathematics and natural philosophy, which, as we have seen, were brought into their present condition by a sudden revolution, are sufficiently remarkable to fix our attention on the Essentials circumstances of the change which has proved so advantageous to them, and to induce us to make the experiment of imitating them, so far as the analogy which, as rational sciences, they bear to metaphysics may permit. It has hitherto been assumed that our cognition must conform to the objects; but all attempts to ascertain anything about these objects a prior, by means of conceptions, and thus to extend the range of our knowledge, have been rendered abortive by this assumption. Let us then make the experiment whether we may not be more successful in metaphysics, if we assume that the objects must conform to our cognition. This appears, at all events, to accord better with the possibility of our gaining the end we have in view, that is to say, of arriving at the cognition of objects a prior, of determining something with respect to these objects, before they are given to us. We here propose to do just what Copernicus did in attempting to explain the celestial movements. When he found that he could make no progress by assuming that all the heavenly bodies revolved round the spectator, he reversed the process, and tried the experiment of assuming that the spectator revolved, while the stars remained at rest. We may make the same experiment with regard to the intuition of objects. If the intuition must conform to the nature of the objects, I do not see how we can know anything of them a prior. If, on the other hand, the object conforms to the nature of our faculty of intuition, I can then easily conceive the possibility of such an a prior knowledge. Now as I cannot rest in the mere intuitions, but - if they are to become cognitions - must refer them, as representations, to something, as object, and must determine the latter by means of the former, here again there are two courses open to me. Either, first, I may assume that the conceptions, by which I effect this determination, conform to the object - and in this case I am reduced to the same perplexity as before; or secondly, I may assume that the objects, or, which is the same thing, that experience, in which alone as given objects they are cognized, conform to my conceptions - and then I am at no loss how to

proceed. For experience itself is a mode of cognition which requires understanding. Before objects, are given to me, that is, a prior, I must presuppose in myself laws of the understanding which are expressed in conceptions a prior. To these conceptions, then, all the objects of experience must necessarily conform. Now there are objects which reason thinks, and that necessarily, but which cannot be given in experience, or, at least, cannot be given so as reason thinks them. The attempt to think these objects will hereafter furnish an excellent test of the new method of thought which we have adopted, and which is based on the principle that we only cognize in things as prior that which we ourselves place in them."

End the quotation.

Understanding to the prior cause and effect

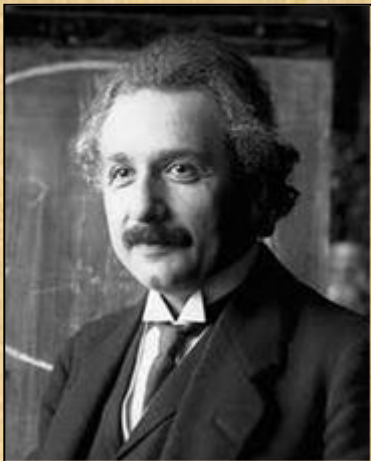
Above quoted Immanuel Kant's thought it is exceptional, complete, perfect for understanding to the essence of our existence. That is an absolute way for a researcher. Is the researcher able to thinking thus, to find the order of importance to the concepts? Is it available this absolute perfection for a researcher? But there is a man-made bounds before the researcher in present age: "Matter will be not from nothing!" Well, we are able to perceive the cosmos by interaction the electromagnetic radiation, objects of existence. Are we understand not this process why? I am not a professional researcher that make me special possibility restrict. If we want to understand the reality so we have to examine our fundamentals. We have to allow any way for revision to the rejected, or present concepts and fundamentals. Why, we did not found the solution so far, why? We are able every in the applied science with in adequate harmony with the physics process of cosmos. Had we did put the puzzle elements of our knowledge wrongly? I thought possible of it.

Essentially, I do shoot down the point as a vicious crime-commendatory, when I write the final result of mine research here. I do a justification for fundamental light-aether (full spectrum of electromagnetic radiation) idea of Max Planck, and what is connected with cogitation in his life. Our existence is only system with local finite motion-values. Consequently, this system is an set to the absolute border-states. Well, where is extendable one set in that case, when that is different the all set-component-parts motion-vector-stock? The set our existence is extending in local positions, where not happen local coincidence interaction in the only system. We know that is continuous the electromagnetic radiation field. What does complete contents the field? The solution: the neutrinos!

The cosmos, our existence set it is in the all local not interaction intermediate-spaces in extending, local beginning states. In these moments these local only filling out anythings those are indifferents yet for the cosmos too. That is no interaction with anything for in every direction. The filling out to the neutrinos one and the same in the local collision as it is the colliding neighbor set-limbs. The neutrino state its part to the only existence-system-side. Set of our existence is in base-set-state in the every moment of time. In border- and beginning local events set-state. Set of our existence - as a relative system side – it is 3 dimensions set, which it's made by our consciousness as an abstract perception. A biophysics summing-up process. Inside it the 4. dimension those are the extension local positions by the neutrinos. The experienced matter-field occurrence it is changing matrix-system of the local collision interactions. Inside – as closed out objects – the S-matrix of particles. Indeed, the scientists are misled because of we perceive only the difference of energy-levels, but they do not know the full energy of the (termo)dynamics system.

Therefore it has happened primeval explosion (Big Bang) not, and not needed a creating god. I've think that our scientists don't want to understand the simple aether reality. They have a fear to come into conflict with own mistakes. There is develop possibility for the present theoretic physics on base mine this theoretic bootstrap presentation.

And:



Albert Einstein

The scholar, who everybody considers one which cannot be concerned. He was mistaken also although, would have known not the answer to the fundamental questions concerning the existence otherwise. I quote many times from him, because some thoughts of his are notable really. But it turns out that a deceptive appearance phenomenon got us thinking on him. Concerned himself submitted the energy quantum was his prisoner effect recognition for apotheosis. The quantum physics would the road of the mistake, dared just so no onto a fundamental question, the smallest natural substance paid attention to the solution of an entity solution with a discovery character, the one that was hard for Max Planck. It proves Max Planck human keeping that he remained in the background in his whole life because of the

unresolved. The flatterers' army put Albert Einstein on a pedestal slightly exaggeratedly opposite this. The soul did not give for him that he should clear up his situation. Let us understand anything by this statement. Somebody else the relativity laid the foundations of theories before it, than Hendrik Antoon Lorencz. The photoelectric effect phenomenon Philipp Lenard recognised it though. The scientists did reject further research the characteristics of the ether under Einstein's influence. They did it badly. Because anybody could have realised the solution that myself found out in the course of my own research later, what I write down all detailedly in this paper of mine. It turned out with this in a tight context that the largest velocity is not the speed of light in the cosmos. The relativity principle in the motion system of the completeness existing in all time moments maybe and we can examine it. All local extension volume-quantum have own motion-vectorstream data contents at the moment of getting into the system. We are able to catch it with our nervous system network. With big regard to Isaac Newton's law of severe change of state naturally. Because this basic rule refer to the single existence system side its all existent formation. Must be made yet mine well-founded criticism to reason for $E=mc^2$. I'm sorry but the situation this.



Isaac Newton

Theory of the correlation system

The diversity and variegation of the pictures about the surrounding Universe shot in a more and more expanded spectrum of electromagnetic radiation by Hubble space telescope and other telescopes launched into space replacing it, enchants astronomers and the fans fond of the sights of the sky. Human mind cannot get enough of this beauty. Our intellect seeks to see more and more and farther and farther of this wonderful surrounding world. Human mind is just as enchanted by this miraculous phenomenon of existence as it was in the Antiquity. Under the circumstances of the Antiquity the then-living man was lucky because the observation of the phenomena of the sky and their changes

were not restricted by air pollution. There were no factories vomiting smoke, there was no lighting at night. But there were astronomers recording the phenomena of the skyline as part of their job, and scientists seeking the phenomena of nature and the causal correlations of events. Let us not get corks by thinking we can disdain the knowledge of the Eastern and Western scientists of the Antiquity compared to our official knowledge today.

The scientist of today still does not know what the reason is for the existence of matter, what matter is and why continuous change is, just like the scientist of Antiquity. The scientist of today does not know what the reason is for life, what the creating and sustaining process of life is, just like the scientist of Antiquity. Wise is the scientist who at least remains silent about the truth that our unanswered fundamental questions prove the fact that each piece of our knowledge about which many-many people say we have proven objective cognition in one subject or another, should be taken with a grain of salt. It would be desirable if all those, who have something to do with education, research and the spreading of knowledge, applied the simple, but clear principle about the content and validity scope of theoretical and practical subjects separated from each other, during his or her activity. This is put in words the following way by Albert Einstein in his book titled 'How I see the World', in Chapter Five (Science), in the document called 'What is relativity theory?':

'In physics we can identify different theories. Most of them are constructive theories. These aim to create images of more complex phenomena from a relatively simple formalism... When they say they succeeded in explaining one group of the phenomena of nature, they always mean that they created a constructive theory that includes the phenomena in question.'

Among leading theoretical thinkers (mainly thanks to the newly discovered strange speed of the expansion of the Universe, with continuously increasing value, and the speculation of the cyclic Universes independent from one another's effect as an idea of the range system for the space of existence) such as Stephen W. Hawking, Paul J. Steinhardt, the classic theory of 'the Big Bang' had been questioned a long time ago. (Steinhardt developed the expanding Universe theory with Alain H. Guth.) They are aware of the fundamental shortcomings of the theory I mentioned above. Additionally, they are aware of the unanswered relations and correlations of that fundamental problem area, concerning the space limit of the opportunity of filling a volume of space needed for one single unit of existence (entity), the parameters of the beginning and threshold status, furthermore Infinity as an essential relative system giving place (space not filled by a single entity) for all these changes.

Why am I writing about these and connect these subjects? Because I want to make my standpoint clear about the fact that if we see, look at, observe, group, classify and admire the astronomic phenomena of the skyline as an astronomer, then we fit in Einstein's separation methodology for constructive theory content. But the astronomer (or anyone else with good faith) should not refer to such theoretical details which theoretical physicists working in international research laboratories are still seeking the proper answers. I can mention the preparations in progress at CERN.

Researchers and employees of research labs, university departments looking for the answers to the fundamental theoretical questions do not believe an easy and simple answer can be given to the essential questions of existence highlighted by me above. They do not believe in it, especially following those prequels telling who and for how long had been thinking thoroughly about them without any success so far. We know and capable of doing so many things in the fields of science and technology. We know and apply so many things we could not carry out without an adequate harmony between our deeds and the content of the single process of existence. We know many details. How, under what circumstances chemical elements with higher and higher atomic number are formed. How stars born. Where the huge amount of energy hides inside the atomic core. How we can create atomic power station and atomic bomb, to handle the processes in accordance with our goals. The only thing Nobody knew was: what is the origin of such a tremendous amount of energy stored inside the nuclei? That stored energy is taken - according to our theory at present - to the environment by the elementary particles forming the nucleus when they are exploded at nuclear fission. If this theory based on experience would be clear, there were no need for the experiments planned at CERN. Because experience coming from the particle accelerator experiments so far is not clear. A clear conclusion cannot be derived from the local hit-disintegration events. It cannot be decided whether some kind of process modulation chain reaction is happening or the movement of particles leaves a trace in the reaction chamber that can be photographed. On top of this, they are going to look for the elementary particle called Higgs-boson which in an interaction gives the mass characterizing the matter and had given during the big bang to the local interactions. In my opinion it is an absurd theory, because during any kind of physical interaction the change caused by modulation occurs, so there is no need for a third transmitter particle. Of course as things are at present, matter does not come from nothing. That is why scientists are so keen on finding that 'something' that can play this role. Once we live in a Material World...

But do we need to stick to this theory? Can't we change this world born in a big bang (later on in the distant regions of the galaxy several similar bang happened in a cyclic way escorted by similar phenomena) to something else, something

rational, that is appropriate for nature just the same? I realized there is an alternative solution. Following each discovery it is a common habit to say: Why haven't we thought of it earlier? That is the situation at present, too. What is it about?

I cite from the book of Albert Einstein again.

"According to my belief all those definitions and statutory relations that serve as the key for the understanding of the phenomena of nature, can be found purely by mathematical constructions. Though practical mathematical definitions can be approached empirically, but they cannot be derived from experience. The only criterion for the applicability of the mathematical construction in the case of physics is experience of course. But the actual basic principle is hidden in mathematics. So from a certain point of view I deem possible that clear, unbiased thinking alone can perceive reality as the elders had foreseen."

We can be sure that man could not give an appropriate and final answer to the question of existence so far, because for some reason always and somewhere went past the door hiding the answer. There is a consensus already that everything is related to everything in this world, subatomic existence is an interactive system of energy field processes, instead of being a cluster of separate particles. Just as well according to quantum theory we are not talking about particle, but a wave-pack. The principle of relativity connects each event, anything changes anywhere in the world. Matter is a system of relations. What relates the single entities to the Entirety, and what is the effect of that and its theoretical and practical significance, is the following:

Here is this sentence in the Einstein citation: „Though practical mathematical definitions can be approached empirically, but they cannot be derived from experience.” Well, I am going to prove the opposite, furthermore, its proving significance, all that has been ignored by the physicists of the world till now.

Another citation from the book of Albert Einstein, from his speech given on the 60. birthday of Max Planck: „The major purpose of the physicist is to do research on those general elementary laws, from which – using pure deduction – one can create the world view. However, to these elementary laws not a logical way but intuition based on experience leads”.

I am not entirely sure that the translation to Hungarian is accurate in the case of these two sentences based on the book published under the title MEIN WELTBILD in Amsterdam in 1934. Because – imagining myself in Einstein's shoes as he composes these sentences at his desk – I would have noticed the antagonism between the content of the two sentences, concerning the use of

concepts. Namely according to 'the way of pure deduction' mentioned in the first sentence (you know what deduction means: it is a conclusion from the general to the specific case) I would not deny the demand of „logical” conclusion of the intuition based on experience in the second sentence. All of us would, not only me. Since Einstein was a human being himself, he could be wrong as well, he also went past the door hiding understanding.

Let's step on the logical way of empirical observation. Astronomers put a lot of energy in discovering and mapping the part of the Universe surrounding us that can be reached by our devices, the visual phenomenon and the position of the objects of the galaxy. From this map only one thing is missing that would raise the physicists interest the most: the spatial data of the motion vector vector-flow stocks found in the objects belonging to one given point in time. According to the measurements repeated today there is a trouble with the big bang. Instead of the decrease in the speed of the moving farther away of the galaxies from one another, this value is increasing. With our devices we see farther and farther into the depth of the Universe, and because of Einstein's threshold on the maximum speed of matter movement, we are forced to reduce the Hubble data marking the speed of moving away. If the speed of the moving away of the galaxies from one another is constant on a linear scale, then the move-away speed data of the galaxies detected in the distant space would have exceeded light speed many times. Our experience biased by wrong theory indicate serious antagonism: if we think of the entirety of existence that is unforeseeable for us, then the Hubble data should decrease close to nil.

It is obvious that physics and cosmology is wrong. Especially with the idea of cyclic Universes. It must be admitted that we do not have objective knowledge covering everything. Or is there a solution we did not consider so far? Yes, there is an alternative solution.

We experience in our environment that in all kinds of movement, in the crash interaction occurring during movement, in the movement of planets and their moons, in the movement of spacecrafts there is an order and system. The order of these movements was described for us by Newton in an everlasting way. We are mistaken to limit the unlimited validity scope of Newton's mechanics, because existence is built up of fundamental entities, it is their growing set remaining on the system side, their system of relations, their organic organism connected in a matrix field that meets the criteria of quantum mechanics (as a constructive theory) and relativity theory in a causal process. All we need to know is what this entity is. The fact in itself that it has not yet been discovered till today cannot be a reason for exclusion.

We are wrong if in existence we separate „matter” particles, objects that seem separated by our sensory organs, from not visible space filling in the single cosmos. The volume filling of the single existence system side of cosmos is one and the same quality. It would be absurd to label one part of its volume existing, and the other part non-existing by itself. According to our objective knowledge a single entity volume phenomenon free of status change cannot exist in nature, the limits of which could not be expanded. This phenomenon could not possibly be idle. Let's not forget that the matter of a comparison system is inevitable even for existence, so compared to what it does exist and compared to what it does not.

It is not appropriate to claim that nothing should exist. The matter of comparison is not insignificant for nature either. It is only a fake sensation induced by our sensory organs in our mind that there is only emptiness in the cosmos other than the volume occupied by visible matter. According to braver people the space among objects is filled by electromagnetic radiation. Even braver people dare to say that the two kinds of filling are the same form of radiation, but at one spot there is a condensation in this process, at another spot the construction of the process is open. Even Hawking asks himself the theoretical question in his famous book titled „A Brief History of Time”: „Can it be that only radiation exists?” People even braver then these deemed to know the key for the solution (it is a pity that they were frightened away by the proximity of recognition).



Geoffrey Chew

Such as Geoffrey Chew, who developed his „bootstrap” theory in the middle of the 20th century (!). It starts from the idea that nature cannot be deduced to fundamental entities: for example to particles and fields. Nature should rather be understood by its correlations, because each of its elements correlates with all the other elements and itself. Cooperating with some physicists in this sense he worded the specific model of particles in the framework of the S-matrix theory.

The nature approach coming from quantum theory, shows its best form in bootstrap philosophy in the centre of which is the recognition that each part of the world interacts with all the other parts. The dynamic feature of this view follows from the relativity theory. If Chew and his colleagues had recognized

that essential thing that connects the system according to experience in the complexity of the mathematical and physical content, they would have reached their goal. Instead of this they got caught in a trap set by themselves. Because bootstrap theory denies the existence of the elementary ingredients of „matter”, is not willing to accept any kind of fundamental entity, let it be a law, an equation or a principle. With this he puts that idea to an end which was an important part of natural science for centuries. Quantum mechanics rejected Newton's mechanics, bootstrap theory rejects both. The point of their mistake is that they should have reconcile these theories.

The link connecting everything

Naturally, as anyone else, I spent a tremendous amount of time on seeking the answer that can be given to this question. Finally I succeeded in finding the thing that made the air turn frozen around me. I will get what I deserve for turning against Einstein, the idol. How dare I to state that restricting the speed of movement (the speed of a matter in motion cannot exceed the speed of light)? Furthermore that light quantum has taken quantum physics off the road. That is okay that it is an „energy-pack”, but basically it was not suitable for Max Planck either, did not fit in his solution of hypothetical particle quantum entity. As we know, he had doubts about it until the end of his life. He probably felt Newton's mechanics may still have a role in the description of the carrier of the energy quantum. It is certain that for the durable modulated change of the basic state of a thing (to kick out one electron from the surface of a metal sheet) a given energy quantum is necessary. The uncertainty of this situation is well-presented by the work of scientists (Heisenberg, Bohr, Schrödinger) doing further research in this field. Meaning that quantum physics put into orbit by Einstein has expanded to a special constructive theory.

Our existence is one single system. I thought about it: everything is in motion. I stand upon the surface of the Earth, the Earth orbits the Sun, the Solar System is at the known location of our Galaxy, our Galaxy moves along with its nearby neighbour galaxies as part of a Metagalaxy towards the system called the Great Mover and so on. At my determined site I am in the state belonging to the observed point of time as part of the larger and larger systems up to the Entirety that cannot be understood by us. It means: my body contains the motion vector stock that is contained by the entire system at that time. This fact also means that it is not necessary to scan the remote distances of space with a telescope, not needed to wait at the window of the reaction chamber of the accelerator, only to use common sense on the path of logical deduction.

Newton's First Law states:

Every object keeps its linear and even movement till an outer effect forces it to change its status of motion. It is the Law of Inertia. So, the direction and value of motion vector stock stored in me is an absolute value, a finite value so as a conclusion I am a data carrier of an absolute system. If I could draw the 3-dimensional picture of the motion vector flow figures of my body in any chosen range, a strange picture would appear in front of my eyes. In certain local range units only an one-piece motion direction (and its value) could be seen, while in other local positions a multi-modulated direction changing process would appear. In other words: at those locations where the direction of the vector sections is spreading apart, something special is happening what is worth examining in more detail. Where the direction of the vector sections is gathering, pointing in one direction, there is surely a specific local collision.

When I look at it from a bit further, it looks as if I saw the interacting construction of the local process. But it is that, the S-matrix field! What can be the explanation for the local spots containing one single section? There is only one logical conclusion: at these spots – since there is no filling material movement into these locations, cosmos at these spots is forced to expand its existing volume. As I mentioned above, on the „existence” system side nature does not make a difference like one part of a content can exist as „matter” but the rest cannot, there can be nothing. In the relativity system of nature the filling up of the „existence” system side is the same single entity being completed continuously. In the local collision interaction occurring later in the process the consequence is the same as if it had been there from the beginning of time. We considered among these as 'matter' only those which showed up in the receptors of our sensory organs and devices. In the comparison system of nature the other side of the system that is not positioned in the existence side is the inexhaustible source of expandability. Mathematicians can imagine the inexhaustibleness of this side of the system. All they need to do is to think about the expandability of the outer margin of a filled volume. So, these alternating local events are repeated in the entirety change process, in this constantly repeated local starting and threshold state. The cosmos was not created by someone at some time, this is a permanent phenomenon. The Law of Constant Matter is in effect, the system gains and expands. In some areas as a result of the energy surplus of the outer processes some contents are beaten and excluded, such as the proton, the nuclei of the chemical elements, the molecules, the stars, the planets, the galaxies and so on. The system is complete. That is why galaxies are moving apart from one another, not because of the big bang. That is why we see newly developing areas besides elder formations variously in the cosmos. The „matter stock” of the system is growing, so in this sense we can talk about a constant cosmos. Where we „see” emptiness (of course we might find dwarf galaxies, hydrogen gas

clouds here as well) this process is in progress even there, with an outcome of building given by the feature of the construction. The question arises why all this happens, why this specific process is not free of interaction (matter).

And now we turn to mathematics for proof. Actually I am forced to go against the convention of mathematicians. In nature there is no congruent volume, chance for symmetric local repetition (identical reproduction). It cannot exist, because - this is the mathematical proof – for nature the identity up to five or umpteen decimal fraction is not a solution. Complete uniformity would be necessary to have the chance of an idle state circumstance. Mathematics is negligent in this matter. This situation - coupled with varying motion vector contents – sustains continuous asymmetry, our circumstance of existence.

As a closure I note – getting back to the error of bootstrap theory – matter particle entity does exist in the position of local extension quanta. These are the neutrinos. Without this there would not be electromagnetic radiation with constant traits, with a speed of the spreading of modulation considered to be a physical constant. Because not "photons" flow through space, but the entire system is in a specific process bootstrap state with changing content. That is why the long-term accuracy of the atomic clock possible. The space of the "Universe" does not empty with extension. This concept introduct and used a "spooky" amount of other concepts in its expanded meaning as well, exceeding the needs of applied sciences. It is a conscious state that the partial result of each effort so far is a „brick” in the building of complete exploration. Whereas as it turns out to the ultimate question „What is existence?” We basically suppose to get an one sentence answer. The recognition comes from the solution that our mind has a maior role in dividing the one visible process of existence into comprising elements according to the demands. The scientist had fallen into the trap of doing the inventory and classification based on concept about the elements of the pseudo phenomenon. For instance into the trap that „time” as a concept is in reality the synonym „change”. The time for the local change is different for the extension quantum volume (neutrino) entering the system than that of the entire extending set of existence. The concept of „space” is the summary of the local finite starting and threshold events put into a set by our minds.

Geoffrey Chew writes the following about the role of the human mind in the process of understanding:

„If we think the bootstrap theory over logically (the S matrix theory was originally developed specifically for the description of strong interaction) then

we find that the existence of mind – with all the other aspects of nature – is necessary for the entirety and the mutual harmony of the elements.”

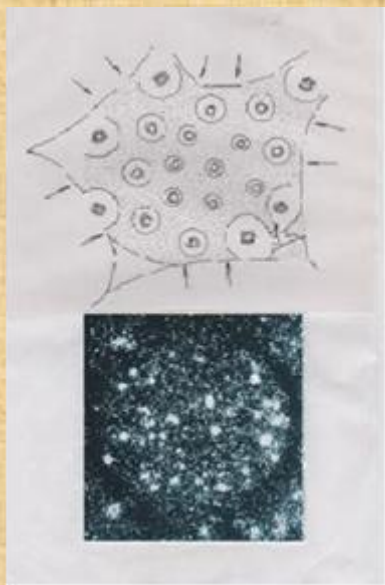
S matrix theory also becomes complete: Aether exists as a double interactive matrix bootstrap process, in which one of the S matrix fields is the network of the local collision interactions, while the second formation of matrix is the set of positions of the quantum of the local extension (the neutrinos), in the same point of time chosen by our mind (with a synonym concept: in the state of change).

Eternal problem of the thinking man



Where is the border of the existence and what is outside it? Problem of the scientists are almost same in the theory of the primeval explosion: „We have only Universe set and what is over it?” Are those „cyclic Universes”? According the new favored theory. We are not nearer to.

Origin moment to the „primeval explosion” is still important the single and full filling, but later some moments the scientist does separate a something from something for in the single content: This way of thinking does dominate in the physics: the matter separates, would been isolated in the single filling system side.



We have need a new solution for the existence on base our experiences. Already the mine new theory for the Cosmos it would been formed around in 1985-86. On base of it I did a document at this time from a possible Cosmos object, which is visible on the drawing without every change(!) according to an analogy as stars, galaxies, which would been photographed lather by Rosat satellite of NASA and Western scientists at 1990 year. The photo has published in the Hungarian version (Tudomány) May 1991 of the Scientific American.

On way of mine research

Religious people say that our world was created by God. According to my research it is being created by the perpetual asymmetry that is in the relative system. But we have to know who God is (imagined supernatural existing of the religions) and also: what the content and the necessity of the relative system is. God possesses all the secrets but man has taken over his role via the process of recognition. Creation is a continuous asymmetrical local beginning state process. According to the principle of conservation particles, stars, galaxies are being born. These phenomena are not observed by the local repetitive events. The interacting receptors of our nervous system sum up the stereoscopic changes. Concept of „space” is product the our mind as sham phenomenon. Our concept of „time” is not other as a synonym of the concept of change. The „time” is one vector of any interacting change and is not for the rectilinear uniform motion, state. Only we do hook onto that with our consciousness in one imagined relative system. What is the cause of motion and state change? Answer: It is a simple asymmetric pushing contents process in the single and only existence system side. Those are no separated objects from one another because of the aether process. Those are no every swallowing black holes. The constructive applied sciences (as physics and astronomy) those are covering with beneficial curtain the false doctrine of present theoretical physics. The modern theoretical physics has did and is doing wrong, half-way solving answer for Max Planck's original quantum idea. Planck got stuck into background for this. He has knew that the full solution is unsolved yet. Disenchanted proof the Einstein's speaking onto it at anniversary 60th birthday of Max Planck in Physical Society of Berlin according to that Planck's dream for the real quantum it was not identical with Einstein's constructive quantum in the existence. Einstein's words from end the speaking: „...We are wishing that let him succeed to unite the quantum theory with the electrodynamics as a logically connected system.” (!)

I should like to know that what was Planck's thought in this moment? This sentence speaks for itself. Representative of constructive principle does run a knife into who is struggling among doubts. Einstein the problem in himself. Later they did felt the problems Schrödinger and Heisenberg. This way is leading to the real quantum bootstrap principle of today. Still when „the host of flatterers” are clinging to the particle physics and concept system of it. Also it is a historical experience that scientists aren't hurrying to recognize yours mistakes. Our historical experience, that much time has to pass the fundamental scientific mistakes up and his admission. Altogether, will be in this direction

new occasion, compelling circumstance in our future cultural history? This is how matters stand. Our physical existence is only extending hadron bootstrap quantum system in every continuous time moment. May turn up after a long time will be, that the particle view let it be replaced by extending his theory interpreting the construction of the hadrons originally by way of Geoffrey Chew over the all-time completeness, than interpreting the existence as single hadron S matrix field bootstrap system thinking. It may be possible that will be after a long time rather yet, that let the researchers recognize it and this is accepted the S matrix field weaving through, into functional building in, actually for it the transformation of an interaction inductive, the extension the volume of cosmos yielding the continuous presence of the second (extension) S matrix field. This reproductive process is based on the general validity of Newton's motion laws fundamentally with infiltration the local extension volumes (real extension quanta as fourth local dimensions on the local vector lines of the direction of extension. Thus is not the „time“ the fourth dimension(!) with it into a really four dimensional geometry system. That is the point. Everything else is an enchanting effect for the objective creating human consciousness simply. By way of Einstein designating the constructive theories (application knowledge) its area.

What is the real Planck quantum? (recommendation to the memory of Max Planck)

The local extension quantum volumes (we are know already that those are the neutrinos) occurrences those are the real Planck quanta in the system side of existence with own local potential motion vector sets. These quanta would like to remain rest state in own places. It would been the base state of the Cosmos (the occurrence without all). To know that these quanta are not initiators to the modulating local collisions. For these are responsible the already existing neighbouring quanta with its different motion vector sets. These local problems the effects of our modulated existence. The prevailing system side of existence does not ask from the Planck quanta that why and from where are those just there in the local collisions. Since which are same quality as they themselves onefoldly. Finally, those are the neutrinos Planck's quanta.

Base of the critique

Researcher to this theme and author this book is a theoretic physicist in it a quantum cosmologist. The matter is completed by extracts of edited e- mails, which were sent to English scientists to Cambridge as well as to the United States to Princeton in the second half of 2005. These e- mails contain the results

of the author's researches described in his study. The essence is: Many think that they know what the reality of existence consisting of quanta is. The truth is that they are wrong. They have been wrong for a long time. The existence (the Cosmos): is a single and only specific increasing set system. It is a constraint relative system set, permanent boundary and initial conditions. This system is specific, quanta built, summarized only in our conscious, extending with local expansion. Considering the actual set of movement vectors in this cause and effect system provides an absolute local possibility (that is unable to change unless it is acted upon by an external force) at a specific moment in the actually continuous flow of time at the same time. The works of Newton and Einstein have made it possible to reveal comprehensive logical cohesion. For technical reasons the study below does not embrace the entirety of the studied or experienced web of relations which has made it possible to complete the research. Sometimes luck helped as well. I have planned to publish the details on my homepage step by step, not all of them at the same time. The study published below is quite upsetting in itself and it is going to re-arrange the logic of the knowledge we have formerly considered objective. What good is objective knowledge and logic if it can not give answer to the question of existence, the matter, the current boundary and initial condition, to the only system which has an absolute cause and effect relation in a constraint relative system? It is highly recommended for a scientist to know what he is looking for. This way he is going to have the opportunity to ask his theoretical questions right from Nature to complete the jigsaw puzzle. Nature responds to a properly proposed question with the absolute, unchanged details of a single procedure, not violating any conventions. Only after reaching a convention can we state that the revelation of local collision interaction is actually matter, and the interacting participants should be considered matter as well. It is not our competence to decide what details of discernible state of the sham phenomenon we recognize.

As regards the externals of this study it may not seem as „scientific” because of simplicity the solution. Simply, there is no need for more. Our scientists do as wrongly approach to the question of existence. It is the first and more important that one relative system does search a solution for own fundamental questions: is or no, finite or infinite? That is the key for the local events that it wants the local symmetries fundamentally because of Euclidian geometry's asymmetry, what is hiding in it. Therefore those are and originating the different local changing motion values, too. This continuous change is the conductor in the visible existence. Our existence is therefore timeless and onefold effect. Well, Einstein's and astrophysicists its relativity is only after it. It is the full explanation for our existence. There is no simpler or other complicated solution. The West scientists are think so that they are know the all answers for the fundamental questions. Not at all! We have got to go back these fundamental questions. However, I

would recommend warmly to my Reader a book, called the „The Tao of Physics” by Fritjof Capra (theoretical physicist). It is well worth reading and studying this work (Flamingo edition published by Fontana Paperbacks, 1990. The book has also been edited in Hungarian.) I myself bought this book in 2000 in a bookshop to help me relax after the exhausting celebrations of the new year. It happened on 2, January. I wanted to get hold of something scientific to read. That is the reason why I finally decided to buy this book. It is unbelievable, but everything I had been studying for the last 20 years and all the solutions I had come up with were rectified in this book. We really should consider Capra's words who did have the chance to study the phenomenon of physical particles and who also let me into scientific thinking of research. I would also love to quote some of his words but I will not do so. I would like to give everyone the chance to gaze at his solutions in wonderment, and see what workshop research solutions we have come up with so far. One can also see how different these solutions are. We should not insist on the lexical knowledge which do not contain the real solution. At end my book is legible as one important detail from his book.

Could anyone tell me why we would need hundreds of combinations of concepts to answer the one and only objective question regarding existence? Nowadays it has been a generally admitted idea that our world was created by God. Everyone can understand it, this concept comprises all other concepts regarding our existence. It was created therefore it exists. In fact our world is in a constraint relative system, in an unsolved state of creation every minute of this fact is the cause of the local repetition of absolute boundary and expansion causes of initial states. An expansion of volume takes place on this 'existence' side of the relative system which has a name: Cosmos (a specific set reflected only in our conscious, details: see below) The interacting change of the only content is: aether. This is the creation of the God of science. But where are the priests of science? I would really appreciate if our scientists were aware of the fact that the system of existence does not contain the mystery of over detailed, specific particle isolation and system of concepts which have been introduced in order to explain the age long otherwise admirable effort to understand our world. The point is the process of reproduction. This process is a linearly growing one, controlled by data of the local state. This process modulates a system of movement and results in a single isolation. Scientists and lecturers have to be aware of the boundaries of the application of Einstein's constructive theory. This is the core of misunderstanding: representatives of special fields demand that their own system of concept should be incorporated in the unified theory. Comprehensive understanding is made difficult by the fact that the observer can hardly observe anything of this forced process of the change of content. In our body this content is only one trillionth (10^{-12}) of the total volume which means relative constancy in form of nuclei. The other materials filling in the volume

are in an exchanging process with the world around us. These materials are also being renewed by the process of the 'electromagnetic radiation'. This phenomenon (the phenomenon of transformation over) has not been completely known so far. We have only had details of the experiences gained from experiments regarding particle research.(see below) Metabolism takes place in the nuclei due to the local absolute boundary values. The freedom of metabolism is the density of the phenomenon in examined. (see below) The content of the matter on my homepage gives a new explanatory theory for the Cosmos, and it is not the repetition of some lexical data, and it is not of educational purpose either.

I am quoting an opening thought from Albert Einstein to make the object of this study understandable.

„We do distinguish various theories in physics. Most of them are constructive theories. They strive to create an idea of more complex phenomena from relatively simply based formalism. When they claim to have succeeded in explaining a group of natural phenomena, what they really mean is that they have managed to establish such a constructive theory that comprises the subject in question.”

Physicists of the world handle the primeval theory accordingly. It makes me smile when someone from the audience asks the lecturer at the end of the lecture: „What is the origin of the matter?” „When and how did the torsion of symmetry take place?” „Why can we observe the stars without light being interrupted? The lecturer then just opens his arms and says: „I don't know.” The memory of World War I. was so fresh that this could have influenced the scientists when they gave name to the phenomenon based on the motion of the galaxies.

The single origin theory is wrong in every respect. All effects are explained according to this theory because we do not have a more suitable one. Scientists are not bothered by the fact that now we have more information and can see further ahead. They have been discussing the theory of relativity which they comprehensively understand regarding the interpretation of the phenomena, but practice shows just the contrary. It is perfectly acceptable if a cook prepares the courses without knowing the origin of existence. This cook works with chemical elements and molecules, just like a chemist. But a chemist is aware of the system of chemical bonds, and can understand what changes are going to take place and why. No one expects a chemist to find a solution to the most fundamental question of existence. Physicists although they do not understand the reasons do insist on the theory of the Big Bang for a somewhat moral reason.

They fight tooth and nail, just because this is what the trends indicate. I would like the astronomers and astrophysicists to understand me. My critique does not concern them. The object of their observations and descriptions are the celestial objects and phenomena which seem to be isolated. These scientists are the ones who are most aware of Einstein's theory of relativity and they are also the ones to understand it because these theories of relativity –which are restricted to superficial occurrences are the basis of their constructiveness. Their system of concept is appropriate for the practice of rational applied science.

We do not have to expect philosophers to come up with a solution. We possess all the essential information required to answer the question of existence. Everyone is crazy saying the solution is too complicated and so they pass by the solution like a bullet. What is the reason for this? Maybe some of them were forced to acquire a heap of lexical knowledge at the university. This knowledge has nothing to do with the point but to succeed it is absolutely needed. Prestige requires lexical knowledge. This can be one reason. Some pass by the point because they can not find their way in the ocean of concepts but still do not want to seem ignorant.

No one should think that hereby I am putting down simple thoughts. I am not the only one on this planet who has spent decades on searching for a solution based on the available experimental data. Was there a solution? No, there was not. Is there a solution? Yes, there is. Just use the logic of common sense. Max Planck's cause and effect system, his quantum approach, the factual topology of existence all have remained unrevealed. The concept of relativity had already been known before Einstein published his works, just remember H. A. Lorentz.

Is there or can there be an alternative for the single creation theory? The answer is: yes, there can be an optional solution. Existence is continuously in a boundary and initial condition, and is an observable matter set in our consciousness. And therefore it exists by perception. Our instruments also have the ability to summarize because they are in interaction with the data of the continuously interacting state of the only existence energy field at more points at the same time moment...

What could have been hidden behind? Maybe nothing have we just exaggerated the significance of the essence of this enigma? Astronomers and astrophysicists study the relative changes of the superficial phenomena of existence in terms of distance, movement and time. As Einstein says: this is the application of a constructive theory because it comprises a specific field of effect without aiming to understand deeper cohesion. In my opinion these astronomers and astrophysicists should not support the theory of the Big Bang as it is invalid. Based on rational truth our single existence has got only one solution if we are

to observe the phenomenon in terms of cause and effect in a state restricted to a certain moment of time. Do not search for the effect until we have not revealed the cause. I can not emphasize the importance of observations carried out at the same point of time. I hope my readers will understand the significance of this basic truth which has been handled only superficially. A large number of unqualified and even qualified people interpret the entirety of the sham phenomenon as a state at the same time moment. They do so in spite of the fact that they are absolutely aware of the difference that exists between the apparent and the real (in time) positions of the objects. That would still be alright. I am asking the astronomers and astrophysicists to observe the problems of the theoretical physicists as impartial observers. They will then realize which is the point where these problems and their field of interest intersect.

As a starting point I must state that at the beginning of the XX. century it was a grave mistake to consider the expansion of the universe a phenomenon which has its origin in the primeval explosion theory. This sham phenomenon was qualified as such without thorough examination or analysis. Suddenly a concept similar to the geocentric concept had been restored to life which then influenced people's conscious again in spite of the fact that it is well known (or at least it is stated) that expansion is a process without a centre. What can the real solution of the phenomena be in the single existence in this continuous initial condition?

I am using the data of the Scientific American. According to a chronological drawing of the primeval explosion we can conclude that in the 10^{-35} second the volume corresponding to the observable universe today is only as a honeydew melon. Let us accept that all matter of the existence experienced these days (40 years ago we possessed only half of these data) is comprised in this volume. What data are these? Those of the single (a constant set) existence. The essence of this theory is the interaction the matter and the energy of unknown origin. The theory also includes possibility for the expansion as 3D space possibility without interaction supposing a universe similar to ours which is adjoining but not interacting, showing similar characteristics concerning the cyclic behavior of our own universe. It is clear that it is impossible to answer the question of eternal boundary of sets as significant as the solution for „matter“. If we can answer one of them we will have the answers for both problems. Let us observe rationally what is it that we have been observing and what data have we been using?

We provide priority to matter by assigning it a space which simply exists and wich does not interact with it but provides possibility for matter to move. Why do it when we need a simple, alternative solution? Why should "matter" have a different type of volume filler than „space“? Why could not these two qualities be the same? This interaction result in the existence of a much more rational

energy field if we handle something in its proper position, with its proper data, in an equivalent cause and effect system. And this is the system of motion states at a specific moment of time. Think about the system of the single existence being observed at a specific moment of time. Newton's laws of motion are of fundamental importance. An object tends to stay in motion in a straight line at constant speed unless acted upon by an external, unbalanced force. The same is true for content. Everyone just passes by this point superficially although we should observe the state of the single existence.

What follows? It is now well founded that at a given moment of time the expansion of the Cosmos „set” is surely a finite „volume”. (concepts are used temporarily) This volume is that of a honeydew melon. The most important factor is the finite quantity. We, the observers are inside the set of existence. The question is: Is our sense of movement real or is it just an adjustment to the effect sham phenomenon relative system? As our existence is a single phenomenon, we should not think that there is something else in it rather than simple filling. For this reason we are given the opportunity to get access to the right interpretation of the full motion system of the single Cosmos. We can stay anywhere inside the melon (Cosmos) and if we examine the existing stock of motion vectors (such as: vector rivers segments, values to speed) we will get the surprising result that the local values of the quantum volumes of the single existence are finite boundary values which they themselves can not exceed. They separate the volume quanta on a cause basis and make these volumes finite by collision. As people do not bump into each other due to the difference in their motion vectors the same is true for the local melon states. These are adjoining quantum volumes collide and in this interaction (series of interactions) reveal themselves in matter (energy) form, and are indicated by our instruments.

Some may say that I am writing nonsense here because yet I have not given any explanation concerning existence, the origin of matter. I am giving it now. Those who claim there would be nothing without creation, forget about the compulsion of solution to the question of rest which is an enigma even for existence. This compulsion is independent from our conscious.

We are so smart. What is the compulsion of the relative system? What is the so called „something” compared to which nothing can exist? Would it be an one-sided solution? Where is our common sense? On the single existence side there is the presence that can be justified. Local position inside the melon, local vector set furthermore there is the sham equality of onefold filling. This filling is responsible for the fact that there is no difference of density in the content of existence at the same moment of time.

Some may say that I am telling nonsense again as this difference of density does exist according to our experience. Well, do you know what that is? That is changing of the content in the process and time. The application of Newton's laws of motion and Euclidean geometry justify this.

My impatient opponent is continuously interrupting me and would like to skip over apparently unimportant details. We are not talking about Einstein's relative system of specific set of effect. The basic cause is yet unrevealed. This impatience is the fundamental cause for not having found a solution yet. We are stuck to the idea: „Matter will not be created from nothing.” Some think that this idea is the solution of the stupid. No, it is not. This is the solution because besides the side of the „existence system”, the „not-existence”-side is an exhaustible, infinite side for the relative system of the single existence.

Where can we find it?

I have mentioned above that there are adjoining quantum volumes which collide during an interaction and make each other split inducing topological consequences, since they have motion stock contents that are interacting. In the single existence there are adjoining quantum volumes which move away from each other due to an effect of an interaction that has made them split. All gaps induced by splitting can not be filled by the given stock if there is no appropriate motion stock to fill in the gap. I wonder if you know how huge gap volume is induced in our cosmic space dimension of volume of 1 Mpc³ per second? This volume can be calculated if the original uncorrected Hubble constant is taken into consideration (400 km/sec/Mpc) from the relative side which has no absolute data a single presence system set. The reason why there is a constant boundary and initial local cause and effect repetition is that there is not a single point where there is symmetry and it is also impossible to achieve it. Think about the difference between the various stock of motion vectors and the value data of Euclidean geometry. This state is the content of the current melon which closes into itself. This is the reason why a secondary external boundary can not exist. The volume of our melon is just growing as a specific set of continuous boundary and initial conditions within the local borders of the melon rind.

The amount of extension in our space calculated with an approximate polarized corrected factor by me is

$V_{\text{ext}} = 1,6 \times 10^{42} \text{ km}^3/\text{s/Mpc}^3$ in dimension. (Data for calculation: $V = a^3$ $a_1 = 1 \text{ Mpc}$ $a_2 = 1 \text{ Mpc} + 400 \text{ km/s}$)

Our cosmos was not created by someone at some point in time but the Cosmos is in the asymmetric border and beginning state of creation at every moment of time with a consequence causing growth.

I think everyone considers it obvious (at least it has become a habit) that in the system, in the calculations time is the fourth dimension. Sometimes I mention it at other parts of my paper that my opponent might regard me as an ignorant person. Here and now I have the opportunity once more to state: there is nothing like a regular flow of time called the system time. That is just only our conscious perceiving the summing-up of the changes. It is going to be clear immediately: in the course of topological examination of the local place, the current system volume - which is under indication does not have a relative time of change without a collision interaction with a quantum. It is only us who associate it with the help of our conscious which is capable of analysis. Time as the fourth dimension is the summarized philosophical notion of the local volume and the interacting change of condition. The notion of „time” is the synonym for the notion of „change”. This is the reason why there is nothing like system time. There is a constant change going on. The cosmos was not created by someone at some point of time. There was not a Big Bang 14 billion years ago. There are not any cyclic universes, but creation itself is in the asymmetric, self realizing barrier condition of the prevailing repeating local beginnings with all its increasing results based on the principle of conservation.

What is the classical theory of „time” about? Material squeezes at one point due to the effect of the infinitely huge gravity in which time slows down to an extreme extent. (This is what we might think as there has not been any change.) It is no use talking about „before”. What is more, the critical shortcoming of the Big Bang theory is the position and state of a specific „point” in outer space as a relative occurrence explanation of the singular existence system side phenomenon. On the basis of Einstein's formula $E = mc^2$, all the material squeezed in one mathematical point volume of the "universe" should have been moving at the speed of light to one specific resultant direction without an interaction with the surroundings, otherwise it would not have had a mass. If it had not been moving, where would the notions of the experienced movement, mass and energy originate from? All the existing particles in our universe created by the Big Bang should still be in possession of this component, i.e. the movement vector of speed of light without interacting with other universes which have the same cyclic characteristics. I wonder if anyone does feel what nonsense the theory of the Big Bang is. Does anyone feel that the characteristics concerning the content and value of the speed of light have not been answered yet? Is this resultant movement data that remained from the previous cyclic „crack”?

The content of the system, expansion, extension are excluded in a prevailing process. This process leaves objects behind which are isolated from each other and also from the system by astrophysicists on the basis of appearance and statistic data. Atomic energy is not stored in the nucleus but the unifying rearrangement of the external system process takes place where the content opens up during fission. Our existence changes in this single process. This process enables us to see distant objects without interruption as a result of the so called electromagnetic radiation, which is a modulating interaction. Finally Planck was right. Although he was the only one to believe it but he was right: he doubted that photons would be isolated from each other. Hawking also notes: „Maybe there is only radiation?“ (A Brief History of Time). It is time we generally applied Geoffrey Chew's hadron- bootstrap theory which is more valuable than Einstein's whole work. This specific extension of existence content requires the concept of aether (which was refused by Einstein and his followers).

As experience shows the position and the meaning of a large number of concepts are still doubted. Our knowledge concerning the system is inaccurate regarding some significant facts. We should talk about one cosmos, not about universes, because the system is an invisible, permanent phenomenon, a single inertia system. The values of the motion vectors are found in domains which can not be manifested. They are concealed by the extension of the transformations of local interactions in the form of a so called electromagnetic radiation. The microwave background radiation is an essential part of the system and it has nothing to do with the primeval explosion theory. The sight of the extending universe is fascinating, wonderful in its smallest details an effect based on the principle of conservation. Einstein was wrong applying his formula which restricted the relative velocity of the expanding universe. There is no reason to reduce the original Hubble constant. Furthermore this reduction would have drawbacks as regards our life conditions. Gravity is in fact a sham phenomenon caused by the quantity change of the process content: energy vectors effect on fallen content of the local aether as "objects": planet, star, galaxy.

Further conclusions

The electrons are open whirls at certain places of the process which are modulated by each other's position and by the nucleus. Obviously we will never be able to travel at the speed of light in aether because we would end up as plasm. The molecules would surely split due to the huge rearrangement (transformation over) in the system. There is no point in building particle accelerators, it is absolutely clear. It is also obvious that the most fundamental point of the Cosmos content process is the power generating fission. Fusion

inside stars is also an exclusive process which can not be controlled. The essence of the problem is as follows: it is not sufficient to force the nuclei to stay next to each other. We also need to provide the appropriate structure of the external interaction process to stabilize the connection. Achieving this goal and the realization of this possibility is not automatic but fission is.

Proofs:

There is a demand on the part of scientists and lecturers on popular science to have evidence, what is more: repeatable evidence to support the validity of each and every new theory. We do possess evidence from an authentic, valid source from the period of the political cold war. This evidence means a video recording showing experimental underground nuclear detonation in the USA. Firstly experiments aimed to demonstrate the frightening power of nuclear weapons. Secondly they aimed to create a smaller energy source to power a long phase, high capacity radioactive weapon. They planned it under the auspices of the space defence program. The date is 1985. The two superpowers are still in competition as regards politics (and also military policy) A particularly large number of underground nuclear experiments are carried out both in the USA and in the Soviet Union. On 1, December Gorbachew announced a ban which meant a total ban on their own nuclear experiments. After this announcement, however, the USA continued to carry out nuclear experiments with great intensity. Finishing the program or having permanent political advantage both are possibilities which have to be taken into consideration. Anyway, these recordings were shown immediately on TV. This time (the end of 1985) I had already had a settled idea of the Cosmos and of the specific energetic structure of aether. This time I was involved in the study of proof. There are many spectacular arguments influencing our conscious. These arguments support the theory of primeval explosion but I needed something very special. The theory of primeval explosion is a nonsense. What did I have to disprove the theory? Fortunately the explosions of different nuclear structures were quite frequent and this way I had the chance to recognize some atmospheric phenomena which were otherwise ignored. These phenomena were clearly visible on these recordings. What could be seen? Cameras showed the epicentre of the explosion, the surface right above the explosion. Every observer was looking forward to seeing only one thing: when the funnel shaped ground crumbled in the epicentre. Besides this action, however, we could observe something else as well before the collapse. This event enabled the observer to gather some fundamental pieces of information: There were dust and aerosol particles and other pollutants in the air. The specific, local movement of these small particles was also shown, which finally gave the following surprising result: This movement depended on the type of structure that was detonated. The direction

of the movement was away from the camera towards the centre of explosion (hypocentre) in form of a ring of clouds. If an impulsive nuclear structure (designed for destruction) was detonated, then this ring of clouds glided across the horizon during which its diameter was continuously decreasing. However, there were long phase structures. (with a duration of 3-4 seconds occasionally) During the explosion the ring of clouds showed the form of a cone shaped surface. A torsion although to a smaller (45° - 90°) degree was observable on the aerosol surface. This dust and aerosol cloud was acting as an indicator. This special surface was created by the whirlwind blown by the rotor of the helicopter. This otherwise embarrassing phenomenon revealed something.

What is the essence of this observation? According to the official knowledge radiation energy comes from the inside parts of fissioning nucleus during nuclear explosion. In fact as it is shown by the movement of the aerosol and dust indicators towards the hypocentre this process means something completely different. Nuclei with their exclusive presence content are only passive objects in the Cosmos which restrict processes. When these nuclei split or when we do split those, their former surroundings and polarized content process are renewed and re- built through the centers of fission. That was the caused appearance phenomenon as if the dust and aerosol particles those would have moved towards the hypocentre by this unifying force due to a set of vectors. The essence is: this phenomenon was observable before any kind of change could have taken place on the surface due to the explosion.

When I drew the attention of the Americans to this quite important but so far ignored detail, there were no further video recordings published after 1986. Some TV programs today show documentaries of this time. Unfortunately these recordings have become so indistinct that even the picture of the surface can not be seen clearly. The phenomenon could be reproduced by carrying out new explosions or we could see the phenomenon in case the recordings are digitalized. According to mine opinion this atmosphere physics occurrence is visible earlier on the shooting of other attempts on the surface since 1945 also, only nobody did not think onto this explanation. An example: the foliage of trees those are nodding to the direction of centre of explosion. Earlier as that would been whatever reason for science of heat. The occurrence still was not „justified knowledge”.

It is alright if the production of nuclear weapons is a military secret. But ignorance is not alright. We hardly know (we hardly had known) anything about the real content of nuclear energy. The Cosmos itself is an extending system with continuous possibility to increase existence volume. This phenomenon is used in our power plants. Fissile matter is mined, recycled, used just where we

live and nuclear waste is also stored there. Evolution has taken place in this medium. No one should refuse the most outstanding achievement of man just because some foolish people has made the wrong decision. Is it only an accidental but fascinating opportunity for us to possess nuclear energy – without having the faintest idea of what lies behind the process? We can conclude: thanks to the self- restrictive content of the single cosmos (aether) that nuclear explosions have not meant a chain reaction leading to the destruction of our planet.

The diffraction as a proof

When the man is going in any theoretical physics department of the world he may experience the series of roentgen diffraction pictures from the different chemical elements on wall of a room. The physicists are looking at these pictures as similarly the admirers are doing it in case of grain circles. Simultaneously these are mystery and certainty the varied interference. Mystery, because we did not knew so far the interpretation to the questions of the distances and positions of the interferences. Mathematical formulas of Bohr and Heisenberg those are constructive rendering only for the possible positions but it is not real explanation onto the occurrence. Why is it existing? It was an opening door for me to understanding the process of aether the interpretation without formulas of Louis de Broglie. It derived the analog solution from positions of whirlpools around the piers in the river. I thought that is only relevant law in the existence. The nuclei and electrons are modulating its positions of one another by interaction in the process of aether bootstrap. This interference is visible on the pictures between the real existence contents local process and the roentgen (electron) irradiation.

When helped the luck

Everybody could experienced it when one does think so one speaks also in itself at the same time... It happened in a summer morning eight years ago. I woke restly. I went out into my kitchen after a comfortable toilet, washing, dressing. The window was open. I was almost able to bite the fresh moist air. It was completely calm. I took deep breaths and I became into a perfect rest as I had roamed in a healthy forest. I loosened up entirely. I laid at the table and began eating. With my eye stared into the space. I I turned the bites only slowly in my mouth. I was bespectacled. Suddenly my eye muscles slackened, stopped the holding of focus. I restored the focus (perspicacity) for a moment but at once I thought: I have no need the spectacles neither the focus. I put it down onto the

table. Some moments passed and the focus went off again. I fell asleep on the chair. I do not know how long this state in rest without dream lasted. Suddenly my thinking voice began to speak: „My mother has an accident.” According to my feeling in some seconds the voice talked again: „Thank God nothing serious had happened.” In the meantime I did not see anything. My eyelid opened up at this moment. As a researcher in this connected theme I knew what to do right away. I remembered where and how I sat and every condition data. It must be known that my mother lives about three kilometers from me and around in the direction south pole of magnetic. We are together two hours every day. It is given that we can feel the identified modulation of each other's body as set of aether process. Naturally I did not ask her of it when I went out to her that day. I was expecting her to mention it. Yes, she gave an account of her falling down from a kitchen stool onto the tile floor of larder that morning when she wanted to stand up on it. She was frightened of a possible fracture. And she said these words again: „Thank God nothing serious had happened.” I did not tell my intuition to her up to this day. My (the science) luck was the coincidence of time of events. My watchful sleep and my mother's accident. Modulation impulse of my mother's nervous system got to me by the aether process. My nervous system did demodulate it on base the experience.

Attached e- mails for researchers (in close contact with the theory)

Well, Einstein's curved space by gravitation among the planets, stars, galaxies, Rosat objects it is just modest touching of the real space structure. If the particle researchers (and others) will be able to come out from the ocean of concepts what themselves have been took use in, then they will understand the contact to the real asymmetric local (geometric and motion vector set) dates of events with Einstein's curved space in the single and only existence process. When they will be able to understand the structure of the extending contents of existence process then those will be as unnecessary more and more matter, concept, mathematical formula. At this moment they will understand the simple logic of only process. As an example contact between two - visibly other physical matters. Why is it form holding one aluminium plate or wire which in is x number atom and why will be form holding the clingfilm mattress or hosepipe by loaded with small plastic balls at we do pump out the air from it? When we do a vacuum in it. The explanation is in the contents of outside structure of energy matrix field in every two case (at all cases) in opposition to the closed out process contents. No inside bond or attractive force as nuclear force, molecular bond-force, cohesion force, adhesion force, attractive force of mass, but those are changed structures of energy matrix field according to place of occurrence. This is only system family for the proton, nuclei, atoms, molecules, planets, stars, the full single and only system. The concept of gravitation is the only in the physics, which would be

acceptable for one outside energy vector structure according to the occurrence. No inform and suitable concept for others outside energy structures because of the research is sharpened for shattering to the particles. They wish to understand the system by digging into the closed objects and not by looking up when they would be observe the real motion vector sets and their effect to the inside energy of particle in the single and only existence system process (in the aether). And they would be understand the real process of nuclear fission and fusion. The Fritjof Capra's book *The Tao Of Physics* enlarged by the bootstrap analysis after 1982, well, it is important because of not the contents of religion but it is important as theoretic physics examination for the open questions. What he does so I do similarly. Sir, only those are existing local compulsions without summarizing of consciousness in the single and only system side of existence. It is important in own relative system and not our view of effect. The local compulsions can not to know the effect of different motion vector set contents. Those are repeating in the local beginning and border state local events among real quantum quantities with existing local physical and mathematical dates. No happy end for a standstill. That is a erroneous view in the science that "it will be not matter from nothing". The existing system side knows - in contrast with the clever man - that the "nothing" is definable only in an existing relative system. What is in the single and only system side it is one and the same thing. It is the material equivalence in the possibility of extension. Is it okay?

And

I am sorry to disturb you so often. It is so peculiar to understand how close we are to getting to know the expanding content of the single Cosmos system. Still there the representatives of different branches of science who feel: they are far from this sphere of interest. Even mathematicians think so. Professor Császár Ákos, who is a mathematician, has published a study on the internet, saying: "Although mathematics does not belong to the group of natural sciences, it had been developing in close connection with them." As far as I am concerned it is a fundamental mistake (...does not belong...) as the explanation for the existence of cosmos includes Euclidean geometry. There can not be a reproductive symmetry in the process of entering the system concerning expansive quantum volumes even on the basis of geometry irrespective from the effect caused by the difference of local motion vector sets. My suggestion in my former e-mail concerned the study of the graph paper: Symmetry keeping the volume of the system can not occur either diagonally or in the direction of the sides of the cells that are moving away by analogy. The structure of the change is distorted during the process, the local expansion directions modulate and so do the state values. It is an eternal effect that this distortion is self- contained and it is a closed system in every moment of time. The thermodynamic phenomenon, the change

of entropy as I have mentioned it in my previous e-mail is a characteristic feature of aether.

And

I do appreciate those precious humane thoughts which carry such a philosophy that makes the reader think. These thoughts transmit such eternal truths that orientates the reader either emotionally or consciously. An appealing thought for me is that of Immanuel Kant. It makes me raise my head from the papers and turns my eyes towards the openness of the Cosmos: „When our soul is full of wisdom, then the sight of the starry sky can give us such a delight which can truly be appreciated only by the noble soul. In the silence of nature when senses calm down then the immortal soul's hidden language can be heard as it talks in an unnameable language about such concepts that can only be felt but can not be put down.” This idea suggests that in that one and onefold quantity expanding system of aether process there is no place for distinctive and accumulated specialization because all perceivable causes and effects have the same foundation. The need to express data, the application of mathematics all these are related to and inseparable from the content just like the kinetic state in a "matter energy"-relation. From this point of view there are just a few ideas concerning the cyclic universes that can be separated from the eternal entirety of the Cosmos. It makes me satisfied that the Hubble constant is in use again because during usage it has become clear that galaxies have been moving away from each other (in a linear way) at a speed that shows linear acceleration. This means that Cosmos (and hereby we are not talking about an isolated, idealized universe) is expanding in content. In this context please, take the following fact into consideration: The Hubble constant is not a competent factor in calculating the real expansion of volume during the process of apparent moving away in the direction of the axes. The freedom of expansion is perpendicular to the polarized axis and perpendicular among the objects included.(e. g: nuclei, molecules, our own objects, the planets, the stars, the galaxies, groups of galaxies, intergalactic clouds of gas etc.) It would be naive to assume that the virtual entirety of existence has a boundary which is just 15-20 billion light years away from us, from the observer. This is the reason why the expansion data published in my study is bigger than the one that could have been calculated in the visible universe dimension.

Those are moral connections in the opinion of some well known people can make us wonder about the unsolved problems concerning the Cosmos. Planck said: „The accepted theories are defended by a host of flatterers. Delusion will not disappear after some arguments. It will only disappear if these flatterers die.” His idea of quantum remained unsolved because Einstein's photoelectrons gave

the researchers a constructive direction. Until his death he doubted the generally accepted solution. Einstein thought that there would always be some who would ignore the taboos and would follow different ideas. (I am one of them) Stephen Hawking blames the laziness of the philosophers, who are not as keen on discovering the secrets of nature as scientists used to be a couple of centuries ago. As a matter of fact he himself has also got doubts concerning the generally accepted idea of the latest results of experiments done on particle accelerators. May be he is talking about the hadron- bootstrap theory as well when he says (in "A Brief History of Time"): Perhaps there is only radiation. He knows or feels that there is a problem. Szent-Györgyi Albert gave an interview in 1974 and he said: „If we ask Nature she will answer. Let's ask her and see what her answers are.” Supported ideas, presuppositions are all needed to propose a question. The existence system side content has got an onefold filling quality irrespective from the fact that being an existing something it marks a boundary condition or it enters the system. I remark here that there is forbidden the application of whatever resultant motion or force vector in the local events. As I have stated above the relative system in question begins one stage before Einstein's relative system.

In the vacuum of the „emptiness” there at least 1-10 isotopes of some atoms (mostly hydrogen) in a volume of only 1 cm^3 . Those isotopes are kept in normal state by the same content changing process as anywhere in our environment. The prevailing external process –which is in a permanent process in the power machine causes exclusion. This process forces these excluded formations to form thick clouds and so stars are being born. Fred Hoyle was right when he thought that the explanation for our existence is some kind of permanent universe. (the Cosmos) The content process structure interacting, modulating topological fact has a fundamental importance when the content that is lost and the content of the process around it changes in an interaction. In the modulated, changed content these formations which induced this change can not occur. The visible cause can be distinguished from the invisible one. This is what our conscious experience as emptiness or matter. Emptiness is also a matter set in a transformation opened content process. Without nuclei only. So the process that is lost modulates the structure of the ongoing process around it simply by existing. This process has an effect on the excluded object. They maintain each other's existence in an interaction. This is the reason why atoms and molecules are stable. And also this is the reason why stars and planets can be born and can exist. This system of interaction controls the eternal whole cosmic content. This change is the living Cosmos itself, the engine of our lives. One can not observe a single detail taken out of this context. In my opinion our theoretical cognitive knowledge and concept collected in the last hundred years have completely collapsed. The topological data of the volumes of the local quantum dimensions are directly and interactively connected to the places where they enter the

system side. They are also connected to their geometrical data, their set of motion vectors. The local receptors which take part in the interaction make us aware of the content and the structure of the changing matrix field of the world around us. These receptors perceive the interacting local multiple processes at the same time. Our conscious sums up and searches for a secondary boundary for sets as if all this was happening inside an empty ball which does not even exist. The system is closing into itself it is complete, finite, and is expanding in a single, absolute motion system on local quantum levels at the same moment of time. Even a single proton forms an asymmetrical local system with an own spin. It is not complicated. One only needs to have an interdisciplinary way of thinking from the basic level to more complex understanding. The details can not be specialized. All that exists builds up only one perspicuous content process: aether itself.

I am afraid we are not brave enough to say: aether does exist. As a kind of reincarnation of Galilei, I am stating this now (being in a situation quite similar to his, applying the modified version of „Eppur si muove”): Aether exists.

As I mentioned it in my e-mail a few days ago, the content of the official system position of the neutrino is a set of specific expansion local quantum volumes of existence which enters the system side . However, we can not detect it because there is no interaction of collision while entering the system side, so our instruments can not indicate anything. On the other hand it does exist everywhere as a result of the changing set of motion vectors. It is present as a matrix field in every set that exists: in the instruments, in atoms, inside the Earth, in space, in the stars etc., that is the reason why a detectable difference can not be shown. Our perception (including our instruments) can not cross this absolute borderline. The process when the local collision is revealed is known as electromagnetic radiation and this can really be detected. Our knowledge concerning particles suggests that neutrino is also a particle, but in fact it is the complementary matrix of the matrix field of the „electromagnetic radiation”. If we insist on the concept we possess then we will not have the opportunity to understand our single existence. Understanding the basic process enables us to get rid of the large number of cognitive concepts and web of relations. But is there anyone who would like to know the truth?

Scientists talk about the hidden mass in a quite interesting and characteristic way: their whereabouts is still a mystery. The local collision is revealed and is known as electromagnetic radiation. According to our knowledge and attitude towards particles neutrino itself is also a particle, although it is actually the complementary matrix of the matrix field filling of the "electromagnetic

radiation". Well, it is the hiding mass! If we do insist on using the generally accepted concepts, then no one will ever understand the simplicity of our existence. Only by understanding the basic cause system process can we get rid of the unnecessary speculative concepts.

Our scientists do not know the reason why „symmetry”, right and left spin occurrence in nature. All these phenomena occur due to the presence of the onefold filling. Just imagine the change of content taking place in a two-dimensional plane. To keep it simple I am going to use the points of the compass. The space quantum particles move to eastern and western directions. Among them there is a single expansion existence where a quantum enters either from the north or from the south causing fission. There is not a swinging or squeezing possibility due to the supporting of the onefold presence which is in an opposite direction. We have to understand this fact: our mind can not accept this onefold filling as a result of the misleading sham phenomenon. The result of the local topological examination is as follows: the motion vector values of the cut space quantum particles will obviously increase to east west direction, while a decrease can be detected in north-south direction. As this phenomenon is general, it is a natural consequence of the spin effect in form of space curve modulation because of the local asymmetry of Euclidéan geometry. The extrapolated picture of these local changes gives the basis of the recognition of Einstein's space curve. But where is his (and the scientists') truth, objective knowledge when this effect is still deduced from the gravitational pull of „objects”?

To understand the laws of nature one does not need – actually: it is harmful - to use the primeval explosion theory. You can see, the basis of understanding the Cosmos is to see the realization of the volume expansion which is the result of the local boundary values that do not change and which enter the single existence system side. This is the reason why the stock of the existence system side increases. The conservation principle is observed here, which means that the presence with data can not be destroyed. Conservation principle does not mean that the single system side can not grow. Cosmos begins at every moment in the local boundary which is summed up by the billions of our receptors found in our nervous system. This is summarized in a "space" picture. This way we can state that the inert nature has also got a conscious containing a data of its own state. It is communicated in the process of metabolism to the surroundings in form of the continuous change of the „electromagnetic radiation” and expansion matrix field. In a living surrounding these creative molecules have the chance to change their positions, that is why we have a creative mind. In case the living nature dies, the set of creative molecules will still stick together until decay so the conscious after death does exist in a modulating relation interaction towards the outside world. Only the medium of the content and form of

communication will change. It is not complicated, we only need to see the characteristic process on the single Cosmos existence side. However, it is not enough to only see these things, when there is a need for discussion, too.

Can anyone realize that the reason we can not see anything but the moving away of the galaxies is the fact that we do not take the consistency of the matrix state structure of the „electromagnetic field” into consideration (not mentioning the galaxies being born)? It is only possible if the system is continuously filled somehow with something in time. It makes me nervous hearing that the „matter” of the universe will spread to an extent that finally it becomes tenuous as regards matter filling. My dear Friend, the density of matter that we can experience today is the same density that was present 1000 billion years ago and this density is going to be present 1000 billion years later as well. This presence does not exist only in our field of vision but in the eternal entirety.

One can not help wondering how people can revise and/ or reject the fact that there is an axiomatic right for the single extension quantum volumes - which are forced to enter the existence relative system side with local data under objective circumstances to stay in the system side of the existence. It questions the characteristics of the boundary and initial condition of the existing system side as well. „Clever” people say: That is nonsense! That can not be matter! It has no right to be there. Everything is mixed, there are no clear boundaries, or contents. "Clever" people do not notice the change in structure caused by the local values of motion. Let us see! If it worked in another way, the phenomenon of „speed of light” could not exist, nor could the physic 300 thousand km/sec modulation (transformational over) spreading constant system date. We would be able to observe such a wide range of values of movement of „matter particles” that would show no regularity. My dear Friend, the boundary and initial condition of the Cosmos as an existence of a single, interacting initial condition is constant in every moment of time.

The principle- that the single existence can have only one solution was highly important to me in striving for recognition, therefore the solution had to be observed in every phenomena we know of. This is how I have come across a phenomenon known as dust or space explosion (during which corn mills take wings), and I have also come across the analysis of the characteristics of "energy release" in the course of fission. My Friend, the same process of rearrangement of energy production takes place in the singularly filled Cosmos, also among the flour molecules in the aether process and also in the channels of nuclei where fission takes place. The cut of the molecules is carried out by the impulsive thermal effect, while the cut of the nuclei is carried out by the particles called "neutrons". I do believe that our scientists are addicted to the use of the specific concepts that have already been introduced. They firmly believe that these

concepts are sacrosanct, although most of them is just as significant as the concept of „spinach” or „tomato”.

A true paradox

Onto any amount I may say it as a strange but true statement next: The cosmos the situation of any local borders and extension - simultaneously even some - the cosmos may be in his centre (is). It as follows, that the local absolute border states are at the same place (they may be). Margin of error simply ± 1 local extension volume quantum in any directions. We may look around because of this reason in the universe without it, that somewhere we would see it as it beginner, you are a border his situation. I am not out certainly if I take it into consideration the only cosmos motion system bootstrap (everything binding) his state and the changing construction of the S matrix. The quantum physics concept usage I declare that everything is the cosmos in a time moment adequately for a condition (at a change-state) 1, that is one single quantum quantity.

Geophysics

What neither not more natural we can know the answer for two fundamental questions of the geophysics by mine present theory: 1.: Way is warm and melted inside the Earth? 2.: What does generate the magnetic field? The answer: wandering the common mass center of the Earth-Moon system inside the Earth, whit this is modulating the two interacting double aether specific matrix field in this local place the Cosmos. Because we know that the Earth and the Moon are not a static „objects”, but those are changing energy fields in the single extending Cosmos contents, in the specific aether process.

Epilog

Religious people say that our world was created by God. According to my research that is creating continuously by the perpetual asymmetry in continuous change the relative system. This state it is a continuous border- and begining state. But we know who God is (imagined supernatural existing of the religions) and also: what the content and the necessity of the relative system is. God possesses all the secrets but man has taken over his role via the process of recognition. According to the principle of conservation particles, stars, galaxies are being born. The interacting receptors of our nervous system it does sum up

the stereoscopic changes. Concept of „space” is product the our mind as sham phenomenon. Our concept of „time” is not other as synonym of the concept of change. What is cause to the motion and state change? Answer: It is a simple asymmetric contents change in the single and only existence system side. No separated the objects from one another because of the only and interacting contents of the aether process. Those are finite local motion-values in the only absolute system, which are not colliding in every direction. Into colliding directions that happens interaction, into moving away directions happens the world extension by neutrinos. After the neutrino state those do step simple interaction with the electromagnetic field, as creating part of that. For it we do not perceive the neutrinos, and for it that full the electromagnetic field in every time. No every swallowing black holes. The constructive applied sciences (as physics and astronomy) those are covering with beneficial curtain the false doctrine of present theoretical physics. The modern theoretical physics has did and is doing wrong, half-way solving answer for Max Planck's original quantum idea. Planck got stuck into background for this. He has knew that the full solution is unsolved yet.

Fritjof Capra's thoughts from his book The Tao Of Physics. Which pointed to me that I do on a good way going. Thanks for it.



Fritjof Capra

„Interpenetration

So far, our exploration of the world view suggested by modern physics has repeatedly shown that the idea of 'basic building blocks' of matter is no longer tenable. In the past, this concept was extremely successful in explaining the physical world in terms of a few atoms; the structures of the atoms in terms of a few nuclei surrounded by electrons; and finally, the structures of the nuclei in terms of two nuclear 'building blocks', the proton and the neutron. Thus atoms, nuclei and hadrons were, in turn, considered to be 'elementary particles'. None of them, however, fulfilled that expectation. Each time, these particles turned out to be composite structures themselves, and physicists hoped that the next generation of constituents would finally reveal themselves as the ultimate components of matter.

On the other hand, the theories of atomic and subatomic physics made the existence of elementary particles increasingly unlikely. They revealed a basic interconnection of matter, showing that energy of motion can be transformed into mass, and suggesting that particles are processes rather than objects. All these developments strongly indicated that the simple mechanistic picture of basic building blocks had to be abandoned, and yet many physicists are still reluctant to do so. The age-old tradition of explaining complex structures by breaking them down into simpler constituents is so deeply ingrained in Western thought that the search for these basic components is still going on.

There is, however, a radically different school of thought in particle physics which starts from the idea that nature cannot be reduced to fundamental entities, such as elementary particles or fundamental fields. It has to be understood entirely through its self-consistency, with its components being consistent both the with one another and with themselves. This idea has arisen in Tao of the context of S-matrix theory and is known as the 'bootstrap' Physics hypothesis. Its originator and main advocate is Geoffrey Chew who, on the one hand, has developed the idea into a general 'bootstrap' philosophy of nature and, on the other, has used it (in collaboration with other physicists) to construct specific models of particles formulated in S-matrix language. Chew has described the bootstrap hypothesis in several articles' which provide the basis for the following presentation.

The bootstrap philosophy constitutes the final rejection of the mechanistic world view in modern physics. Newton's universe was constructed from a set of basic entities with certain fundamental properties, which had been created by God and thus were not amenable to further analysis. In one way or another, this notion was implicit in all theories of natural science until the bootstrap hypothesis stated explicitly that the world cannot be understood as an assemblage of entities which cannot be analysed further. In the new world view, the universe is seen as a dynamic web of interrelated events. None of the properties of any part of this web is fundamental; they all follow from the properties of the other parts, and the overall consistency of their mutual interrelations determines the structure of the entire web. Thus, the bootstrap philosophy represents the culmination of a view of nature that arose in quantum theory with the realization of an essential and universal interrelationship, acquired its dynamic content in relativity theory, and was formulated in terms of reaction probabilities in S-matrix theory. At the same time, this view of nature came ever closer to the Eastern world view and is now in harmony with Eastern thought, both in its general philosophy and in its specific picture of matter.

The bootstrap hypothesis not only denies the existence of fundamental constituents of matter, but accepts no fundamental entities whatsoever-no fundamental laws, equations or principles-and thus abandons another idea which has been an essential part of natural science for hundreds of years. The notion of fundamental laws of nature was derived from the belief in a divine lawgiver which was deeply rooted in the Judaeo-Christian tradition. In the words of Thomas Aquinas:

"There is a certain Eternal Law, to with, Reason, existing in the mind of God and governing the whole universe."

This notion of an eternal, divine law of nature greatly influenced Western philosophy and science. Descartes wrote about the 'laws which God has put into nature', and Newton believed that the highest aim of his scientific work was to give evidence of the 'laws impressed upon nature by God'. To discover the ultimate fundamental laws of nature remained the aim of natural scientists for the three centuries following Newton. In modern physics, a very different attitude has now developed. Physicists have come to see that all their theories of natural phenomena, including the 'laws' they describe, are creations of the human mind; properties of our conceptual map of reality, rather than of reality itself. This conceptual scheme is necessarily limited and approximate, as are all the scientific theories and 'laws of nature' it contains. All natural phenomena are ultimately interconnected, and in order to explain any one of them we need to understand all the others, which is obviously impossible. What makes science so successful is the discovery that approximations are possible. If one is satisfied with an approximate 'understanding' of nature, one can describe selected groups of phenomena in this way, neglecting other phenomena which are less relevant. Thus one can explain many phenomena in terms of a few, and consequently understand different aspects of nature in an approximate way without having to understand everything at once. This is the scientific method; all scientific theories and models are approximations to the true nature of things, but the error involved in the approximation is often small enough to make such an approach meaningful. In particle physics, for example, the gravitational interaction forces between particles are usually ignored, as they are many orders of magnitude weaker than those of the other interactions. Although the error caused by this omission is exceedingly small, it is clear that the gravitational interactions will have to be included in future, more accurate theories of particles.

Thus physicists construct a sequence of partial and approximate theories, each of them being more accurate than the previous one, but none of them representing a complete and final account of natural phenomena. Like these theories, all Physics the 'laws of nature' they describe are mutable, destined to be replaced by more accurate laws when the theories are improved. The incomplete character of

a theory is usually reflected in its arbitrary parameters or 'fundamental constants', that is, in quantities whose numerical values are not explained by the theory, but have to be inserted into it after they have been determined empirically. Quantum theory cannot explain the value used for the mass of the electron, nor field theory the magnitude of the electron's charge, or relativity theory that of the speed of light. In the classical view, these quantities were regarded as fundamental constants of nature which did not require any further explanation. In the modern view, their role of 'fundamental constants' is seen as temporary and reflecting the limitations of the present theories. According to the bootstrap philosophy, they should be explained, one by one, in future theories as the accuracy and scope of these theories increase. Thus the ideal situation should be approached, but may never be reached, where the theory does not contain any unexplained 'fundamental' constants, and, where all its 'laws' follow from the requirement of overall self-consistency...”

„...It is evident that the complete 'bootstrap' view of nature, in which all phenomena in the universe are uniquely determined by mutual self-consistency, comes very close to the Eastern world view. An indivisible universe, in which all things and events are interrelated, would hardly make sense unless it were self-consistent. In a way, the requirement of self-consistency, which forms the basis of the bootstrap hypothesis, and the unity and interrelation of all phenomena, which are so strongly emphasized in Eastern mysticism, are just different aspects of the same idea. This close connection is most clearly expressed in Taoism.”

End of quotation from Fritjof Capra.

Summary by me

I find Fritjof Capra's book valuable as it summarises the attempts made so far by Western and Eastern thinkers to understand existence irrespectively of their different conceptual systems. This is because both cultures aim to find the expected result of the final solution or conjecture within the same bootstrap philosophy.

Western scholars ignore Einstein's note: “In physics we can make a distinction between various theories. Most of them are constructive theories. They try to make a picture of more complex phenomena from a relatively simply founded formalism.”

Based on the links that I have explored, I venture to say that Big Bang is one of those constructive theories. Object orientation encompassing the minutest detail of content is the long-sought antagonistic opposed with the bootstrap philosophy. By listing the deficiencies and unsolved issues of theoretical physics. Fritjof Capra's book encouraged me to continue my work. The deficiencies in the list included all the details that intrigued me and made me feel that my approach to understanding local phenomena from general experiences was based on precisely the same principles as those mentioned by Einstein in his speech on the 60th birthday celebration of Max Planck:

“The physicist's main goal is, then, to explore the general elementary laws by pure deduction to create a picture of the world. However, the way to such elementary laws does not lead through logic but intuition based on experience.”

This encouragement and the principle that I have identified with led me to the solution that meets the criteria of bootstrap hypothesis in all details. I only had to look for the all-encompassing link and I was able to find it. We can clearly state that the basis of natural existence is its own one-time volume form which, as the asymmetric modulating effect of the characteristics of movement, the interactions within the order determined by Newton's laws of motion, constitutes an absolute systemic process extending in its volume, and such correlation precisely satisfies the requirements of the bootstrap hypothesis. The local extension entities that appear in the system are neutrinos. They are elusive and “all-pervasive” precisely because when they find their way to the system of existence, they are still not in a detectable mutual collision with the S matrix field of their environment consisting of interactive collisions.

It became clear that there is no single “physical constant” even in the process system. Of course, this does not exclude the possibility of a scholar finding such generalising data to solve their tasks of a constructive nature.

I had to explore and survey the topological properties of a single set of existence in motion in awareness of all available theoretical truths. I came across some misguided applications of our theoretical knowledge that are small by dimension but fatally bigger by their effect of limiting knowledge:

1./ Relativity must be deducted, interpreted and applied from the current set of totality in each moment.

2./ By virtue of the priority stated in point 1, the relevance of experienced motion realises the set's inner value data with local absolute finite values.

This also determines the local positions of the set's outer borders. The system has no conscience. This fact prioritises the significance of the true paradox claimed in my paper.

3./ From a single member of finite number, anything can be extended over the outer border of our set of existence of basic entities (i.e. the local set's inner border) with further set entity members.

4./ In any give moment in time (state of change), the mathematically adequate value of existence from the systemic side is=1. The reality value of any entity within the system is also=1. Likewise, this is the value of extension entities finding their way to the system by local designation that become real for perception (unconscious system) upon local interaction. This is because, by virtue of Newton's law of change of state, no date of state can be overwritten without interaction.

5./ The volumetric differences of local extension volume entities, addition the differences value data of the local motion vectors with the objective trigonometric date differences alone, well thus would be unable to uphold one unstructured system of existence.

End